

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ACADEMIC MANAGEMENT OF ADMINISTRATORS THAT AFFECTS THE
EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN THE DIGITAL ERA UNDER
SAMUTPRAKAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ปิยะพร ศรีโสภา

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ACADEMIC MANAGEMENT OF ADMINISTRATORS THAT AFFECTS THE
EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN THE DIGITAL ERA UNDER
SAMUTPRAKAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

An Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(M.Ed.(Educational Administration))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University
2024
Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ของ

ปิยะพร ศรีโสภา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทโรเล็กทิม)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โยธิน ศรีโสภา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์)

ชื่อเรื่อง	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
ผู้วิจัย	ปิยะพร ศรีโสภา
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และ 4) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 309 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่า IOC ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.974 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.965 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.983 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสมการถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter Method) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับ มาก ทุกด้าน 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน 3) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 83.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ สำหรับด้านนิเทศการศึกษาไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ : ประสิทธิผลของสถานศึกษา, ยุคดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ

Title	ACADEMIC MANAGEMENT OF ADMINISTRATORS THAT AFFECTS THE EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN THE DIGITAL ERA UNDER SAMUTPRAKAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1
Author	PIYAPORN SRISOPA
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Dr. Donsak Tsaillexthim

This research aimed to 1) examine the level of academic management performed by administrators under the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1; 2) study the level of effectiveness of educational institutions in the digital era within the same jurisdiction; 3) investigate the relationship between administrators' academic management and the effectiveness of educational institutions in the digital era; and 4) explore the aspects of academic management that significantly affect the effectiveness of educational institutions in the digital era. The sample consisted of 309 teachers working in schools under the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1 in the academic year 2024, determined using Krejcie and Morgan's (1970) table. Stratified random sampling was applied using school size as strata, followed by simple random sampling within each stratum based on proportional allocation. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire. The index of item-objective congruence (IOC) for each item was 0.60 or above. The reliability coefficient for the academic management questionnaire was 0.974, the school effectiveness questionnaire, was 0.965, and the overall reliability of the entire instrument was 0.983. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis (Enter Method). The findings revealed that 1) the overall level of academic management among administrators was high, with all components rated at a high level; 2) the overall level of school effectiveness in the digital era was also high across all dimensions; 3) there was a very strong and statistically significant positive correlation at the 0.01 level between academic management and school effectiveness in the digital era; and 4) academic management could jointly predict the effectiveness of educational institutions in the digital era by 83.90%, with statistical significance at the 0.01 level. The aspect with the greatest influence on effectiveness was instructional management, followed by curriculum development, development and use of educational technology, assessment and evaluation, and learning process development, respectively. However, academic supervision was found to have no significant effect on school effectiveness in the digital era.

Keyword : School effectiveness, Digital era, Academic administration

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ และความเมตตา กรณาอย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาดูแลให้ ความช่วยเหลือเอาใจใส่ ทั้งให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ และคอยติดตามเพื่อให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่ เป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทรีศรี ภูติอริยวัฒน์ อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย สุธาสีโนบล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศิลป์ กุลณาดล คณะกรรมการพิจารณาและสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการจัดทำปริญญานิพนธ์ให้ถูกต้องและมีคุณภาพตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โยธิน ศรีโสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทรีศรี ภูติอริยวัฒน์ และอาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทรเล็กทิม คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ปริญญานิพนธ์มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ทั้งในภาควิชาการบริหาร การศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางศาสตร์และ ศิลปในด้านการศึกษา และการบริหารการศึกษาด้วยความเมตตา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่ให้ความกรุณาให้ คำแนะนำจนทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร และครู ของสถานศึกษาในสังกัด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณบิดามารดา ครอบครัวที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้โอกาส ทางการศึกษา สร้างแรงบันดาลใจและเป็นกำลังใจสำคัญในการศึกษา เป็นผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่เป็น กัลยาณมิตรที่ดีคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบเพื่อพัฒนาการศึกษาและขอบ เป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ทุกท่าน ผู้ให้ชีวิต ให้โอกาส ให้รากฐานทางการศึกษาเล่าเรียน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
1. ขอบเขตเนื้อหา	9
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	9
3. กลุ่มตัวอย่างการวิจัย	9
4. ตัวแปรที่ศึกษา.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	14
สมมติฐานการวิจัย	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
1. ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1	21
1.1 บริบททั่วไป	21

1.2 นโยบายและทิศทางการบริหารจัดการศึกษา	22
1.3 จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในสังกัด	36
2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	38
2.1 ประสิทธิผลของสถานศึกษา.....	38
2.1.1 ความหมายของประสิทธิผลของสถานศึกษา.....	38
2.1.2 ความสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษา.....	39
2.1.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา	43
2.1.4 องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา.....	44
2.1.5 การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา	47
2.2 ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.....	50
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.....	50
1) ความหมายของยุคดิจิทัล	50
2) ความสำคัญของยุคดิจิทัล	51
3) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	53
2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.....	55
2.3 องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.....	58
1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน.....	62
2) ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้	63
3) นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา	65
4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา	66
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร.....	68
3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	68
3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	70

3.3 หลักการการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร.....	72
3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	74
3.5 องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ	78
1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.....	84
2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้.....	85
3) การจัดการเรียนการสอน	87
4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	89
5) การวัดผลประเมินผล	90
6) การนิเทศการศึกษา	92
4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	93
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	95
5.1 งานวิจัยในประเทศ	95
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	100
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	103
1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	103
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	104
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	106
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	106
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
1.สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	109
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	110
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	111

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1	113
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1	121
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1.....	128
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1	131
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	133
สรุปผลการวิจัย.....	134
อภิปรายผลการวิจัย.....	136
ข้อเสนอแนะ	149
บรรณานุกรม	152
ภาคผนวก.....	167
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตรวจสอบเครื่องมือ.....	168
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC) ..	170
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	186
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	196
ภาคผนวก จ หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรม.....	202
ประวัติผู้เขียน.....	205

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา จำนวนนักเรียน และจำนวนครู จำแนกตามขนาด สถานศึกษา	37
ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	60
ตาราง 3 การสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	80
ตาราง 4 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	104
ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	111
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน	113
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	114
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการ เรียนรู้	115
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการจัดการเรียน การ สอน	117
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา	118
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการวัดผลและ ประเมินผล	119

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา	121
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.....	122
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียน	122
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการจัดการ เรียนรู้.....	124
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการบริหาร สถานศึกษา	125
ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการปรับตัวของ สถานศึกษา	126
ตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม	128
ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกรายด้าน.....	129
ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1	131

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	18
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งได้รับแรงขับเคลื่อนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง และการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและดิจิทัล (Digital Disruption) ได้นำสังคมเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาระดับพื้นฐานและมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาในอนาคตจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ทันสมัย โดยสถานศึกษาต้องปรับตัวเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับสังคมและหน่วยงานภายนอก พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการนำเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มาใช้ร่วมกับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) การศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทุกช่วงวัยของบุคคล ทำให้เกิดการเจริญเติบโตในทุกมิติ ซึ่งส่งผลเชื่อมโยงต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมโดยรวม อีกทั้งยังเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความมั่นคง ยั่งยืน และเสริมศักยภาพการแข่งขันของประเทศ โดยทุกภาคส่วนเห็นพ้องต้องกันว่าการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศต่อไป (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2558) การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ โดยเป็นกลไกหลักในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก ในระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และโลก ควบคู่ไปกับการรักษาอัตลักษณ์ของชาติ สำหรับประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้มีทักษะและความสามารถที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,

2560) ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาไทยภายใต้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 จึงมุ่งเน้นแก้ปัญหาและเร่งยกระดับคุณภาพการศึกษาของไทยผ่าน 6 ยุทธศาสตร์ เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อชีวิต การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้อย่างจริงจัง ผู้เรียนมีคุณลักษณะใฝ่ดี คิดวิเคราะห์ มีการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนมีจิตสำนึก รวมทั้งมีระเบียบวินัย มีจริยธรรม คุณธรรม และใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) ได้กล่าวถึงปัจจัยและแนวโน้มที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ โดยเป็นที่มาของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเน้นถึงผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำ อาทิเช่น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งอาจสร้างการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในด้านนวัตกรรมและการดำเนินชีวิตของประชาชน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะส่งผลต่อโครงสร้างการจ้างงานและลักษณะอาชีพ โดยหลายอาชีพอาจจะหายไปและถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ ความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงจะเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน ประชาชนที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันหรือขาดทักษะที่จำเป็นอาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อคุณภาพชีวิตและความมั่นคง อย่างไรก็ตาม หากประเทศและองค์กรสามารถปรับตัวได้ทันก่อน ก็จะสร้างข้อได้เปรียบในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้ก้าวสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง (Napate et al., 2020) ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ต้องให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารกิจการนักเรียน เป็นต้น เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนรู้ที่ถือเป็นหัวใจหลักของการศึกษา ซึ่งผู้บริหารต้องมีแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของครูผู้สอน (Baglama et al., 2022) โดยผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมการทำงานและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสนับสนุนและกระตุ้นแรงจูงใจ เพื่อให้ครูนำความรู้และทักษะที่ได้รับมาพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ

จิตติมา วรณศรี (2563) ได้อธิบายว่าปัจจัยสำคัญในการปฏิรูปห้องเรียนและการจัดการเรียนรู้ จำเป็นต้องเน้นสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามความถนัดและความสนใจ โดยใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดประสิทธิภาพจึงต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ทั้งด้านทรัพยากรที่เป็นสิ่งของ ทรัพยากรบุคคล และกระบวนการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้บริหารจำเป็นต้องวิเคราะห์บริบทขององค์กรให้ชัดเจน แล้วมองภาพแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาองค์กร ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการพัฒนาการศึกษา ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เพราะประสิทธิผลของสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล คือ ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบัน ผสานกับการนำนวัตกรรมทางการบริหารและการจัดการเรียนรู้มาใช้ เพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (มนัญญา พัฒนประดิษฐ์, 2565) นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็น ความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้ อย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาและมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคม ได้อย่างปกติสุข (ภูษณทัต ผลทับทิมธนา, 2563) จึงอาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นประเด็นสำคัญที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ โดยผู้บริหารควรหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมเพื่อใช้เป็น เกณฑ์ในการประเมินและตรวจสอบการดำเนินงานของตนเอง เพื่อให้มั่นใจว่าสถานศึกษา มีคุณภาพและประสิทธิผลที่เกิดจากการบริหารงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้บริหารควรศึกษาและ วิเคราะห์ห้องศึ่ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารและการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา เพื่อที่จะสามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของปัจจัยเหล่านั้น และนำมาใช้ ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษา รวมถึงการประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง (ขวัญพิชชา มีแก้ว, 2562) ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเป็น ความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สถานศึกษาต้องปรับ กลยุทธ์การบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และมุ่งสู่การเป็นสถาบัน

แห่งนวัตกรรม โดยเน้นการปรับตัวให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมในยุคดิจิทัล (Digital Era) (สุกัญญา แซ่มซ้าย, 2562) เพื่อให้มีการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิผลของสถานศึกษาทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้านนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ที่เป็นตัวบ่งชี้ของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้มีการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีคุณลักษณะผู้เรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และพัฒนาคนไทยในทุกมิติ ทุกช่วงวัยให้เป็น คนดี คนเก่ง และมีความสุข คนไทยต้องมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา โดยมีการพัฒนาในทุกด้านอย่างสมดุลมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย และเป็นพลเมืองที่มีคุณธรรม มีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง ระบบการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องได้รับการปฏิรูปให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการปรับบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ รวมทั้งการวางระบบรองรับการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) และจากนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กลยุทธ์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ซึ่งนโยบายด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา เป็นนโยบายจุดเน้นที่สำคัญ เนื่องจากเป็นนโยบายที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้โรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน มีความเป็นอิสระ ในการบริหารและจัดการศึกษา ครอบคลุมทั้งด้านการบริหาร วิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป และปรับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน ให้มีความทันสมัย พร้อมทั้งจะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เช่น Cloud Technology Big Data Technology และ Communication Technology เป็นต้น มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานทั้งระบบมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2567a)

อย่างไรก็ตาม จากรายงานคุณภาพการศึกษาไทยยังคงสะท้อนถึงความท้าทายด้านคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยในภาพรวมยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567) นอกจากนี้

ผลการประเมิน PISA 2022 โดยองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD ในทุกด้าน ได้แก่ การอ่าน, คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และยังพบว่านักเรียนไทยมีความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์อยู่ในอันดับที่ 54 จาก 64 ประเทศ ซึ่งถือว่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของนานาประเทศ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2567) สอดคล้องกับรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกประจำปี 2566 ของ IMD ที่แม้ประเทศไทยจะอยู่ในอันดับที่ 30 ของโลก แต่ยังพบว่าในด้านการศึกษา ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนด้านงบประมาณและคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาครู และการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2566) ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ การส่งเสริมธรรมาภิบาลในการบริหารโรงเรียน การส่งเสริมศักยภาพครู และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาไทยให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ส่งเสริมสนับสนุนดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีประชากรวัยเรียนอายุ 3 - 17 ปี จำนวน 153,095 คน เขตพื้นที่บริการในสองฟากฝั่งตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา ประกอบด้วย 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดงและอำเภอพระสมุทรเจดีย์ และจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดพัฒนาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษา การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ปัจจุบัน และการดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยมีการวิเคราะห์จากสภาพการจัดการศึกษาในด้านผู้เรียนที่เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษา พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยแต่ละรายวิชา ดังนี้ คือ วิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 53.80 วิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 25.73 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.02 วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.66 และรวมทุกกลุ่มสาระฯ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.30 ซึ่งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถานศึกษาในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ดังกล่าวมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2567a) และผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษารอบที่สามและรอบที่สี่ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ยังมีสถานศึกษาบางแห่งที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สามและรอบที่สี่ อยู่ในระดับปรับปรุง ซึ่งสถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษารอบที่สามอยู่ในระดับปรับปรุงเป็นสถานศึกษาเดียวกันกับสถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สี่อยู่ในระดับปรับปรุงด้วยเช่นกัน นอกจากนี้จากการสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาโดยรวม ปีการศึกษา 2566 (ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา) พบว่า มีจุดที่ควรพัฒนา คือ 1) ด้านคุณภาพผู้เรียน จุดที่ควรพัฒนามากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ความสามารถในการสร้างนวัตกรรม และพัฒนาการด้านสุขภาวะด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม รวมทั้งดูแลสุขนิสัยของผู้เรียน 2) ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ จุดที่ควรพัฒนามากที่สุด คือ มีระบบบริหารจัดการคุณภาพสถานศึกษา รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย ตามลำดับ 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จุดที่ควรพัฒนามากที่สุด คือ การส่งเสริมการใช้สื่อวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2567b) จากผลการรายงานดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงผลของการบริหารจัดการศึกษาที่ยังไม่สำเร็จและไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของการบริหารจัดการศึกษา ทั้งประสิทธิผลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน(ด้านผู้เรียน) ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้(ด้านผู้สอน) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา(ด้านผู้บริหาร) และด้านการปรับตัวของสถานศึกษา(ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา)

ทั้งนี้การบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสูงสูดนั้น งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุด เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของการจัดตั้งสถานศึกษาคือการจัดการเรียนการสอน ส่วนงานอื่น ๆ นั้นมีบทบาทในการสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนี้ ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างอิสระ เกิดความคล่องตัว และรวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น รวมถึงการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพ ให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดและมีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) ซึ่งการพัฒนางานวิชาการต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่ดีของผู้บริหารและจำเป็นต้องพัฒนาให้ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ตามขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) การจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดผลประเมินผล (สัมมา รัตนีย์, 2560) เพื่อพัฒนาการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นความสำเร็จของการบริหารงานในสถานศึกษาและส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ธิษตยา ภีระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งมีหลายปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการบริหารงานที่ดี การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และการส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จะเกื้อหนุนต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และเพิ่ม

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งต้องมีการบริหารงานวิชาการที่ดีเพื่อส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือในการช่วยยกระดับการจัดการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และวางแผนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ให้มีการพัฒนาให้เกิดประสิทธิผลสถานศึกษาในทุกด้าน สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสภาวะโลกปัจจุบัน อันจะส่งผลให้การศึกษาประสบผลสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษา และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในภาวะโลกปัจจุบัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
4. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ครูสามารถนำแนวทางในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไปพัฒนา และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลที่ดีต่อสถานศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การสร้างนโยบายขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารงานวิชาการให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

3. สถานศึกษาได้แนวทางที่เหมาะสมในการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้แนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อวางแผนการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดให้สามารถเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของสถานศึกษาตามบริบทและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ประกอบด้วยองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และ องค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ประกอบด้วย 6 ด้านดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การวัดผลและประเมินผล และ 6) การนิเทศการศึกษา

1.2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ 3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และ 4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวนทั้งสิ้น 1,559 คน โดยมีสถานศึกษาทั้งหมด 71 โรงเรียน

3. กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 309 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified

random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน เพื่อให้ได้จำนวนครบตามกลุ่มตัวอย่าง

4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ แบ่งได้ดังนี้

4.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

- 4.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 4.1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 4.1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 4.1.4 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 4.1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล
- 4.1.6 ด้านการนิเทศการศึกษา

4.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

- 4.2.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
- 4.2.2 ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้
- 4.2.3 ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา
- 4.2.4 ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

จากการทบทวนวรรณกรรม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานหรือกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพซึ่งส่งผลต่อคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียนและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดียิ่งขึ้น โดยการวางแผนหรือวางจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนโดยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยในการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น มีการนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพ สูงสุดในการเรียนรู้ และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการศึกษาที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เน้นพัฒนาทักษะ สำคัญให้ผู้เรียนมีการคิดเชิงกระบวนการ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ ปลูกฝัง คุณธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทในการออกแบบการจัดการ เรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือจาก ผู้ปกครองและชุมชนช่วยพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และส่งเสริม การบูรณาการเนื้อหาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติจริง ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และ การจัดการเรียนการสอนยังส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสอนของครูเพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

1.4 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการ สำคัญที่มุ่งเน้นการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยผู้บริหารมีการกำหนดนโยบาย ในการวางแผน การจัดหาและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้ เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสนับสนุนให้ครูผลิต ใช้ และดูแลรักษาสื่อ การเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.5 ด้านการวัดผลประเมินผล คือ กระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกี่ยวข้องกับการกำหนด

คะแนนตามความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผ่านวิธีการที่หลากหลาย ให้สอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนให้ตรงตามเป้าหมายทางการศึกษาโดยการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการประเมินและพัฒนาเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐาน

1.6 ด้านการนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร โดยสถานศึกษามีการกำหนดระเบียบ ข้อตกลงหรือแนวทางในการนิเทศอย่างชัดเจน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและประสิทธิภาพของครูและผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสำเร็จในการบริหารจัดการงานของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ให้เป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างรวดเร็ว ด้วยการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งด้านการจัดการสถานศึกษา และการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โดยคำนึงถึงประโยชน์และคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คือ ผลลัพธ์ของการบริหารจัดการศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัดและเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด โดยการส่งเสริมความรู้ความสามารถทางสติปัญญา พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาทักษะชีวิตให้สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้ และแสดงออกมาในลักษณะของความสำเร็จซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้จากการทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยวิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสมของบริบทแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ หมายถึง ผลลัพธ์ของกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน และส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ

2.3 นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา หมายถึง ผลลัพธ์ของกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ พัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้ทันสมัย โดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัลกำหนดวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน พัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนานวัตกรรมที่หลากหลาย และส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา

2.4 การปรับตัวของสถานศึกษา หมายถึง ผลลัพธ์ของความสามารถของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาในการร่วมกันพัฒนาและปรับเปลี่ยนการบริหารงานของสถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พร้อมปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนางานและการบริหารทรัพยากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมโดยยังคงรักษาความมั่นคงในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

4. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนหรือสถานที่จัดการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเฉพาะส่วนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 หมายถึง สำนักงานหรือหน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ปฏิบัติงานหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเฉพาะส่วนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ใน 3 อำเภอของจังหวัดสมุทรปราการประกอบด้วย อำเภอเมืองสมุทรปราการ, อำเภอพระประแดง, และอำเภอพระสมุทรเจดีย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ ของ สมิทและคณะ (Smith et al., 1969), ครูก (Krug, 1992), กระทรวงศึกษาธิการ (2552), ปิยธิดา ทาปลัด (2561), อธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562), พิชญ์ พิชา จันทา (2563), นุชเรศ คำดีบุญ (2564), คณ น สิทธิโชค เจริญ (2565), ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) และ ญาดา สุทธิ (2566) โดยการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานภายใต้กรอบนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตด้านการศึกษาค้นคว้าของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งแนวทางในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษากิจการการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มาเป็นกรอบแนวคิดในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดการบริหารงานวิชาการโดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่สอดคล้องกับบริบทในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยให้การบริหารงานบรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยสามารถสรุปขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารได้ 6 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การวัดผลและประเมินผล และ 6) การนิเทศการศึกษา

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยยังกล่าวถึงไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงบูรณาการแนวคิดขององค์ประกอบประสิทธิภาพของสถานศึกษา ซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้คือ มอทท์ (Mott, 1972), ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001), ยูค (Yukl, 2012), นิศรา มุลวรรณ (2561) และ อนุชิต ใจมศรี และคณะ (2562), และแนวคิดขององค์ประกอบประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้ คือ อนุชิต ใจมศรี และคณะ (2562), จันทิมา รุ่งเรือง (2563), ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) และ มนูญชา พัฒนประดิษฐ์ (2565) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาและพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งสามารถสรุปองค์ประกอบของประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และ 4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือการเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมภายใต้การบริหารเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน คือเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่มซ้าย, 2562) การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาเป็นงานที่สำคัญ ที่มีการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน การบริหารงานวิชาการเป็นองค์ประกอบสำคัญของสถานศึกษา ผู้บริหารและครูควรเป็นผู้นำด้านวิชาการ จัดการงานให้เป็นระบบ และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสูง .01 ในลักษณะคล้ายตามกัน และ ธิษตยา ภีระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นอกจากนี้ เกริกไกร แซ่เลี้ยว และ กนกกร ศิริสุข (2566) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชานนครศรีธรรมราช 2 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ดังนั้นการพัฒนาคณาภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาด้วยการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของผู้บริหารซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการบริหารงานที่ดี การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และการส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จะเกื้อหนุนต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดขึ้น

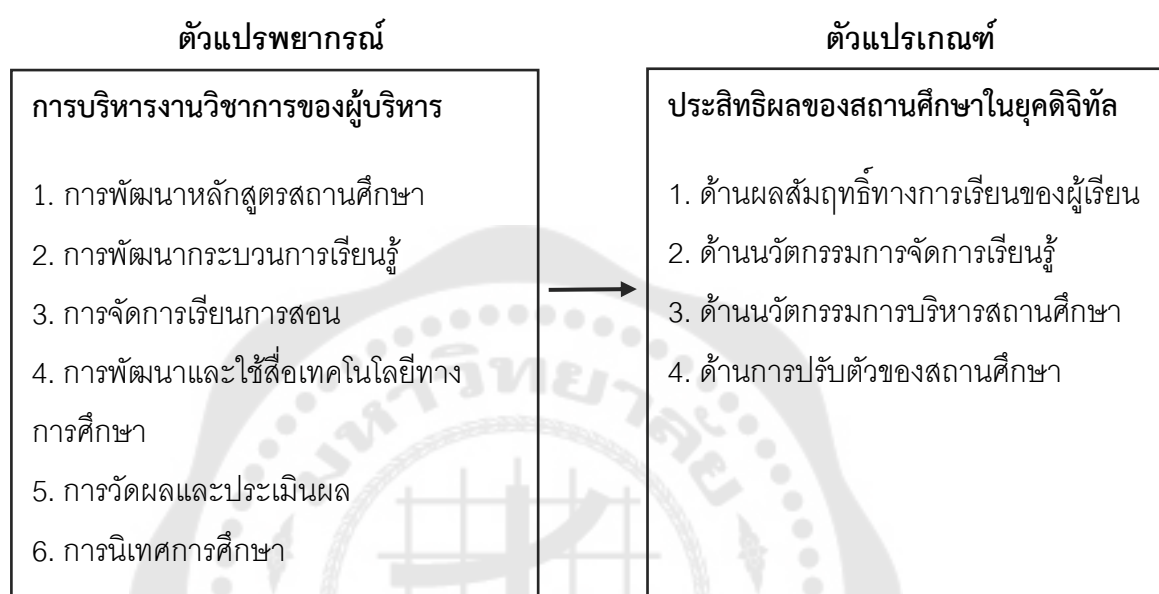
4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล การบริหารงานวิชาการเป็นปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งประสิทธิผลของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการจัดการระบบงานด้านวิชาการ บุคลากร และทรัพยากรอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว บทบาทของผู้บริหารจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการควบคุมและบริหารจัดการ แต่จำเป็นต้องเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leader) ที่สามารถออกแบบและขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความท้าทายของโลกปัจจุบัน ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) ซึ่งประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการพัฒนาการศึกษาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เพราะประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ผลกับการนำนวัตกรรมทางการบริหารและการจัดการเรียนรู้มาใช้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (มนัญญา พัฒนประดิษฐ์, 2565) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณา ไกล่ฝน (2564) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 72.20 นอกจากนี้ มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้ศึกษาปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล พบว่า ปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกริกไกร แซ่เลี้ยว และ กนกกร ศิริสุข (2566) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช 2 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช เขต 2 พบว่าปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อไปสู่การทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์กัน
2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

1.1 บริบททั่วไป

1.2 นโยบายและทิศทางการบริหารจัดการศึกษา

1.3 จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในสังกัด

2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.1 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.1 ความหมายของประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.4 องค์ประกอบประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.5 การประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.2 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

1) ความหมายของยุคดิจิทัล

2) ความสำคัญของยุคดิจิทัล

3) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.3 องค์ประกอบประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา

4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

- 3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
- 3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
- 3.3 หลักการการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
- 3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
- 3.5 องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ
 - 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 3) การจัดการเรียนการสอน
 - 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 5) การวัดผลและประเมินผล
 - 6) การนิเทศการศึกษา
- 4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

1.1 บริบททั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่มีอาณาบริเวณตั้งอยู่บนส่วนเหนือของอ่าวไทย ตอนปลายของแม่น้ำเจ้าพระยา คนทั่วไปมักจะเรียกว่า“ปากน้ำ” คือสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยามีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเลมีลักษณะน้ำทะเลท่วมถึงที่ดินจะเค็มและเค็มจัดในฤดูแล้ง ทางเหนือและทางตะวันออกมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ โดยส่วนใหญ่พื้นที่เป็นที่ราบมีแม่น้ำลำคลองตามธรรมชาติ คลองที่ขุดขึ้นและคลองชลประทานหลายแห่งไหลผ่านพื้นที่โดยส่วนรวมีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ส่งเสริมสนับสนุนดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีประชากรวัยเรียนอายุ 3 - 17 ปี จำนวน 153,075 คน เขตพื้นที่บริการในสองฟากฝั่งตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา ประกอบด้วย 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดงและอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ซึ่งมีพื้นที่โดยรวม 384.303 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่มีอาณาเขตติดต่อกับกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 29 กิโลเมตร เส้นทางคมนาคมสะดวกต่อการเป็นเมืองอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม และสถานประกอบการธุรกิจกว่า 6,576 แห่งจากการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และการเป็นปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร จึงเป็นแรงผลักดันให้จังหวัดสมุทรปราการมีการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว การเจริญเติบโตของเมืองเป็นแบบเมืองบริวารของเมืองหลวง อีกทั้งเป็นศูนย์กลางการบินพาณิชย์ จึงเกิดชุมชนเมืองใหม่ มีประชากรแฝงและอพยพเคลื่อนย้ายเข้าออกตลอดเวลา ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นอย่างมาก

อาณาเขตติดต่อเขตพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง

ทิศเหนือติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร

ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอบางพลี ระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร

ทิศตะวันตกติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ระยะทางประมาณ 34 กิโลเมตร

ทิศใต้ติดต่อกับชายฝั่งอ่าวไทย ระยะทางประมาณ 34 กิโลเมตร

ที่ตั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตั้งอยู่เลขที่ 34/2 ถนนสุขุมวิท ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ระยะทางห่างจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประมาณ 25 กิโลเมตร

1.2 นโยบายและทิศทางการบริหารจัดการศึกษา

1.2.1 วิสัยทัศน์ "เก่ง ดี มีความสุข "

1.2.2 ค่านิยม "น่าอยู่ อุ่นใจ ปลอดภัย สร้างนิสัย รากฐานการเรียนรู้"-

1.2.3 คำขวัญ "ดีที่ทีมงาน ดีบริการ ดีคุณภาพ"

1.2.4 พันธกิจ

1) พัฒนาสถานศึกษาและระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความปลอดภัยและสถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตในศตวรรษที่ 21

3) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ

4) เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

5) ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างจิตสำนึกด้านการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับ

6) พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบท

1.2.5 เป้าประสงค์

1) ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกัน พร้อมทั้งจะรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ รู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี ในการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ ชีวิตวิถีดีไปและได้รับการศึกษาในสถานศึกษาที่มีความปลอดภัย

2) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ 21 ที่มีสมรรถนะที่เหมาะสม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามช่วงวัย รวมถึงได้รับการส่งเสริมความเป็นเลิศเต็มตามศักยภาพ

3) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทันทต่อการเปลี่ยนแปลง

ของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครู

4) ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ได้รับการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
เสมอภาคและเท่าเทียม

5) ผู้บริหาร ครู ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้และจิตสำนึก สร้าง
คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6) หน่วยงานและสถานศึกษาได้รับการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่าง
มีประสิทธิภาพ

1.2.6 กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ

Function Based : ด้านคุณธรรม

Agenda Based : จุดเน้นที่ 2 พื้นฟูคุณธรรม

Area Based: จุดเน้นที่ 1 คุณธรรมทุกคนพร้อม

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรักในสถาบันหลักของชาติ
ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ดีต่อ
บ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดีของชาติ และพลเมืองโลกที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม
มีคุณธรรมอัตลักษณ์ มีจิตสาธารณะจิตอาสา รับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและ
ประเทศชาติ ชื่อสัตย์ สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย และรักษาศีลธรรม เป็นผู้เรียนที่มี
ความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เช่น ภัยจาก
ยาเสพติด ความรุนแรง การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมไซเบอร์และภัย
พิบัติต่าง ๆ เป็นต้น ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้น
ในอนาคต

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติและน้อมนำ
พระบรมราโชบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ

2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์หน้าที่พลเมือง ศีลธรรมและประชาธิปไตย

3. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการปลูกฝังสร้างความตระหนักในการป้องกันการทุจริต

4. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ รักษาดินแดน จิตอาสา ชุมชน ชมรม)

5. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัยและสามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ

6. สถานศึกษา ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัย และจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. สถานศึกษา ได้รับการส่งเสริมให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยของผู้เรียน

8. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีวินัย มีความรักในสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวสู่การปฏิบัติ

2. สนับสนุน พัฒนาการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม ประชาธิปไตยในสังคมร่วมสมัยเพื่อคุณภาพผู้เรียน

3. สนับสนุน พัฒนา และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับภัยรูปแบบต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต เพื่อสามารถดำเนินชีวิตในวิถีใหม่และชีวิตวิถีถัดไปได้อย่างถูกต้อง

4. จัดกิจกรรมในการสร้างความตระหนัก (Safety Awareness) หรือการชักจูงในการรับมือกับภัยพิบัติและภัยคุกคามรูปแบบต่าง ๆ (Safety Action) ที่ผู้เรียนอาจต้องเผชิญ และมีแผน/มาตรการในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดขึ้นได้ในวิถีชีวิตใหม่ เพื่อให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ปลอดภัย

5. พัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา ให้ได้รับความปลอดภัยจากภัยทั้ง 9 รูปแบบ และพร้อมปรับตัวต่อ

การเปลี่ยนแปลง โดยเปิดให้มีช่องทางการร้องเรียนหรือแจ้งเหตุให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง ครู เพื่อสื่อสารกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง รวมถึงการใช้ Big Data และ แอปพลิเคชันในการเฝ้าระวังเชิงรุก เพื่อสามารถคาดการณ์ภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การชักชวนในการรับมือภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอาจต้องเผชิญ และส่งเสริมการเชื่อมโยงฐานข้อมูลทั้งหน่วยงานในสังกัดและหน่วยงานภายนอก ให้สามารถแก้ไขปัญหา ด้านความปลอดภัยได้อย่างทัน่วงที

6. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการสนับสนุนหรือประสานการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อให้อาคารเรียนอาคารประกอบของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงส่งเสริมและประสานการสนับสนุนบุคลากรด้านจิตวิทยา และบุคลากรด้านความปลอดภัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

7. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา ให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยของผู้เรียนให้มีทักษะในการป้องกันและปรับตัว

8. ส่งเสริมให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และจัดทำแผนบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงแผนดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องสำหรับการบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤต (BCF) และจัดระบบความปลอดภัยในภาพรวมให้เหมาะสมตามบริบทของพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

Function Based : ด้านคุณภาพ

Agenda Based : จุดเน้นที่ 1 ปฏิรูปการเรียนรู้

จุดเน้นที่ 5 สานฝันความเป็นเลิศ

จุดเน้นที่ 6 ชูเชิดการกีฬา

Area Based: เพิ่มพูนทักษะ 3 ภาษา

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ให้ความสำคัญกับศักยภาพ และคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ เนื่องจาก "ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญ ในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทศวรรษที่มุ่งเป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศ" ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียน

ให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกัน โดยเน้นปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเชิงสมรรถนะรายบุคคล ตามความสนใจและความถนัด อย่างเต็มศักยภาพ มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และมีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยึดหยุ่นตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทย ที่มีทักษะวิชาชีพขั้นสูง เป็นนักคิด เป็นผู้สร้าง และอื่น ๆ สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีความยืดหยุ่นทางด้านความคิด สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมและมีความสามารถในการจัดการสุขภาวะของตนเองให้มีสุขภาวะที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
2. สถานศึกษา สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยึดหยุ่นตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อย่างครบถ้วน เป็นคนดี มีวินัย มีความรักในสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้การปฏิบัติ
2. พัฒนานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านภาษา ด้านทัศนศิลป์ด้านดนตรี ด้านนาฏศิลป์ และด้านกีฬา
3. พัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาพหุปัญญารายบุคคล โดยมีเครื่องมือคัดกรอง/สำรวจแวว/วัดความสามารถ ความถนัด สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองความแตกต่างทางปัญญาของผู้เรียน โดยครูออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสอดคล้อง

ตามบริบทและวัฒนธรรม คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลตามความถนัด ความสนใจ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

4. จัดการศึกษาตามขีดความสามารถของผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความถนัดและศักยภาพของแต่ละบุคคล วางรากฐานการศึกษาเพื่ออาชีพให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ

5. พัฒนาระบบคลังข้อสอบมาตรฐานในการประเมินคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน เพื่อให้บริการแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในรูปแบบออนไลน์

6. พัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน และสมรรถนะของผู้เรียน

7. พัฒนาและส่งเสริมให้มีแพลตฟอร์มการจัดการเรียนรู้อัจฉริยะ ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนที่มีคุณภาพ และการประเมินและพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized learning) สำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

Function Based : ด้านประสิทธิภาพ

Agenda Based : จุดเน้นที่ 1 ปฏิรูปการเรียนรู้

จุดเน้นที่ 2 พื้นฟูคุณธรรม

จุดเน้นที่ 3 วิเศษสุดจุดความเป็นหนึ่ง

Area Based: จุดเน้นที่ 1 คุณธรรมทุกคนพร้อม

จุดเน้นที่ 3 เพิ่มพูนทักษะ 3 ภาษา

จุดเน้นที่ 4 พัฒนาพื้นฐานอาชีพ

บทนำ

นโยบายด้านการพัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เริ่มตั้งแต่ประชากรวัยเรียนทุกช่วงวัย ตลอดจนการพัฒนา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

พัฒนาประชากรวัยเรียนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ผู้เรียนที่มีความต้องการดูแลเป็นพิเศษ ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสม สามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ใหม่ พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้เรียนสามารถก้าวกับการเรียนรู้ที่เหมาะสม

กับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายและการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัย มีความรักในสุขภาพและพละนาถัยและพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ

ครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญในอาชีพและหน้าที่ของตน โดยครูต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง และเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรม พัฒนตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน เปลี่ยนโฉมบทบาท "ครู" ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก "ครูผู้สอน" เป็น "Coach" หรือ ผู้อำนวยการการเรียนรู้ ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้ และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนและมีบทบาทเป็นนักพัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

เป้าหมาย

1. ศักยภาพที่มีสมรรถนะในการนิเทศ และการชี้แนะ (Coaching)
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้และสมรรถนะด้านวิชาการ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
3. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ด้านวิชาการ ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทนต่อการเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ และจิตวิญญาณ ความเป็นครู
4. ครู เปลี่ยนบทบาทจาก "ครูผู้สอน" เป็น "Coach" ผู้ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะการเรียนรู้ หรือผู้อำนวยการการเรียนรู้

แนวทางการพัฒนา

คุณภาพผู้เรียน

1. จัดการศึกษาตามขีดความสามารถของผู้เรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความถนัดและศักยภาพของแต่ละบุคคล วางรากฐานการศึกษาเพื่ออาชีพให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ การคิดขั้นสูง นวัตกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดิจิทัล และภาษาต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ

ในการแข่งขัน เชื่อมโยงสู่อาชีพ และการมีงานทำ มีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

3. ส่งเสริม พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลและการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่นำไปสู่ Digital Life & Learning

4. ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ด้านเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวันและหารายได้ระหว่างเรียน

คุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

1. ส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม (Co-creation) ให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น

2. ส่งเสริม สนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องมีจรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู

3. พัฒนาศักยภาพครูในด้านการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment For Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning) เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการแบบ Intensive Training การอบรมแบบออนไลน์ (Online Training) การอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (e-learning) เป็นต้น

หลักสูตรและอื่น ๆ

1. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษาบนฐานมโนทัศน์ที่หลากหลาย เช่น Career Education , Competency Building, Creative Education

2. พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

3. พัฒนาระบบคลังข้อสอบมาตรฐานในการประเมินคุณภาพผู้เรียนรอบด้าน เพื่อให้บริการแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในรูปแบบออนไลน์

4. พัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน และสมรรถนะของผู้เรียน

5. พัฒนาและส่งเสริมให้มีแพลตฟอร์มการจัดการเรียนรู้อัจฉริยะ ที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนที่มีคุณภาพ และการประเมินและพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized learning) สำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย

6. บูรณาการการศึกษาเพื่อการศึกษาต่อด้านอาชีพและการประกอบอาชีพ หรือการมีงานทำตามความต้องการและความถนัดของผู้เรียน

7. สนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและการพัฒนาครู สายสามัญ ปฐมวัย การศึกษาพิเศษ การศึกษาตามอัธยาศัย ให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาระบบและกระบวนการบริหารจัดการกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และระบบการนิเทศการศึกษา และการสอนงานของครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา

8. ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (HCEC) เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

9. พัฒนาศึกษานิเทศก์ รูปแบบ วิธีการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

10. พัฒนาศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษาให้มีสมรรถนะในการนิเทศการศึกษา และการพัฒนางานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และสอดคล้องกับลักษณะงานและวิธีการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

Function Based : ด้านโอกาส

Agenda Based : จุดเน้นที่ 3 นำสังคมมีส่วนร่วม

จุดเน้นที่ 4 ครอบถ้วนอาหารกลางวัน

จุดเน้นที่ 7 พัฒนาองค์กรเครือข่าย

จุดเน้นที่ 8 จุดขายผักปลอดสารพิษ

จุดเน้นที่ 11 ซาบซึ้งกับรายได้เสริม

จุดเน้นที่ 12 เพิ่มเติมการศึกษา 12 ปี

Area Based: จุดเน้นที่ 3 เพิ่มพูนทักษะ 3 ภาษา

จุดเน้นที่ 4 พัฒนาพื้นฐานอาชีพ

บทนำ

นโยบายการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เน้นการสร้างโอกาสให้เด็กวัยเรียน และผู้เรียนทุกคนเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน ไม่ว่าผู้เรียนจะยาก ดี มี จน จะอยู่ในพื้นที่ใดของประเทศ อยู่ในชุมชนเมือง พื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร หรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาของประเทศ โดยสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Global Goals for Sustainable Development) สร้างกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ในทุกระดับตั้งแต่ระดับองค์กรปกครองท้องถิ่นหรือตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และส่วนกลาง

สร้างมาตรฐานสถานศึกษาตามบริบทของพื้นที่ จัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อสนับสนุนให้เด็กวัยเรียนทุกคนตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างเพียงพอ และเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงโดยคำนึงถึงความจำเป็นตามสภาพพื้นที่ภูมิศาสตร์ สภาพทางเศรษฐกิจและที่ตั้งของสถานศึกษาจัดหาทุนการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาตามความจำเป็น ตลอดจนนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมถึงพัฒนาระบบการติดตาม สนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนระดับปฐมวัยได้มีโอกาสเข้ารับการพัฒนาที่เหมาะสมตามวัย
2. ประชากรวัยเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคจนจบการศึกษาภาคบังคับ
3. ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
5. ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
6. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน ได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน

1. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายบุคคล เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการศึกษา รวมทั้งบูรณาการและเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดูแลและป้องกันไม่ให้ผู้เรียนออกจากระบบการศึกษา
2. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของสังคมอย่างต่อเนื่อง ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และระดมทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีเทคโนโลยีดิจิทัล หรือนวัตกรรม ในการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้ผู้เรียนทุกคน ทุกพื้นที่เข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

4. พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยบุคคล ครอบครัว (Home School) องค์กร ชุมชนองค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ และสถานประกอบการในศูนย์การเรียนรู้ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

5. พัฒนาระบบแพลตฟอร์มในการส่งต่อ ติดตาม และค้นหานักเรียน เพื่อช่วยเหลือเด็ก ตกหล่นเด็กออกกลางคันให้เส้นเข้าสู่ระบบการศึกษา หรือได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม

6. กำหนดแนวทาง และกระบวนการในการส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการศึกษาในระดับ ที่สูงขึ้นหรือมีทักษะอาชีพในการดำรงชีวิต

7. พัฒนารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา รวมทั้งกระบวนการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับการพัฒนาศักยภาพของเด็กพิการ

การดูแล ส่งเสริมการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน

1. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตาม ศักยภาพ

2. สร้างการศึกษาทางเลือกและการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong learning) ที่หลากหลาย ให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง ในการเข้าถึงการศึกษา การเรียนรู้ และมีพื้นฐานการประกอบอาชีพหรือทักษะอาชีพ อย่างเท่าเทียม

3. ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีทักษะชีวิต ทักษะวิชาการ และทักษะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นสามารถพึ่งตนเองได้ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้มีคุณภาพ และเกิดการบูรณาการ อย่างยั่งยืน

5. จัดสรรงบประมาณเป็นการเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหา ด้านความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

การเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสถานศึกษาที่มีคุณภาพทุกพื้นที่

1. จัดสรรเงินอุดหนุนและทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงประสานการสนับสนุนทรัพยากรแก่ สถานศึกษาในพื้นที่ลักษณะพิเศษ พื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดาร และพื้นที่เกาะ เพื่อความเสมอภาคทาง การศึกษา

2. พัฒนาโรงเรียนคุณภาพ โรงเรียนที่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ (Stand Alone) ให้สามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับประชากรวัยเรียนและผู้เรียนได้อย่าง มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

Function Based : ด้านคุณภาพ

Agenda Based : จุดเน้นที่ 7 พัฒนางองค์กรเครือข่าย

จุดเน้นที่ 8 ขยายผักปลอดสารพิษ

Area Based: จุดเน้นที่ 2 สิ่งแวดล้อมร่วมอนุรักษ์

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้นำมาสู่ศาสตร์ของพระราชกฤษฎีกาพัฒนาที่ยั่งยืน โดยยึดหลัก 3 ประการคือ "มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน" มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติควบคู่กับการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมาย มาเป็นกรอบแนวคิดที่จะผลักดันดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือ ระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อให้ประเทศไทย "เป็นประเทศพัฒนาแล้วมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2580"

เป้าหมาย

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สำนักงานเขตพื้นที่และสถานศึกษามีการปรับปรุงและพัฒนาเป็นหน่วยงานต้นแบบสำนักงานสีเขียว (GREEN OFFICE) เพื่อให้มีบริบทที่เป็นแบบอย่างเอื้อหรือสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนและชุมชน
3. สถานศึกษาดำเนินงานนำขยะมาใช้ประโยชน์เพื่อลดปริมาณขยะ

กลยุทธ์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

Function Based : ด้านประสิทธิภาพ

Agenda Based: จุดเน้นที่ 3 นำสังคมมีส่วนร่วม

จุดเน้นที่ 7 พัฒนางองค์กรเครือข่าย

จุดเน้นที่ 8 ภูมิทัศน์เพื่อการนิเทศ

จุดเน้นที่ 10 วิเคราะห์จุดจุดความเป็นหนึ่ง

Area Based: จุดเน้นที่ 1 คุณธรรมทุกคนพร้อม

บทนำ

นโยบายด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา เป็นนโยบายจุดเน้นที่สำคัญเนื่องจากเป็นนโยบายที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้โรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน มีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา ครอบคลุมทั้งด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป และปรับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน ให้มีความทันสมัย พร้อมทั้งจะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา มีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริมตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำเทคโนโลยีดิจิทัล Digital Technology เช่น Cloud Technology Big Data Technology และ Communication Technology เป็นต้น มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานทั้งระบบ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วม

เป้าหมาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษามีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการจัดสรรทรัพยากร โดยเฉพาะ อัตรากำลังและงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท
5. สถานศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่ลักษณะพิเศษ และโรงเรียนคุณภาพ ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบท

แนวทางการพัฒนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงานทุกระดับให้มีระบบข้อมูลจัดการและรายงาน (ปพ. Online/ระบบรายงานผลต่อพระราชบัญญัติอำนาจความสะดวก/พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล/ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. พัฒนาระบบพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้ครอบคลุมทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การใช้โครงข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้อุปกรณ์ด้าน ICT และการพัฒนา Software อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. สร้าง พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบบริหารด้านการจัดการศึกษาพื้นฐานที่ดี สำหรับสถานศึกษาให้เป็นระบบเดียวเพื่อลดภาระงานครู ลดความซ้ำซ้อนของระบบงานและการจัดเก็บข้อมูล

4. จัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในทุกระดับและเพียงพอต่อความต้องการของการดำเนินงานสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สถานศึกษาให้ครบถ้วน โดยวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการประสานสนับสนุนจากส่วนราชการและภาคีเครือข่าย เพื่อรองรับการทำงาน และการจัดการเรียนการสอน

5. ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย แนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน

1. ส่งเสริม สนับสนุนการประกันคุณภาพของสถานศึกษาในสังกัด
2. พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับ Digital Literacy และสมรรถนะครูในทุกด้าน
3. พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรมและการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการจัดสรรทรัพยากร โดยเฉพาะอัตรากำลังและงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท

1. จัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการศึกษาที่เกิดขึ้น โดยจัดสรรงบประมาณในรูปแบบวงเงินรวม (Block Grant)
2. จัดกรอบอัตรากำลังที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในสถานการณปัจจุบัน ทั้งข้าราชการพลเรือนสามัญข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสายสนับสนุน เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำลูกจ้างรายปี (ครูอัตราจ้าง นักการภารโรง อธิการโรงเรียน พี่เลี้ยงพิการ) และอื่น ๆ
3. เสริมสร้างขวัญกำลังใจในความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคลากร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับบริบท

1. บูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานในการจัดการศึกษา (Open Data/Data Catalog) ทั้งในและนอกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาทั้งในและนอกสังกัด เพื่อบูรณาการการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้พื้นที่เป็นฐานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุน
3. ส่งเสริมทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สนับสนุนทรัพยากร (มาตรการทางภาษีบุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก)
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การบริหารจัดการศึกษาจากภาคส่วนต่าง ๆ

สถานศึกษาอื่น ๆ

พัฒนาสถานศึกษาในสังกัดให้มีคุณภาพ ยั่งยืน สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ โดยเฉพาะโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล และมัธยมศึกษา โรงเรียนที่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ (Stand Alone) สถานศึกษาตามโครงการพระราชดำริ

1.2.7 จุดเน้นการพัฒนา

- 1) Function Based คือ สมุทราการ 1 ต้องเป็น 1
- 2) Agenda Based คือ การสร้างความน่าอยู่ (กายภาพสู่คุณภาพ), อุณหภูมิ (สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้รับบริการ), ปลอดภัย (การเอาตัวรอดจากภัยต่าง ๆ), สร้างนิสัย (มีทัศนคติที่ถูกต้อง)
- 3) Area Based คือ คุณธรรม (ฟื้นฟูคุณธรรม, นำศาสตร์พระราชา, พัฒนาตามพระบรมราโชบาย), คุณภาพ (หลากหลายการเรียนรู้สู่ผู้เรียน, อ่านคิดเลขเป็น เน้นภาษา, ยก PISA NT ดี O-NET), ประสิทธิภาพ (มีที่เด็ดศูนย์นวัตกรรมนำวิถี, 7 Step พัฒนา 3R 8C, องค์การดี มีจุดเด่น เน้นพอเพียง) และโอกาส (เด็กกลุ่มเสี่ยง ด้อยโอกาสไม่พลาดสอน, เด็กในเขตไม่ตกหล่น พร้อมเด็กจร, เอื้ออาทร ให้โอกาส เพื่อชาติไทย)

1.3 จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในสังกัด

ในปีการศึกษา 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จัดบริการการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสถานศึกษาในสังกัด 71

โรงเรียน นักเรียน 32,697 คน ครู 1,559 คน ห้องเรียน 1,277 ห้อง อัตราส่วนนักเรียนต่อครู 21 : 1 และนักเรียนต่อห้อง 26 : 1 (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2567)

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา จำนวนนักเรียน และจำนวนครู จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ข้อมูล	จำนวน (คน)
จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามขนาดสถานศึกษา	
ขนาดเล็ก	19
ขนาดกลาง	37
ขนาดใหญ่	14
ขนาดใหญ่พิเศษ	1
รวม	71
จำนวนนักเรียนจำแนกตามขนาดสถานศึกษา	
ขนาดเล็ก	1,296
ขนาดกลาง	13,301
ขนาดใหญ่	15,908
ขนาดใหญ่พิเศษ	2,192
รวม	32,697
จำนวนครูจำแนกตามขนาดสถานศึกษา	
ขนาดเล็ก	133
ขนาดกลาง	659
ขนาดใหญ่	675
ขนาดใหญ่พิเศษ	92
รวม	1,559

ที่มา: (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2567a)

2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.1 ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

2.1.1 ความหมายของประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ผู้วิจัยพบว่า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การไว้อย่างหลากหลาย เนื่องจากสถานศึกษาเป็นองค์การประเภทหนึ่ง จึงขอกล่าวถึง "ประสิทธิผลของสถานศึกษา" ในความหมายเดียวกับประสิทธิผลขององค์การหรือประสิทธิผลโรงเรียนซึ่งสามารถอธิบายความหมายประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ดังนี้

ภานุพงษ์ คำภุษา (2562) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน คือ ระดับความสำเร็จหรือการบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยวัดจากผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วรชัยธำรี ประกิจ (2561) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา คือ ภาพรวมของความสำเร็จที่เกิดจากการปฏิบัติและความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ สะท้อนถึงทักษะ ความรู้ และศักยภาพของผู้บริหาร รวมถึงบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการบริหารและการจัดการศึกษาในสถานศึกษา

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา คือ ผลของการบริหารจัดการที่ทำให้สถานศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

มยุรี วรรณสกุลเจริญ และ ชาญณรงค์ รัตนพนากุล (2563) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพขององค์การ คือ ผลสำเร็จหรือผลลัพธ์ขององค์การที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเป็นเกณฑ์สำคัญในการวัดความสำเร็จของการดำเนินงานในองค์การ

อรอุมา ไมยวงศ์ (2564) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน คือ ผลสำเร็จที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งครอบคลุมถึงการบริหาร 4 ด้าน ได้แก่ บริหารวิชาการ บริหารงบประมาณ บริหารงานบุคคล และบริหารทั่วไป

มนัญชยา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนหมายถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากความร่วมมือของผู้บริหารและบุคลากรในการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียนด้วยการใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่ตั้งไว้

กาญจนา นามวงศ์ (2566) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนหมายถึงความสามารถของผู้บริหารและครูในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ จนสามารถสร้างให้นักเรียนเกิดความใฝ่รู้ รักการอ่าน และมีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงความพึงพอใจของครูในการทำงาน ความเชี่ยวชาญในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

นฤเนตร เรืองไพศาล (2566) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึงการดำเนินงานของสถานศึกษาที่สามารถบริหารจัดการปัจจัยต่าง ๆ ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารในการจัดการอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งความร่วมมือจากครูและบุคลากรในการพัฒนาสถานศึกษา การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการแก้ปัญหาและปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินงานที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความพึงพอใจตามมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะ พร้อมทั้งสร้างคุณลักษณะและเจตคติที่ดี การวัดประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตรวจสอบและประเมินความสำเร็จของสถานศึกษา

มอทท์(Mott, 1972) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพขององค์กร คือ การที่องค์กรมีความสามารถในการผลิต มีความสามารถในการปรับตัว และมีความสามารถในการยืดหยุ่น

ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา คือ การที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สามารถปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมที่ถูกบีบบังคับได้ และสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดจากการบริหารจัดการของสถานศึกษา ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยการใช้ทรัพยากรและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการปรับตัวในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในด้านการศึกษาและความพึงพอใจของบุคลากร

2.1.2 ความสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของประสิทธิผลของสถานศึกษามีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

นิศรา มุลวรรณ (2561) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพขององค์การเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนถึงความสำเร็จและความสามารถในการอยู่รอดขององค์การ หากองค์การใดมีประสิทธิภาพสูง แสดงถึงการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จและสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ส่งผลให้การเติบโตและพัฒนาขององค์การเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตรงกันข้าม หากองค์การใดมีประสิทธิภาพต่ำ ย่อมสะท้อนถึงความล้มเหลวในการดำเนินงาน ในลักษณะเดียวกัน ประสิทธิภาพของโรงเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ซึ่งสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษา ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการหาตัวชี้วัดเพื่อประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารและจัดการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการหาจุดแข็งและจุดอ่อน รวมถึงการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา

ขวัญพิชชา มีแก้ว (2562) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ โดยผู้บริหารควรหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินและตรวจสอบการดำเนินงานของตนเอง เพื่อให้มั่นใจว่าสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพที่เกิดจากการบริหารงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้บริหารยังควรทำการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อที่จะสามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของปัจจัยเหล่านั้น และนำมาใช้ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษา รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2562) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้วัดความสำเร็จขององค์กรหรือหน่วยงาน ถ้าบุคคลในองค์กรทำงานอย่างมีคุณภาพ จะส่งผลให้ประสิทธิภาพขององค์กรดีขึ้น ซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานจะสามารถอยู่รอดหรือไม่

อภิรัตน์ ช่างเกวียน (2564) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบและวัดความสำเร็จของสถานศึกษา ซึ่งผลลัพธ์จากการประเมินนี้สามารถบ่งชี้ได้ว่าสถานศึกษาจะสามารถดำเนินต่อไปได้หรือไม่

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงเรียน อีกทั้งยังเป็นตัวชี้วัดถึงการอยู่รอดของโรงเรียนในระยะยาว หากโรงเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ย่อมสามารถดำเนินต่อไปได้ แต่หากไม่บรรลุเป้าหมาย ก็อาจสูญเสียความไว้วางใจจากผู้ปกครอง ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีใครสนใจส่งบุตรหลานมาเรียน ดังนั้น การมีประสิทธิผลจึงถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและความมั่นคงของโรงเรียนในอนาคต

ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีความสำคัญในการประเมินว่า การบริหารงานของสถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ประสิทธิภาพนี้เป็นมาตรฐานในการวัดผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ช่วยในการเปรียบเทียบและประเมินผลการทำงาน หากสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะได้รับความเชื่อมั่นจากทุกภาคส่วน แต่หากไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ อาจส่งผลให้สถานศึกษาประสบปัญหาและเผชิญกับความเสี่ยงในการล้มละลาย การบริหารงานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพที่ดีจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนที่ชัดเจน กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม และจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นฤเนตร เรืองไพศาล (2566) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีความสำคัญซึ่งเป็นเครื่องมือชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับองค์กร เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินงานของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยในการตรวจสอบและประเมินผลให้เป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประสิทธิภาพถือเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์และตัดสินใจในการวางแผนบริหารงาน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาและขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ก้าวหน้าตามเป้าหมายที่วางไว้

ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2008) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษาในการตัดสินใจว่าสถานศึกษานั้นจะสามารถดำเนินต่อไปได้หรือไม่ โดยการประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษามี 3 ประการหลัก ได้แก่ พหุเกณฑ์ (Multiple criteria), มิติเวลา (Time dimension), และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Multiple Constituencies) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. พหุเกณฑ์ (Multiple Criteria) การประเมินต้องครอบคลุมหลายด้าน โดยใช้ข้อสรุปที่เป็นที่ยอมรับ เช่น การเลือกตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพจากแต่ละขั้นตอนของระบบเปิดตามทฤษฎีพาร์สัน (Parson) ซึ่งมี 4 ประการได้แก่ 1) การปรับตัว (Adaptation - A) สถานศึกษาต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ เช่น การปรับแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ 2) การบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment - G) การมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา 3) การบูรณาการ (Integration - I) การสร้างความมั่นคงภายในองค์กร เช่น การประสานงานและ

ความสัมพันธ์ที่ดีภายในสถานศึกษา และ 4) การรักษาสีง่ช่อนเร้่นภายใน (Latency - L) การรักษาความมั่นคงของคุณค่าของระบบ เช่น การส่งเสริมวัฒนธรรมและระบบการจูงใจ

2. มิติเวลา (Time Dimension) การประเมินต้องคำนึงถึงระยะเวลา แบ่งออกเป็นระยะสั้น (เช่น การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการพัฒนาของครู-อาจารย์) ระยะกลาง และระยะยาว (เช่น ความสามารถในการอยู่รอดของสถานศึกษา) โดยเกณฑ์ประสิทธิผลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความพอใจของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและวงจรชีวิตของสถานศึกษา

3. กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Multiple Constituencies) การประเมินต้องสะท้อนความคิดและความคาดหวังของกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้แนวทางเชิงสัมพันธ์กับภาพการณ์ (Relativistic Multiple-Contingency Approach)

การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาตามแนวทางของฮอยและมิลเกลดควรดำเนินการใน 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) นิยามเป้าหมายเชิงปฏิบัติร่วมกับกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) พิจารณามิติเวลาที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายและ 3) ใช้การประเมินหลายเกณฑ์

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือ "ประสิทธิผล" มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารขององค์กรนั้นจะสำเร็จหรือไม่ ความอยู่รอดและความมั่นคงขององค์กรขึ้นอยู่กับประสิทธิผลขององค์กร ถ้าองค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ก็จะสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ประสิทธิผลจึงมีความสำคัญต่อองค์กรในหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กร เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามความต้องการที่ตั้งไว้

2. ช่วยให้อัตุประสงค์และเป้าหมายมีความชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้ว่าการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

3. ใช้ในการประเมินการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ โดยแต่ละกิจกรรมต้องมีการวางแผน กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม เพื่อให้การบริหารและการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. เป็นการประเมินผลสำเร็จของงานเมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ หากผลการดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และความคาดหวังที่ตั้งไว้ ก็แสดงว่าองค์กรนั้นมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน

2.1.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา

การปฏิบัติงานในสถานศึกษาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพพร้อมทั้งบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการภารกิจของสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้มีนักวิชาการให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2562) ได้อธิบายว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาจะขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรในการตั้งเป้าหมายร่วมกัน การวางแผนและกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน รวมถึงการติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้อย่างเหมาะสม

เบนนิส (Bennis, 1971) ได้อธิบายว่า ประสิทธิผลขององค์การเป็นความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมถึงความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างสมาชิกในองค์การ เพื่อให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความสามารถในการปรับตัวขององค์การ คือ การพัฒนานวัตกรรม การเจริญเติบโต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

2. ความสามารถในการสร้างการบูรณาการ คือ การสร้างความพึงพอใจภายในองค์การ บรรยากาศที่ลดความขัดแย้ง และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างสมาชิกในองค์การ

มอทท์ (Mott, 1972) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินประสิทธิผลองค์การโดยพิจารณาจาก 1) ความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและการสร้างความสมดุล ซึ่งประเมินจากผลการดำเนินงานรวมของสถานศึกษา โดยใช้เกณฑ์การประเมินหลายมิติ เช่น ความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การนำเสนอนวัตกรรมและการพัฒนา การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการใช้ทรัพยากรให้เกิดผลสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการบริหารจัดการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ยูค (Yuki, 2012) ได้อธิบายว่า ความมีประสิทธิภาพขององค์การเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเจริญเติบโตในระยะยาวและความสามารถในการอยู่รอดขององค์การ โดยมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ได้แก่

1. ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของกระบวนการ (Efficiency and Process Reliability) คือ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการออกแบบกระบวนการทำงานใหม่ และการใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การบริหารงานต้องมีความโปร่งใส และมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า รวมถึงการควบคุมความเสี่ยงและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและบริหารจัดการ

2. ทรัพยากรมนุษย์และมนุษย์สัมพันธ์ (Human Resources and Relations) มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือและความไว้วางใจภายในองค์การ การฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้บุคลากรมีความพร้อมและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นวัตกรรมและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม (Innovation and Adaptation) เน้นการพัฒนาและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์การต้องสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนางาน และปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา คือ ผลสำเร็จของการบริหารจัดการภารกิจงานของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจะมุ่งเน้นไปยังประโยชน์และคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก มีการปรับตัวในการสร้างนวัตกรรมเพื่อรับมือกับความท้าทายใหม่ โดยมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

2.1.4 องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษามีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ทิพวรรณ ลำเภาแก้ว (2562) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ

1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก
3. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา
4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

นิศรา มุลวรรณ (2561) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ 3 ด้าน คือ

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านนักเรียน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 - 1.2 ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน
 - 1.3 การคงอยู่ของนักเรียน
 - 1.4 การร่วมกิจกรรมนอกเวลา
 - 1.5 การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้
 - 1.6 แรงจูงใจในการเรียน
 - 1.7 ความผูกพันกับโรงเรียน
 - 1.8 ความสามัคคี
 - 1.9 ความสามารถในการปรับตัว
2. ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านครู ประกอบด้วย
 - 2.1 การพัฒนาศักยภาพครู
 - 2.2 ความพึงพอใจในการสอนของครู
 - 2.3 แรงจูงใจในการสอน
 - 2.4 ความผูกพันกับโรงเรียน
 - 2.5 ความสามัคคี
 - 2.6 ความสามารถในการปรับตัว
 - 2.7 การวางแผนและการกำหนดเป้าหมายของครู
 - 2.8 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้
 - 2.9 ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 2.10 การคงอยู่ของครู
3. ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย
 - 3.1 ประสิทธิภาพของโรงเรียน
 - 3.2 ความก้าวหน้าของโรงเรียน
 - 3.3 การกระจายอำนาจ
 - 3.4 การมีส่วนร่วม
 - 3.5 ความมั่นคงของโรงเรียน

- 3.6 ทักษะการบริหารและภาวะผู้นำ
- 3.7 การจัดระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์
- 3.8 ความพร้อมของโรงเรียน
- 3.9 ความสัมพันธ์กับชุมชน
- 3.10 การประเมินจากหน่วยงานภายนอก
- 3.11 ความผูกพันกับโรงเรียน
- 3.12 ความยืดหยุ่นในการปรับตัว
- 3.13 การวางแผนและการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน
- 3.14 ความเป็นเอกพันธ์ของเป้าหมายของโรงเรียน
- 3.15 ความสอดคล้องภายในของเป้าหมายของโรงเรียน

ศัญญาภรณ์ พฤตภูมิกุล (2564) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาไว้ 5 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ความพึงพอใจในการทำงานของครู
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา
4. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีเจตคติทางบวก
5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

จิรวรรณ เสาวคนธ์ (2565) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก
3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู
4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
5. ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้

ปิยโชติ รอดหลง (2565) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมเป็นระเบียบและปลอดภัย
2. พันธกิจของโรงเรียนมีความชัดเจน
3. ภาวะผู้นำด้านวิชาการ

4. ความคาดหวังที่สูง
5. ความทุ่มเทเวลาในการทำงาน
6. การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
7. ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครอง

ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้เสนอแนวคิดขององค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษาไว้ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่เป็นระเบียบและปลอดภัย
2. พันธกิจของสถานศึกษามีความชัดเจน
3. ความเป็นผู้นำทางวิชาการ
4. บรรยากาศของความคาดหวังที่สูง
5. ทุ่มเทเวลาในการทำงาน
6. การติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
7. ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครอง

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประเมินและพัฒนาสถานศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการวัดและกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จในสถานศึกษาซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นตัวชี้วัดที่ทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2.1.5 การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษามีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์ (2559) ได้อธิบายว่า การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งคุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นได้โดยการบริหารที่มีประสิทธิผล โดยเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษามักให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไรก็ตาม การจัดการบริหารในสถานศึกษาก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้สถานศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายของระบบการศึกษาได้อย่างครบถ้วน การวัดและการประเมินประสิทธิผลจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพิจารณาความสามารถของสถานศึกษาในฐานะองค์กรทางสังคมที่ต้องปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ นอกจากนี้ ประสิทธิภาพยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่แสดงถึงข้อมูลสำคัญของสถานศึกษาอีกด้วย

กิตติพร พรงาม (2560) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบคือ 1) ความสามารถในการผลิต 2) ความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับตัว และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหา

นิศรา มุลวรรณ (2561) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมีทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านนักเรียน 2) ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านครู และ 3) ประสิทธิภาพของโรงเรียนด้านการบริหารจัดการ

นันทน์ภัส สุทธิการ (2562) ได้อธิบายว่า การประเมินประสิทธิภาพของโรงเรียนมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ประจัญ เดชสุภา (2562) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนมี 4 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ด้านความสามารถในการพัฒนาเจตคติทางบวกของนักเรียน 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ด้านความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในสถานศึกษา

รอบบิน (Robbin, 1990) ได้อธิบายวิธีการวัดประสิทธิภาพขององค์การไว้ 4 วิธีหลัก ดังนี้

1. วิธีการวัดความสำเร็จตามเป้าหมาย (Goal-attainment approach): วิธีนี้เน้นการประเมินผลที่ได้มากกว่าการวิเคราะห์กระบวนการ โดยมีหลักสำคัญว่า ทุกองค์การต้องมีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ การวัดประสิทธิภาพขององค์การจึงพิจารณาจากความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. วิธีการวัดประสิทธิภาพเชิงระบบ (Systems approach) วิธีนี้มุ่งเน้นการประเมินองค์การในทุกด้าน ทั้งการจัดหาทรัพยากร กระบวนการผลิต การเปลี่ยนแปลงปัจจัยและผลลัพธ์ รวมถึงความสามารถขององค์การในการรักษาสถานภาพและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

3. วิธีการวัดกลยุทธ์ตามสภาพแวดล้อมเฉพาะส่วน (Strategic-constituencies approach) วิธีนี้จะประเมินเฉพาะสภาพแวดล้อมเฉพาะส่วนที่มีผลกระทบต่อความอยู่รอดขององค์การ โดยพิจารณาเฉพาะสิ่งที่มีผลกระทบต่อกันและกัน

4. วิธีการวัดคุณค่าเชิงการแข่งขัน (Competing-values approach) วิธีนี้ใช้เกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพโดยพิจารณาจากคุณค่าที่เกิดขึ้นจากการแข่งขัน โดยแบ่งออกเป็น 4 มิติ

ได้แก่ ความสัมพันธ์ของสมาชิก ระบบเปิด เป้าหมาย และกระบวนการภายใน โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคนกับองค์การ ความยืดหยุ่น และการควบคุม ซึ่งการวัดจะพิจารณาจากทั้งวิธีการและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

มอท์ (Mott, 1972) ได้อธิบายว่า แนวทางการประเมินประสิทธิผลขององค์การว่าควรทำอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการพิจารณาปัจจัยนำเข้า การเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการต่าง ๆ จนถึงการผลิตผลผลิตและปล่อยออกสู่สภาพแวดล้อมภายนอก โดยการที่องค์การสามารถอยู่รอดและปรับตัวได้ในสภาพแวดล้อมนั้นถือเป็นตัวชี้วัดความมีประสิทธิภาพจึงได้พัฒนาแบบวัดประสิทธิผลโดยรวมขององค์การ (Overall Organization Effectiveness) โดยเน้นการประเมินในด้านการบรรลุเป้าหมายและการจัดการระบบ (Goal - System Resource Model) ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับองค์การที่ไม่แสวงหากำไร สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ โดยเกณฑ์การประเมินประกอบด้วย 1) การวัดคุณภาพของผลผลิต 2) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ความสามารถของบุคคลในการทำงานอย่างยืดหยุ่น และ 4) การปรับตัวขององค์การ

กิบสันต์ (Gibson, 1991) ได้นำเสนอรูปแบบการประเมินประสิทธิผลขององค์การหรือโรงเรียน โดยแบ่งประสิทธิผลออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพระดับบุคคล (Individual Effectiveness) การประเมินผลที่มุ่งเน้นที่ตัวบุคคล โดยพิจารณาจากความสามารถ ความรู้ ทักษะ ทัศนคติ แรงจูงใจ และปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำงานของบุคคล

2. ประสิทธิภาพระดับกลุ่ม (Group Effectiveness) การวัดผลที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งรวมถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความสามัคคีของสมาชิก ภาวะผู้นำที่ดี โครงสร้างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ สถานภาพ บทบาท และบรรทัดฐานของกลุ่ม

3. ประสิทธิภาพองค์การ (Organizational Effectiveness) การประเมินประสิทธิภาพโดยรวมขององค์การ โดยรวมเอาประสิทธิภาพระดับบุคคลและกลุ่มไว้ด้วยกัน พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อมภายนอก เทคโนโลยี กลยุทธ์ โครงสร้างองค์การที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ กระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และวัฒนธรรมภายในขององค์การ

ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2012) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาควรพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ความพึงพอใจในการทำงาน 3) การขาดงาน 4) อัตราการลาออกกลางคัน และ 5) คุณภาพโดยรวม

สรุปได้ว่า การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นการวัดและวิเคราะห์ความสามารถของสถานศึกษาในการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสะท้อนถึง

คุณภาพการศึกษาและความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กร โดยมีแนวคิดและเกณฑ์ในการประเมินที่หลากหลายที่สามารถเลือกใช้เกณฑ์ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะและบริบทของการบริหารสถานศึกษา

2.2 ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

1) ความหมายของยุคดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของยุคดิจิทัล มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ภัทรา จรรยาธรรม (2564) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัลคือช่วงเวลาหนึ่งที่วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีถูกพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันสะดวกสบายยิ่งขึ้น ส่งผลให้วิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ และการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไป

มนัญชยา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัล คือ ยุคแห่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้ามามีบทบาทหลากหลาย ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ช่วยให้การเชื่อมต่อข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึง แบ่งปันข้อมูล และติดต่อสื่อสารกันได้ทุกที่ทุกเวลา ช่วยให้การดำเนินชีวิตสะดวกสบายยิ่งกว่าที่ผ่านมา

วชิรพงศ์ พูลเกษร (2565) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัล คือ ยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงด้วยข้อมูลข่าวสารที่แพร่หลายและรวดเร็วขึ้น เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทในโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ลดขั้นตอนในการสื่อสาร ใช้เวลาทำงานน้อยลง และลดข้อจำกัดด้านสถานที่ โลกเชื่อมโยงถึงกันมากขึ้น เกิดการบูรณาการวิชาการจากหลากหลายศาสตร์ เช่น วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรม และสถิติ อย่างไรก็ตาม ยุคนี้ยังส่งผลกระทบด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และก่อให้เกิดการแข่งขันที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะของเด็กและทำให้กลุ่มผู้เกี่ยวข้องมีข้อเรียกร้องและความต้องการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้นำองค์กรจึงต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ให้มากขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต

อภิสิทธิ์ กองแก้ว (2566) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัล คือ ยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลถูกนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเพิ่มความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้คนในยุคนี้ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ อีเมล แอปพลิเคชันบนมือถือ และเทคโนโลยีสื่อสารอื่น ๆ ซึ่งช่วยยกระดับการทำงานและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สตาร์กีย์ และ รอว์ลิน (Starkey & Rawlins, 2012) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัล คือ ยุคที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของ

การเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน เช่นเดียวกับยุคอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ยุคดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคม ชุมชน และการปฏิสัมพันธ์ในระดับประเทศและระดับโลก การพัฒนาด้านนวัตกรรมยังคงดำเนินต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้งผ่านทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีระบบที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันในสังคม เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต World Wide Web (WWW) เครือข่ายสังคมออนไลน์ โทรศัพท์มือถือ รวมถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย นวัตกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่สร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวาง แต่ยังเปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อสังคมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับโลก

สรุปได้ว่า ยุคดิจิทัล คือ ช่วงเวลาแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ และการศึกษา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่หลากหลายรูปแบบ เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูลและผู้คน ทำให้การสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลเป็นไปได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา ช่วยเพิ่มความสะดวกสบาย ลดขั้นตอนการทำงาน รวมถึงเปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาและนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งช่วยยกระดับการทำงานและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) ความสำคัญของยุคดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของยุคดิจิทัล มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข (2561) ได้อธิบายว่า ผู้บริหารในยุคปัจจุบันมีจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารที่มีพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความรวดเร็วและการประหยัดต้นทุน เทคโนโลยีไม่เพียงแต่ช่วยในการทำงาน แต่ยังจะต้องเลือกใช้อย่างเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายและบริบทที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ เทคโนโลยียังเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างภาวะผู้นำให้กับผู้บริหาร ช่วยให้มีประสิทธิภาพในการทำงานภายในองค์กรและในสังคมโดยรวมอย่างไม่มีขีดจำกัด

ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่เทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทสำคัญในการส่งต่อข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว สังคมไทยจึงควรเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัล โดยการส่งเสริมให้เยาวชนพัฒนาทักษะและความรู้ที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเติบโตและพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างไรก็ตาม ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นนับเป็นความท้าทาย โดยเฉพาะในเรื่องการสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน องค์กร และชุมชน เพื่อเดินนำสู่การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างสำหรับการแบ่งปันและทำงานร่วมกันในวิถีดิจิทัลใหม่ ๆ ในห้องเรียน

ควรมีการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและการเรียนรู้ร่วมกัน การเปิดใจกว้าง การแบ่งปัน การพึ่งพาอาศัยกัน และความซื่อสัตย์ ซึ่งสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีการแบ่งปันหลักสูตรเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม ซึ่งถือเป็นรากฐานของการพัฒนาการศึกษาให้ทันกับโลกยุคใหม่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ การวางแผนทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับยุคปัจจุบันจะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเตรียมเยาวชนของชาติให้พร้อมสู่โลกดิจิทัลในอนาคต

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่วิถีชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งทำให้การสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา เทคโนโลยีดิจิทัลนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในประเทศ ดังนั้นการใช้สื่อดิจิทัลอย่างชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อ และรู้เท่าทันโลก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ

วชิรพงศ์ พูลเกษร (2565) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพราะต้องสามารถรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์ของข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัยและเชื่อถือได้ ซึ่งความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาทั้งคน เครื่องมือ สื่อ และโปรแกรมต่าง ๆ โดยนำปัจจัยเหล่านั้นมาสนับสนุนความสำเร็จในการทำงาน ที่มีความทันสมัย รวดเร็ว แม่นยำ เกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมายและสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สำหรับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ยุคดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการบริหารจัดการในองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้การเข้าถึงข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวกสบายและรวดเร็ว ส่งผลให้ผู้บริหารต้องมีการปรับตัวและเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำและการทำงานในองค์กร นอกจากนี้ ยุคดิจิทัลยังท้าทายให้สังคมไทยเตรียมความพร้อมในด้านการพัฒนาทักษะและความรู้ของเยาวชน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างสำหรับการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนและสถานศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เข้ากับโลกดิจิทัลจึงเป็นกลไกสำคัญที่ส่งเสริมความก้าวหน้าและความสำเร็จในสังคมในอนาคต

3) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

ประวิต เอรารวรรณ์ (2562) ได้อธิบายว่า องค์การในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อความอยู่รอดและการเติบโต การออกแบบองค์การตามกระบวนทัศน์ใหม่จึงเน้นการทำงานร่วมกันของทุกคน โดยยึดมั่นในวิสัยทัศน์ร่วมกัน การค้นหาวัตกรรมและวิธีแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ ได้เข้ามาแทนที่การปฏิบัติตามวิธีเดิม ๆ องค์การต้องพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับการสื่อสารทั้งแนวนอนและแนวตั้ง เพื่อการทำงานที่เป็นทีมและสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การแข่งขันกับเวลายังเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับองค์การสมัยใหม่ ซึ่งทำให้การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับและติดตามการทำงานกลายเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถปรับตัวและตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีเป้าหมายหลักคือการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งแห่งนวัตกรรม ซึ่งเกิดจากการผสมผสานความรู้ ทักษะ และความคิดสร้างสรรค์ของครูและบุคลากรเข้ากับความสามารถด้านการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหาร เพื่อตอบสนองต่อความหลากหลายและความสามารถของผู้เรียน จนเห็นผลที่ชัดเจน ซึ่งองค์ประกอบสำคัญมีทั้งหมด 7 ประการ ได้แก่

1. โครงสร้างการบริหารที่ยืดหยุ่น คือ โครงสร้างที่รองรับการสร้างนวัตกรรมโดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของกลุ่มบุคคลให้สอดคล้องกับการสนับสนุนและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง
2. ระบบเทคโนโลยีที่สนับสนุน คือ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นต่อการบริหารและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. วัฒนธรรมองค์การที่ส่งเสริมการพัฒนา คือ วัฒนธรรมที่เปิดโอกาสให้มีการคิดและทำสิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์การแห่งนวัตกรรม
4. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม คือ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำที่สามารถสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนครูและบุคลากรในการคิดเชิงนวัตกรรม
5. การจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์สถานการณ์และการกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษาในยุคดิจิทัล
6. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและการทำงานเป็นทีม

7. เครือข่ายความร่วมมือที่หลากหลาย คือ การสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อใช้ทรัพยากรและแลกเปลี่ยนความรู้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมร่วมกัน

มณีรัตน์ สุดเต้ (2563) ได้อธิบายว่า การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบันมีผลกระทบต่อการศึกษามาก เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การเข้าถึงข้อมูลและการเรียนรู้ทำได้ง่ายขึ้น การเรียนการสอนในยุคดิจิทัลจึงต้องมีการปรับตัว โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าและพัฒนาความรู้ใหม่ ซึ่งช่วยให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยให้สามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ง่ายขึ้น อาทิ Line และ Facebook ส่งผลให้สังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมในด้านการศึกษา การศึกษาทางไกลหรือ Distant Learning ได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้น เนื่องจากทุกคนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยเฉพาะผู้ที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีจะสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม ยังมีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลระหว่างเด็กในเมืองและชนบท ซึ่งควรมีการพัฒนาระบบเครือข่ายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างเท่าเทียม

ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล คือ ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ครูควรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและมีความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถเป็นผู้แนะนำที่ดีให้แก่นักเรียน นอกจากการสอนเนื้อหาวิชาการตามตำราเรียนแล้ว ครูควรสอนวิธีการค้นคว้าและเข้าถึงข้อมูลความรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ตลอดเวลา และสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ครูควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนการสอน เช่น การให้นักเรียนทำงานนำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยเพิ่มพลังในการเรียนรู้และทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ครูในยุคนี้ไม่จำเป็นต้องรู้ทุกอย่าง แต่ควรเป็นผู้แนะนำและให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ผู้บริหารควรสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับครู เพื่อให้ครูสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงแนวคิดตามยุคสมัยดิจิทัล และสามารถปรับวิธีการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่เติบโตมาในยุคที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย (Digital Natives) ที่มีทักษะในการใช้เครื่องมือดิจิทัลและโปรแกรมสำเร็จรูปเป็นอย่างดี ดังนั้น การศึกษาควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างพลังในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ

สรุปได้ว่า สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตั้งแต่ครู บุคลากร

ทางการศึกษา ไปจนถึงผู้บริหารสถานศึกษา การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในงานการศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง และสนับสนุนให้ครูปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ครูในยุคปัจจุบันควรได้รับการพัฒนาให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการสอนและเป็นผู้แนะนำที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและเหมาะสมกับยุคสมัย

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

สถานศึกษาถือเป็นองค์การหนึ่งในระบบสังคม (The school as a Social system) ที่มีบทบาทในการตอบสนองความต้องการของสังคมผ่านการจัดการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งได้รับแรงผลักดันจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทางสังคม แต่ประสิทธิผลของสถานศึกษายังคงเป็นดัชนีสำคัญที่ชี้วัดถึงความสามารถของสถานศึกษาในการปรับตัวและคงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยยังกล่าวถึงไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงขอเสนอโดยการบูรณาการแนวคิดของประสิทธิผลของสถานศึกษา ร่วมกับ แนวคิดของการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้แนวคิดไว้ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

กิตติชัย สุธาสิโนบล (2562) ได้อธิบายว่า หลักสูตรและการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัลเป็นแนวทางใหม่ในการจัดการศึกษาที่รวมเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ากับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิจารณ์ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ทั้งในและนอกสถานศึกษาผ่านรูปแบบซอฟต์แวร์ออนไลน์ที่สนับสนุนการศึกษา หลักสูตรดิจิทัลเหล่านี้ประกอบด้วยหลายรูปแบบ เช่น หลักสูตรออนไลน์แบบเปิดกว้าง (Massive Open Online Courseware : MOOC) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัยและอินเทอร์เน็ต โดยส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด และการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ซึ่งผสมผสานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งยังส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะพลเมืองดิจิทัลในอนาคต

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยครูและผู้บริหารควรเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและความท้าทายให้กับผู้เรียน การจัดการศึกษาในยุคนี้ต้องมีความยืดหยุ่นสูงเพื่อส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการคิดวิเคราะห์ วิจัย และ การต่อยอดความรู้ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ดังนั้น เป้าหมายสำคัญของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือ การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรมที่มีการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนานวัตกรรมทางการบริหารเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมจากการเรียนรู้ได้ต่อไป

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2562) ได้อธิบายว่า การศึกษาในยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบแนวคิด หลักการ และวิธีการจัดการเรียนการสอนนั้นได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้ระบบการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้เรียนและผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ สถานศึกษาจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในทุกมิติ โดยคำนึงถึงปัจจัยและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ทรัพยากรมนุษย์ (Man) ต้องมีความรู้ความเข้าใจและพร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน 2) งบประมาณ (Money) ควรมีการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีทั้งในด้านการบริหารและการเรียนการสอน 3) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) ต้องมีความพร้อมทั้งในด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีและระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ 4) การจัดการ (Management) ควรมีกระบวนการนิเทศ ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ 5) เทคโนโลยี (Technology) ต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ 6) เวลา (Time) ควรมีการจัดสรรเวลาอย่างชัดเจน เนื่องจากเวลาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

ปุลณัฐฐา มาเชค (2565) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ในในยุคดิจิทัลนี้ไม่ใช่การเรียนรู้เพียงเพื่อการท่องจำ แต่เพื่อการเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถาบันการศึกษาจึงต้องบริหารจัดการหลักสูตรและวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนยุคดิจิทัล คือความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ผสานกับการนำนวัตกรรมทางการบริหารและการจัดการเรียนรู้มาใช้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการปรับตัวและการคงสภาพเดิมขององค์การซึ่งประเมินจากผลการดำเนินงานโดยรวมของสถานศึกษา โดยใช้เกณฑ์ที่หลากหลาย เช่น ความสามารถในการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลง การพัฒนานวัตกรรม การบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารสถานศึกษา มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของยุคดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงขอสรุปความหมายประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสำเร็จในการบริหารจัดการงานของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ให้เป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างรวดเร็ว ด้วยการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งด้านการจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โดยคำนึงถึงประโยชน์และคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้แนวคิดไว้ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

อนุชิต โรมศรี (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากล

ในยุคดิจิทัล พบว่าองค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
2. ด้านความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวก
3. ด้านความสามารถปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

จันทิมา รุ่งเรือง (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัลมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การสื่อสาร
2. การบริหารตามหลักธรรมาภิบาล
3. การทำงานเป็นทีม
4. การสร้างแรงจูงใจ
5. ภาวะผู้นำดิจิทัล

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ 4 ด้าน คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของผู้เรียน
3. นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้
4. นวัตกรรมบริหารสถานศึกษา

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้สรุปองค์ประกอบของประสิทธิผลของโรงเรียนยุคดิจิทัลไว้ 4 ด้าน คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของผู้เรียน

3. ความสามารถในการปรับตัว

4. ความร่วมมือ

กาญจนา นามวงศ์ (2566) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มีองค์ประกอบดังนี้

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบคือ

- 1.1 ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
- 1.2 ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ
- 1.3 ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม
- 1.4 ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานของโรงเรียน มี 4 องค์ประกอบคือ

- 2.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ
- 2.2 ด้านการบริหารงบประมาณ
- 2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล
- 2.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป

สรุปได้ว่า องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากยุคดิจิทัลได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมบุคลากรให้มีความกล้าคิดกล้าทำ การพัฒนาทักษะดิจิทัลและภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาความรู้ รวมทั้งพัฒนาทักษะของบุคลากรและผู้เรียนในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษายุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์ได้

ดังนั้นจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยยังกล่าวถึงไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงบูรณาการแนวคิดขององค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้คือ มอทท์ (Mott, 1972), ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001), ยูค (Yukl, 2012), นิศรา มุลวรรณ (2561) และอนุชิต โรมศรี (2562), และแนวคิดองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้ คือ อนุชิต โรมศรี (2562), จันทิมา รุ่งเรือง (2563), ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) และมนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) มาเป็นองค์ประกอบหลักเพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และเป็นกรอบแนวคิดหลัก

ในการศึกษาและพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบประสิทธิผลของ สถานศึกษา ในยุคดิจิทัล	มอทท์ (Mott, 1972)	ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001)	ยูคิ (Yuki, 2012)	นิศรา มุลวรรณ (2561)	อนันต์ ไรศรี (2562)	จันทิมา รุ่งเรือง (2563)	ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563)	มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565)	ความถี่	ร้อยละ
1. การวัดคุณภาพของผลผลิต	✓								1	12.5
2. การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	✓								1	12.5
3. ความสามารถของบุคคลในการทำงานอย่างยืดหยุ่น	✓								1	12.5
4. การปรับตัวของสถานศึกษา	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	7	87.5
5. ประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของกระบวนการ			✓						1	12.5
6. ทรัพยากรมนุษย์และมนุษย์สัมพันธ์			✓						1	12.5
7. การบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	✓								1	12.5
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ประสิทธิผลด้านนักเรียน	✓			✓	✓		✓	✓	5	62.5
9. ความสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ,นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้, ประสิทธิผลด้านครู	✓			✓	✓		✓		4	50.0
10. ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของ							✓	✓	2	25.5

ผู้เรียน	องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล							
	มอท์ (Mott, 1972)	ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001)	ยูคิ (Yuki, 2012)	นิศรา มุลวรรณ (2561)	อนันต์ โรมศรี (2562)	จันทิมา รุ่งเรือง (2563)	ภูษณทัต ผลทับทิมนานา (2563)	มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565)
11. นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา, ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม, ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ			✓		✓	✓	✓	4
12. การสื่อสาร					✓			1
13. การสร้างแรงจูงใจ					✓			1

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา บูรณาการร่วมกับองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเพื่อให้ครอบคลุมและเข้ากับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัลผู้วิจัยจึงสรุปและรวมองค์ประกอบที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันไว้ซึ่งสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้ 4 ด้าน เมื่อพิจารณาความถี่ของตัวแปรที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป หรือตั้งแต่ร้อยละ 50.0 ขึ้นไป พบว่าการปรับตัวของสถานศึกษา มีค่าร้อยละ 87.5 รองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีค่าร้อยละ 62.5 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา มีค่าร้อยละ 50.0 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้องค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จากการสังเคราะห์ซึ่งมีความสอดคล้องกับบริบทในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อนำมากรอบแนวคิดการวิจัยให้การบริหารงานให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้โดยสามารถสรุปองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้
3. ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา
4. ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

โดยผู้วิจัยจะนำเสนอซึ่งมีรายละเอียดเนื้อหาแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

วิภาดา วงศ์ยะรา (2561) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (achievement) หมายถึง สิ่งที่ยั่งยืนถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาซึ่งเป็นการพิจารณาความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน รวมถึงแสดงให้เห็นคุณค่าของหลักสูตรสถานศึกษา ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนด้วย

ทิตินา แหมมณี (2562) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาทักษะของผู้เรียน หรือผลที่เกิดจากการกระทำของผู้เรียนเอง เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือจากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนสามารถประเมินค่าได้จากแบบทดสอบหรือการสังเกตของผู้สอน

กรนันท์ เขียมภูเขียว (2563) ได้อธิบายว่า การผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความสำเร็จของบุคคลในด้านผลจากกระบวนการเรียนการสอน ด้านสมรรถนะผู้เรียน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลลัพธ์จากการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในทุกด้าน โดยพิจารณาจากความสามารถทางการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านวิธีการวัดผลที่เหมาะสม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมักเป็นตัวชี้วัดแรกที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษา

ศิญาภรณ์ พุทธิพิฏกุล (2564) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) จนสามารถสร้างนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมถึงการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษากำหนด

ทั้งนี้ยังสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นการสร้างผลงาน นวัตกรรม และความสำเร็จในระดับชาติ รวมถึงนักเรียนมีความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

วรรณภา ไทยประยูร (2564) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามหลักสูตร และประสบความสำเร็จในการสอบระดับชาติ รวมถึงได้รับรางวัลจากการแข่งขันทางวิชาการทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ ยังสามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปต่อยอดในการหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสรี ภัคดี (2564) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถของผู้บริหารและครูในการจัดการและส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ มีเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษา และพัฒนาตนเองผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ และสามารถวางแผนการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ รวมถึงประเมินความก้าวหน้าของตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ทั้งด้านการเรียนและด้านความรู้ทั่วไป ทั้งจากแหล่งเรียนรู้ภายในและนอกสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คือ ผลลัพธ์ของการบริหารจัดการศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัดและเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด โดยการส่งเสริมความรู้ความสามารถทางสติปัญญา พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาทักษะชีวิตให้สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้ และแสดงออกมาในลักษณะของความสำเร็จซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้จากการทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยวิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสมของบริบทแวดล้อมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2562) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน หมายถึง แนวคิด วิธีการ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นสิ่งใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นใหม่ทั้งหมดหรือมีการปรับปรุงใหม่เพียงบางส่วน หรือใหม่ในบริบทหนึ่ง หรือในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อาจเป็นสิ่งใหม่ที่กำลังอยู่ในกระบวนการพิสูจน์ทดสอบ หรือได้รับการยอมรับนำมาใช้แล้วแต่ยังไม่แพร่หลาย หรือยังไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบงานปกติ

สมจิตร ยิ้มสุด (2562) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาสิ่งใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ก็ตามเข้ามาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยประหยัดเวลาในการเรียน

จิตติมา วรณศรี (2563) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่ครูได้พัฒนาหรือคิดค้นขึ้นจากการสอนในรายวิชา เพื่อยกระดับกระบวนการเรียนรู้ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และพัฒนาทักษะหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาทิเช่น สื่อการสอน ชุดการสอน หรือรูปแบบการสอนที่ครูได้ออกแบบใหม่ รวมถึงการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูเป็นผู้คิดค้นและสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดทักษะที่จำเป็น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิต และพัฒนาคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

มนตรี สังข์ทอง (2563) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งพัฒนาขึ้นมาใหม่หรือปรับปรุงจากของเดิมให้ดียิ่งขึ้นบนฐานของความรู้และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นตัวกลางหรือช่องทางในการหนุนเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยทำให้เข้าใจในเนื้อหาได้ชัดเจนก่อให้เกิดการเชื่อมโยงและจัดระบบความรู้ได้มากยิ่งขึ้นนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลลัพธ์ของกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

ของผู้เรียน ปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน และส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ

3) นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2555) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรมทางการบริหารเป็นการคิดค้นและปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการภายในองค์กร ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงาน การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในองค์กรทางการศึกษา ผู้นำจะคิดค้นวิธีการ แนวทางการบริหารการจัดการศึกษาใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลในการดำเนินงาน โดยนวัตกรรมทางการบริหารนี้จะกลายเป็นตัวแปรต้นหรือกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดนวัตกรรมอื่น ๆ ในองค์กรทางการศึกษา

วิไล ปรีษากร (2558) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการ คือ การนำแนวคิด ทฤษฎี หรือเทคโนโลยีที่มีอยู่มาปรับปรุง ดัดแปลง หรือประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา หรือการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นการสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้เรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษา

กนกพร แสนสุขสม (2561) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา หมายถึง แนวคิด กระบวนการทำงาน หรือรูปแบบใหม่ ๆ ในการการบริหารจัดการสถานศึกษา อันมาจากการสร้าง พัฒนา ต่อยอด หรือประยุกต์องค์ความรู้ที่อาจจะมาจากสาขาแขนงวิชาอื่น ๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพในการบริหาร

ศรเนตร อารีโณณพิเชฐ (2561) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรมการบริหารการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการภายในองค์กร โดยส่งเสริมแนวคิดใหม่และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้แก่องค์กรในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงได้นั้น ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจถึงปัญหา อุปสรรคและปัจจัยความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรด้วย

จิตติมา วรรณศรี (2563) ได้ให้ความหมายว่า นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา เป็นแนวทาง รูปแบบ ระบบ หรือกระบวนการบริหารจัดการแบบใหม่ที่ผู้บริหารสถานศึกษา

คิดค้นขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา หมายถึง ผลลัพธ์ของกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ พัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้ทันสมัย โดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัลกำหนดวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน พัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนานวัตกรรมที่หลากหลาย และส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา

4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวขององค์กร และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2562) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา คือ ความสำเร็จของสถานศึกษาซึ่งเกิดจากการที่สถานศึกษาสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการออกแบบหลักสูตรให้เหมาะสมกับปัญหา ความต้องการ และศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ สถานศึกษายังควรพัฒนาวิธีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น วิชาการ บุคลากร งบประมาณ และบริหารทั่วไปให้เป็นระบบ มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้ทันสมัย มีคุณภาพพร้อมนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

พนพร รัตนประสบ (2560) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาในการร่วมกันพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้สถานศึกษาสามารถปรับตัวและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

เรืองยศ เรืองจันทร์ (2560) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียน คือ ความสามารถของผู้บริหารและครูผู้สอนในการร่วมมือกัน เพื่อเปลี่ยนแปลงจากสภาพ

เดิมไปสู่สภาพใหม่ที่แตกต่างออกไป ไม่ว่าจะเป็นในด้านโครงสร้างหรือสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ปัจจัยภายนอกและภายในมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้โรงเรียนก้าวหน้าและเจริญเติบโต โรงเรียนซึ่งเป็นองค์การระบบเปิดต้องพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้โรงเรียนอยู่รอดและพัฒนา องค์การให้สามารถทำหน้าที่และดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการปรับตัว หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานของ โรงเรียนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้า โดยการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการบริหารจัดการโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม

ฮอล และ ฮอร์ด (Hall & Hord, 2001) ได้อธิบายว่า การเปลี่ยนแปลง หมายถึง กระบวนการที่นำเอาแนวคิดหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการปรับปรุงหรือปฏิรูปองค์กร เพื่อให้สามารถปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ยูค (Yukl, 2012) ได้อธิบายว่า นวัตกรรมและการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม คือ เมื่อสิ่งแวดล้อมภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน โดยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนานวัตกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กร การที่บุคลากร ในสถานศึกษาสามารถรับรู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมได้อย่างทันท่วงที ผู้บริหารและ บุคลากรสามารถระบุทั้งผลกระทบและโอกาสที่เกิดขึ้น และสามารถเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังมีการจัดการความรู้ภายใน องค์กร และสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนางานและบริหารทรัพยากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทำให้สถานศึกษาสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

มอท์ (Mott, 1972) ได้อธิบายว่า ความสามารถในการปรับตัวเป็นตัวชี้วัดสำคัญของ ประสิทธิภาพขององค์กร โดยการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม การลดความเสี่ยง และการสร้างกลไก ป้องกันผลกระทบจากปัจจัยภายนอก ทั้งหมดนี้สะท้อนถึงความสามารถขององค์กรในการรับมือกับ สภาพแวดล้อม โดยยังคงรักษาความมั่นคงในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การปรับตัวของสถานศึกษา คือ ผลลัพธ์ของความสามารถของผู้บริหารและ ครูในสถานศึกษาในการร่วมกันพัฒนาและปรับเปลี่ยนการบริหารงานของสถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พร้อมปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนางานและ

การบริหารทรัพยากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมโดยยังคงรักษาความมั่นคงในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

การบริหารงานวิชาการนับเป็นภารกิจหลักที่สำคัญยิ่งและเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหาร ครู และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญ และร่วมมือกันในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จของสถานศึกษาและความสามารถของผู้บริหาร โดยศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการบริหารงานวิชาการ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนดความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษา ที่เกี่ยวกับการปรับปรุง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพที่สุด

ชนิษฐา โพธิ์สินธุ์ (2558) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมทางด้านวิชาการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

พรพรรณ พินทุสมิต (2560) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการด้านการเรียนการสอน ตั้งแต่การจัดหลักสูตร การสอน สื่อการเรียน การประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่ผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการที่จัดการอย่างต่อเนื่องและมีระบบ โดยยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 เพื่อให้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น และทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

มณีวรรณ แหวนหล่อ (2561) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและงานอื่น ๆ ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาและ หลักสูตรแกนกลางที่ได้กำหนดไว้ อย่างมีคุณภาพ

โสภณา เสวตคชกุล (2562) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นประ โยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและนักเรียน เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จ เอื้อให้สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกันวิชาการให้มีคุณภาพ และบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ คือการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งครอบคลุมการกำหนดนโยบาย การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

ณพพรภรณ์ ชัยพรม (2565) ได้อธิบายว่า การบริหารวิชาการ คือ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ผ่านกระบวนการค้นคว้า การวิจัย และการประชุม เพื่อกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด การบริหารงานวิชาการนี้ถือว่ามีความสำคัญเหนือกว่าการบริหารด้านอื่น ๆ ภายในโรงเรียน

ธัญฐา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการกิจกรรมภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลสูงสุดในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมงานหลายด้าน เช่น การจัดการหลักสูตรและการนำไปใช้ การเตรียมวัสดุการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การสร้างสื่อการเรียนการสอน การประกันคุณภาพ การวิจัย ในด้านการวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศภายใน และการอบรมทางวิชาการ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การวางแผนและดำเนินการทุกกิจกรรมในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน

กอร์ตัน (Gorton, 1983) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การเรียน การสอนของนักเรียนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งได้แก่ งานด้านหลักสูตร การจัดการเรียน การจัดทำตารางการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการ การวัดและประเมินผล รวมถึงการนิเทศการสอน

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานหรือกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน เกิดประสิทธิภาพซึ่งส่งผลต่อคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียนและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

เบญจวรรณ เสวีวัลลภ (2560) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ใ้ว่าการบริหารงานด้านวิชาการ ถือเป็นงานหลักที่มีความสำคัญของโรงเรียน ซึ่งมีขอบเขตงานอย่างกว้างขวาง จำเป็นที่ผู้บริหาร โรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจนมีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารต้องทำงานให้เป็นตัวอย่างที่ดีต่อครูอาจารย์และเป็นผู้นำทางวิชาการ ปฏิบัติงานร่วมกันในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด

มณีวรรณ แหวนหล่อ (2561) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญต่อสถานศึกษาเป็นอย่างมากผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้นำด้านวิชาการบริหารจัดการงานให้เป็นระบบ และพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด คือการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้อธิบายว่า ความสำคัญของการบริหารวิชาการ เป็นภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เป็นคนดีและสมบูรณ์ เพื่อให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง

คณน สิริโชคเจริญ (2565) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างคุณภาพทั้งในด้านการพัฒนาครู การจัดการเรียนการสอน และผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้บริหารต้องมุ่งมั่น ในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านความสำเร็จของสถานศึกษาและ ตามหลักสูตรที่วางไว้ งานวิชาการจึงถือเป็นเป้าหมายหลักที่ทุกสถานศึกษาต้องพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง การบริหารงานวิชาการเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการวัดความสำเร็จและประสิทธิภาพของ การจัดการศึกษาในสถานศึกษา

ธัญญา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของ การบริหารสถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทหลักในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ภายใต้การนำของผู้บริหารที่มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และมาตรฐานที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและศักยภาพสูงสุด

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญในการจัด การศึกษาทุกระดับ ซึ่งบุคลากรจำเป็นต้องให้ความสำคัญสูงสุด โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนที่มี บทบาทในการควบคุม สั่งการ และสนับสนุนการทำงานของครูและเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงาน ทางวิชาการเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็น เป้าหมายสำคัญที่สุดของสถานศึกษา

ธนสุชาพร มิ่งขวัญ (2566) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา มีความสำคัญ คือ การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และ ความสำเร็จของนักเรียน พร้อมทั้งการจัดสรรทรัพยากรและวางแผนการที่เหมาะสม เพื่อให้ สถานศึกษาสามารถปรับตัวและพัฒนาได้ตามความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสังคมและเทคโนโลยี ได้อย่างเหมาะสม

มิลเลอร์ (Miller, 1965) ได้อธิบายความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่างาน วิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษาและที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ การจัดโปรแกรมการสอนและ การปฏิบัติตามโปรแกรมรวมทั้งการวัดผลเพื่อที่จะได้ติดตามการเรียนการสอนของครูและนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดบริการในการสอน

สมิทธและคณะ (Smith et al., 1969) ได้อธิบายความสำคัญของการบริหารงาน วิชาการไว้ว่า การบริหารวิชาการว่า ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงานและการให้ความสำคัญ งานในสถานศึกษา งานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมกับ การบริหารโรงเรียน โดยแยกงานออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40
2. งานบริหารบุคลากร ได้แก่ ครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 20
3. งานบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20
4. งานบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5
5. งานบริหารอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5
6. งานบริหารความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 5
7. งานบริหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาเป็นงานที่สำคัญ ที่มีการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน โดยให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้เกิดประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสนใจในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ตามมาตรฐานการศึกษาในการสนับสนุนงานวิชาการไปสู่เป้าหมายของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีศักยภาพสูงสุด

3.3 หลักการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) ได้นำเสนอหลักการบริหารงานวิชาการดังนี้:

1. หลักการพัฒนาคุณภาพ (Quality Management): เป็นการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยพิจารณาผลผลิตและกระบวนการเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ ซึ่งส่งเสริมให้บุคลากรและผู้รับบริการพัฒนาศักยภาพ จนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation): การพัฒนาคุณภาพงานวิชาการจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนในองค์กร ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมประเมินผล โดยอาจจัดทำเป็นคณะกรรมการวิชาการ เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและบรรลุตามเป้าหมาย

3. หลักการ 3 องค์ประกอบ (3-Es): ประกอบด้วย

1) ประสิทธิภาพ (Efficiency): การปฏิบัติงานตามแผนและกระบวนการที่กำหนด หากพบอุปสรรคสามารถปรับแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นใช้กลยุทธ์และวิธีการที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมาย

2) ประสิทธิผล (Effectiveness): ผลลัพธ์ที่ได้ต้องตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะเพิ่มขึ้น และได้รับประโยชน์ตามความคาดหวัง

3) ความประหยัด (Economy): การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยลงทุนน้อย ใช้แรงงานน้อย แต่ยังสามารถสร้างผลลัพธ์ที่คาดหวังได้

4. หลักความเป็นวิชาการ (Academic): หมายถึงการครอบคลุมเนื้อหาทางวิชาการในหลายด้าน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษา และการวิจัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ในงานวิชาการ

กฤษฎา กัลปดี (2559) ได้อธิบายว่า หลักการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการต้องคำนึงถึงการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทำให้ดีที่สุดนำไปสู่คุณภาพที่คาดหวังคำนึงถึงวัตถุประสงค์เป้าหมายของการศึกษา โดยให้บุคลากรทุกฝ่ายได้รับผิดชอบร่วมกันทำให้ผลผลิตมีคุณภาพคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลและความประหยัด การดำเนินงานทางวิชาการโดยอาศัยหลักการดังกล่าว ย่อมจะสามารถบรรลุความสำเร็จ

ธวัช เทียบปาน (2560) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย หลักการที่สำคัญ ๆ หลายประการเพื่อพัฒนาความรู้ไปสู่คุณภาพ โดยมีเป้าหมายให้บุคลากรทุกฝ่าย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมผลิต มุ่งสู่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความประหยัด

นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้อธิบายว่า หลักการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารควรจัดทำแผนงานที่สอดคล้องกับนโยบายหลัก เพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนสนับสนุนให้พวกเขาปรับปรุงตนเองและสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน นอกจากนี้ ควรมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ เพื่อช่วยในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณน สิริโชคเจริญ (2565) ได้อธิบายว่า หลักการบริหารงานวิชาการเพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การวางแผนเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ซึ่งรวมถึงการจัดโครงสร้างองค์กร การวิเคราะห์นโยบายขององค์กร และการออกแบบกระบวนการบริหารงานวิชาการอย่างเหมาะสม การนำหลักการบริหารงานวิชาการไปประยุกต์ใช้ในทุกกระบวนการจะช่วยให้สร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับงานวิชาการในสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

ณพพรษกรณ์ ชัยพรม (2565) ได้อธิบายว่า หลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาควรเน้นการกระจายอำนาจและความยืดหยุ่น เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน โดยต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนในทุกช่วงวัย

นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การบริหารงานวิชาการยังควรยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล คือหลักความคุ้มค่าและหลักนิติธรรม

จากหลักการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสำเร็จของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับ การนำหลักการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานวิชาการ ต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานนำไปสู่คุณภาพที่คาดหวัง คำนึงถึงวัตถุประสงค์เป้าหมายของการศึกษา ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ โดยมีเป้าหมายให้บุคลากรทุกฝ่าย ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมผลิต มุ่งสู่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กำหนดขอบข่ายและภารกิจด้านการบริหารงานวิชาการ ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 กำหนดให้การบริหารงานวิชาการ ไว้ 17 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

การบริหารวิชาการทั้ง 17 ด้านตามกฎหมายกระทรวงมีความครอบคลุมขอบข่ายงานวิชาการ ในสถานศึกษาที่ครอบคลุมครบถ้วนและกว้างขวางมากที่สุด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้อธิบายว่า ขอบข่ายงานวิชาการ ประกอบด้วย

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ ซึ่งเป็นการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้ มีการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียด ของงาน ดังนี้

1.1 แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร

1.2 โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3 บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละ คาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์

2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้ทำให้การเรียนการสอนในสถานศึกษา ดำเนินไปได้อย่างดี พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

2.1 การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละ รายวิชา

2.2 การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่รวมทั้ง การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน

2.3 การจัดครูเข้าสอน ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา และความพร้อม ของบุคลากร

2.4 การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้า ของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

3. การจัดการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและ การส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1 การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษาของนักเรียน เน้นให้มีอุปกรณ์ เครื่องมือ และกิจกรรมต่าง ๆ ให้ครูเลือกใช้ในการสอน

3.2 การจัดห้องสมุดให้เป็นศูนย์รวมของหนังสือ เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.3 การนิเทศการสอน เป็นการให้ความช่วยเหลือ แนะนำครูให้แก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

สัมา ธรณีย์ (2560) ได้กำหนด ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร และแผนการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การจัดสื่อและวัสดุเพื่อการเรียนการสอน
4. การนิเทศและพัฒนการเรียนการสอน
5. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ปิยธิดา ทาปลัด (2561) ได้อธิบายว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน

ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
2. ด้านวัดผลและประเมินผล
3. ด้านนิเทศการสอน
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปิยะพร เทียวอินทร์ (2562) ได้อธิบายว่า ขอบข่ายของงานบริหารงานวิชาการประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การวัดผลและประเมินผล
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การนิเทศการศึกษา
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
6. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

7. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

8. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562) ได้อธิบายว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ
2. ด้านการจัดเรียนการสอนในสถานศึกษา
3. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
4. ด้านการวัดผลประเมินผลและการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
5. ด้านการนิเทศการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
7. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พัชญ์พิชา จันทา (2563) ได้เสนอแนวคิดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการนิเทศการศึกษา
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การวางแผนงานวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดผลและประเมินผล

สมิทธและคณะ (Smith et al., 1969) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การจัดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. การจัดเนื้อหาของหลักสูตร

3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การจัดอุปกรณ์การสอน
5. การนิเทศการสอน
6. การส่งเสริมครูประจำการ

ครูก (Krug, 1992) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารงานวิชาการมีขอบข่ายที่สำคัญ 5 ด้าน

1. ด้านการกำหนดพันธกิจ (Defining mission)
2. ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน (Managing curriculum and instruction)
3. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน (Supervising teaching)
4. ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน (Monitoring student progress)
5. ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนการสอน (Promoting Instructional

Climate)

สรุปได้ว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีขอบข่ายที่ครอบคลุมทุกกิจกรรมในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้เป็นไปตามเป้าหมายสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพส่งผลต่อคุณภาพทางการศึกษาของผู้เรียน

3.5 องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ และเรียบเรียงนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

ปิยธิดา ทาปลัด (2561) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้ 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร
2. ด้านวัดผลและประเมินผล
3. ด้านนิเทศการสอน
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ธวัช เทียบปาน (2560) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการซึ่งได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพไว้ 5 องค์ประกอบซึ่งประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการ
2. การมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการในโรงเรียน

3. การพัฒนาทีมวิชาการในโรงเรียน
4. กระบวนการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดดุลยภาพ
5. ภารกิจและขอบข่ายการบริหารวิชาการ

พัชญ์พิชา จันทา (2563) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการนิเทศการศึกษา
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

คณน สิริโชคเจริญ (2565) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การบริหารหลักสูตร
2. การบริหารการจัดการเรียนรู้
3. การบริหารทรัพยากรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
4. การนิเทศการจัดการเรียนรู้และการทำงาน
5. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
7. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการไว้ 6 ด้าน คือ

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
4. การวัดผล ประเมินผล
5. การนิเทศการศึกษา
6. การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขอบข่ายการบริหาร งานวิชาการ	สมิทและคณะ (Smith et al., 1969)										ความถี่	ร้อยละ
	ครู (Krug, 1992)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	ปียิตา ทาปลัด (2561)	อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562)	พัชฎิพิศา จันทา (2563)	นุชเรศ คำดีบุญ (2564)	คณิน สิริโชคเจริญ (2565)	ชนมพรพรช เพ็ญมดวงแห (2566)	ญาติ (2566)			
ท้องถิ่น												
2. การวางแผนงานด้าน วิชาการ		✓		✓		✓				3	30.00	
3. การจัดการเรียนการ สอน		✓	✓	✓		✓	✓	✓		6	60.00	
4. การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100.00	
5. การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้		✓			✓		✓	✓	✓	5	50.00	
6. การวัดผลและ ประเมินผล		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00	
7. การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษา		✓			✓				✓	3	30.00	
8. การพัฒนาและ ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้		✓					✓			2	20.00	
9. การนิเทศการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00	
10. การแนะแนว		✓								1	10.00	
11. การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายใน		✓			✓		✓		✓	4	40.00	

ขอข่ายการบริหาร งานวิชาการ	สมิทธและคณะ (Smith et al., 1969)		
	ครู (Krug, 1992)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	ปิยธิดา ทาปลัด (2561)
		อธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562)	พัชฎา พัทธ (2563)
		นุชเรศ คำดีบุญ (2564)	คณิน สิริโชคเจริญ (2565)
		ชนมพร พิชัยมดวงแห (2566)	ณาดา สุทธิ (2566)
		ความถี่	ร้อยละ
และมาตรฐานการศึกษา			
12. การส่งเสริมชุมชนให้ มีความเข้มแข็งทาง วิชาการ	✓		1 10.00
13. การประสานความ ร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น	✓		1 10.00
14. การส่งเสริมและ สนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถาน ประกอบการและสถาบัน อื่นที่จัดการศึกษา	✓		1 10.00
15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ งานด้านวิชาการของ สถานศึกษา	✓		1 10.00
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ใน สถานศึกษา	✓		1 10.00

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	สมิทธและคณะ (Smith et al., 1969)	ครู (Krug, 1992)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	ปิยธิดา ทาปลัด (2561)	อิทธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562)	พัชฎา พัทธ (2563)	นุชเรศ คำดีบุญ (2564)	คณิน สิริโชคเจริญ (2565)	ชนมพรพร เทียมดวงแข (2566)	ญาดา สุทธิ (2566)	ความถี่	ร้อยละ
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา			✓	✓	✓	✓		✓	✓		6	60.00
18. การส่งเสริมครูประจำการ	✓										1	10.00
19. การกำหนดพันธกิจ		✓									1	10.00
20. การส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนการสอน		✓									1	10.00

จากตาราง 3 ผลการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของนักวิชาการ และสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารได้ 6 ด้าน เมื่อพิจารณาความถี่ของตัวแปรที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป หรือตั้งแต่ร้อยละ 50.00 ขึ้นไป พบว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าร้อยละ 100 รองลงมา คือ การวัดผลและประเมินผล การนิเทศการศึกษา มีค่าร้อยละ 90.90 การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าร้อยละ 63.64 และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าร้อยละ 50.00 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดการบริหารงานวิชาการโดยมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารจากการสังเคราะห์ซึ่งมีความสอดคล้องกับบริบทในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยให้การบริหารงานบรรลุตาม

ความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยสามารถสรุปขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารได้ 6 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. การวัดผลและประเมินผล
6. การนิเทศการศึกษา

โดยมีรายละเอียดเนื้อหาแต่ละด้านดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และถือเป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษามีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนดังนี้

ประทีนทิพย์ พรไชยยา (2564) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการทำงานอย่างมีระบบ ซึ่งมุ่งหวังที่จะสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม โดยต้องพิจารณาถึงข้อมูลและสภาพแวดล้อมที่หลากหลายในขณะนั้น เพื่อให้หลักสูตรสามารถเข้ากับบริบทและความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม

ธัญญา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดียิ่งขึ้น โดยการวางแผนหรือวางจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และผู้เรียนโดยใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยในการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ลักษณีประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ดียิ่งขึ้น หรือการสร้างหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สูงสุด และส่งเสริมให้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

ชนมพรพร แซ่เตีย (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากหลักสูตรเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน และเป็นแนวทางให้ครูสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีมาตรฐานเดียวกัน การพัฒนาหลักสูตรต้องสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร กำหนดหลักการจัดทำโครงสร้างและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ จากนั้นนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

ญาดา สุทธิ (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ การออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการและกรอบสาระการเรียนรู้ของท้องถิ่นที่กำหนดโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และการคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของสังคมและชุมชนที่อยู่รอบสถานศึกษา

ทาบ (Taba, 1962) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในทุกด้าน ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมาย การจัดการเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน และการประเมินผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายใหม่ที่กำหนดไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นถือว่าการปรับปรุงระบบทั้งหมด ซึ่งมีผลกระทบต่อความคิดและความรู้ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรจะ หมายถึง การแก้ไขบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานหรือรูปแบบหลักของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้ดียิ่งขึ้น โดยการวางแผนหรือวางจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนโดยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยในการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย

2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ปรับปรุงและส่งเสริมวิธีการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ตามความสามารถและความถนัดส่วนบุคคล มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ริษตยา ภีระบัน (2561) ได้อธิบายว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดเตรียมเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดและการจัดการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเน้นการประยุกต์ใช้ความรู้ในการป้องกันและแก้ปัญหา ผ่านกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น และรักการอ่าน พร้อมกับมีความใฝ่รู้ที่ต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนควรผสมผสานสาระความรู้จากหลายด้านอย่างสมดุล พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีในทุกวิชา ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และใช้สื่อการเรียนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ รวมถึงสามารถนำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนควรเรียนรู้ไปพร้อมกันผ่านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งความรู้ต่าง ๆ โดยการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ พร้อมทั้งมีความร่วมมือจากผู้ปกครองและบุคคลในชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพของแต่ละคน

มณีวรรณ แหวนหล่อ (2561) ได้อธิบายว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมและปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์และค่านิยมที่ดีงามให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรของสถานศึกษา

พัชญ์พิชา จันทา (2563) ได้อธิบายว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การนำหลักสูตรของสถานศึกษามาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยครูผู้สอนจะออกแบบการสอนโดยใช้เทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนจะผสมผสานความรู้หลากหลายด้านอย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนในทุกวิชา

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน พร้อมกับสอดรับนโยบายระดับประเทศ การพัฒนาในด้านนี้ยังส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์และระเบียบวินัย นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และพัฒนาความสามารถของครูในการออกแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับการใช้งาน

ญาดา สุทธิ (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุง และส่งเสริมวิธีการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ความสนใจ และความสามารถเฉพาะตัวของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการนี้เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การคิดเชิง กระบวนการ การจัดการปัญหา การรับมือกับสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการศึกษาที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เน้นพัฒนาทักษะ สำคัญให้ผู้เรียนมีการคิดเชิงกระบวนการ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ ปฏิบัติ วัฒนธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทในการออกแบบการจัดการ เรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือจาก ผู้ปกครองและชุมชนช่วยพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

3) การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจของงานวิชาการ และเป็นกระบวนการสำคัญของการ พัฒนาหลักสูตร เพราะเป็นขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ทางการเรียนการสอนไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียน การสอนไว้ดังนี้

ธิตยา ภีระบัน (2561) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้สำหรับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยความร่วมมือของเครือข่าย สถานศึกษา และเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนการสอนจะบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมส่งเสริมคุณธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาห้องสมุดและ ห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน ในทุกกลุ่มสาระ เพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนที่พิการหรือ ด้อยโอกาสและนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี

ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับหลักสูตร ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จิรวรรณ เสาวคนธ์ (2565) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอน คือ พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการวางแผน กำกับดูแล และประเมินผลการสอนของครูอย่างเป็นระบบ เพื่อกระตุ้นและให้คำแนะนำในการปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ยังเน้นการประสานงานกับครูเพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักสูตร และการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนและกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน รวมถึงการสื่อสารผลการตรวจสอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ

ธัญญา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดทำแผนการเรียนรู้ ซึ่งมีการวิเคราะห์หลักสูตรและผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริง รวมถึงการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปบูรณาการในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวยังช่วยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมถึงเสริมสร้างความรู้ให้กับครูเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนอีกด้วย

ลักษณัประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา คือ การจัดทำแผนการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมที่หลากหลายที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนพร้อมทั้งการพัฒนาคุณธรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาว่า เป็นกระบวนการที่ครูดำเนินการสอนในรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำแผนการสอน กำหนดวิธีการสอน การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม การวัดและประเมินผล รวมถึงการสรุปและรายงานผลการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลหรือกรณีเฉพาะ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และส่งเสริมการบูรณาการเนื้อหาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติจริง ค้นคว้าหาข้อมูล

ด้วยตนเอง และสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการจัดการเรียนการสอนยังส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสอนของครูเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันต้องมุ่งสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน โดยผู้สอนควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ไว้ดังนี้

ธิษตยา ภิระบัน (2561) ได้อธิบายว่า การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกันกำหนดนโยบายและการวางแผนในการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ โดยมุ่งพัฒนาศูนย์กลางการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา พร้อมทั้งจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีควรมุ่งเน้นที่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และหาแหล่งข้อมูลที่จะช่วยเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา นอกจากนี้ควรพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าสำหรับสถานศึกษาและชุมชน พร้อมกับนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหา ผลิตใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการศึกษอย่างต่อเนื่อง

ปิยธิดา ทาปลัด (2561) ได้อธิบายว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา คือการที่ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสผลิต ใช้ และดูแลรักษาสื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการค้นหาแหล่งวิทยาการในท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ ยังต้องส่งเสริมการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีการศึกษอย่างเหมาะสม พร้อมจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่เพียงพอให้กับผู้สอนและผู้เรียน เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

อัศวรินทร์ แก่นจันทร์ (2562) ได้อธิบายว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเกี่ยวข้องกับการจัดหา สร้าง และพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ครูมีโอกาสผลิตและพัฒนา นวัตกรรมทางการศึกษา พร้อมทั้งประเมินผลการสร้างและการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ธัญฐา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึงการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนให้บรรลุผลได้ง่ายขึ้น โดยการผลิตและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครูสามารถเลือกใช้สื่อตามความถนัดและเหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ง่ายและมีประสิทธิภาพ

สื่อเหล่านี้ควรถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การจัดหาในท้องถิ่นไปจนถึงการนำมาพัฒนาต่อยอดให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการในปัจจุบัน

ลักษณะัประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้อธิบายว่า การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นกิจกรรมงานวิชาการที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนและจัดสรรทรัพยากรให้ครูได้มีโอกาสสร้างและพัฒนาวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีการประเมินผลการใช้งานสื่อนวัตกรรม และการรวบรวมแหล่งข้อมูลที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา คือการออกแบบ พัฒนา และตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่ออย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้สื่อที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการเก็บรักษาสื่อเพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างคุ้มค่า

ญาดา สุทธิ (2566) ได้อธิบายว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา คือ การกำหนดนโยบายและวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ รวมถึงเทคโนโลยีทางการศึกษาในโรงเรียน เพื่อสนับสนุนแหล่งสื่อที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา อีกทั้งยังส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการพัฒนาด้านสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ

สรุปได้ว่า การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง หมายถึง กระบวนการสำคัญที่มุ่งเน้นการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการวางแผน การจัดหาและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสนับสนุนให้ครูผลิต ใช้ และดูแลรักษาสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5) การวัดผลประเมินผล

การบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน รวมถึงการพิจารณาพิจารณา

ตัดสินการเรียนรู้ในสถานศึกษา ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ดังนี้

นวลอนงค์ โพธิ์ช่วย (2561) ได้อธิบายว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยกำหนดค่าหรือคะแนนตามความสามารถทางสติปัญญาและความถนัด เพื่อสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ต้องการ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณาคุณค่าตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

จิณณ์ณิตา ทับทิม (2565) ได้อธิบายว่า การวัดและประเมินผลคือกระบวนการรวบรวมข้อมูลจากการวัดพฤติกรรมของบุคคลตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ แล้วนำผลลัพธ์มาพิจารณาตัดสิน หรือประเมินค่าและนำเสนอข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้สอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทั้งผู้สอน ผู้เรียน และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

ธัญญา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องดำเนินการในสภาพจริง ผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรม การปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมผลงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ และการซ่อมเสริม การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะการปฏิบัติ และเจตคติ โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนสมรรถนะหลัก ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง เพื่อให้พัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา

ลักษณัประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้อธิบายว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ทราบถึงผลของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยมีการวางแผนจัดทำระเบียบและเอกสารหลักฐานอย่างชัดเจน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และยังมีการพัฒนาเครื่องมือประเมินให้ได้มาตรฐานเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียน

ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) ได้อธิบายว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ส่งเสริมการพัฒนาและการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียน ผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบและควบคุมรวมถึงการศึกษาหลักการ รูปแบบการประเมิน และวางนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้การประเมินผลบรรลุเป้าหมายของการศึกษา พร้อมทั้งติดตามและตรวจสอบการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

ญาดา สุทธิ (2566) ได้อธิบายว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษา หมายถึง การประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีการกำหนดนโยบายการวัดและประเมินผลให้สอดคล้อง

กับหลักสูตรสถานศึกษาและนโยบายระดับประเทศ ซึ่งสนับสนุนให้ครูพัฒนาการวัดและประเมินผลให้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่สถานศึกษากำหนด นอกจากนี้ยังมีการกำกับ ติดตาม และให้คำแนะนำแก่ครูในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผล คือ กระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกี่ยวข้องกับการกำหนดคะแนนตามความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผ่านวิธีการที่หลากหลายให้สอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนให้ตรงตามเป้าหมายทางการศึกษาโดยการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการประเมินและพัฒนาเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐาน

6) การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการติดตามและปรับปรุงการศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสูงขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผลลัพธ์ทางการศึกษาตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ส่งเสริมให้การเรียนการสอนในสถานศึกษามีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

พัชญ์พิชา จันทา (2563) ได้อธิบายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาปัญหาและความต้องการในระบบการเรียนการสอน โดยการวางแผนพัฒนาระบบนิเทศอย่างมีขั้นตอน นิเทศการศึกษาอาจดำเนินการโดยใช้โรงเรียนหรือโครงการเป็นฐานในการปฏิบัติงาน ซึ่งกระบวนการนี้เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยผู้นิเทศจะทำหน้าที่ให้คำแนะนำอย่างถูกต้องและชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศแลกเปลี่ยนความรู้หรือปรึกษา การสื่อสารระหว่างทั้งสองฝ่ายเป็นไปอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร

คณน สิริโชคเจริญ (2565) ได้อธิบายว่า การนิเทศการจัดการเรียนรู้และการทำงาน หมายถึง กระบวนการกำกับ ดูแล และควบคุมการดำเนินงานด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการเรียนรู้และการทำงานอย่างเป็นระบบ โดยครอบคลุมการสร้าง ความตระหนัก ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้อง ตลอดจนวิธีการนิเทศ การบันทึกผล การติดตามผล และการรายงานผลการนิเทศ

ธัญญา คุณสุข (2565) ได้อธิบายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องแก่บุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครูใหม่ในบรรยากาศที่เป็นกันเอง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งครูและนักเรียน รวมถึงการปรับปรุงกระบวนการและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน และพยายามร่วมมือกันในการทำให้งานการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

ลักษณัประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้อธิบายว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นการชี้แนะแนวทางเพื่อการปรับปรุง และการทำงานร่วมกับครูในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยสร้างความตระหนักและความเข้าใจให้กับครูและผู้เกี่ยวข้อง พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศ นอกจากนี้ยังติดตามและประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการสอนของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษา

ญาดา สุทธิ (2566) ได้อธิบายว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง การที่บุคลากรร่วมมือกันสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถพึ่งพาตนเองในด้านวิชาการ มีการสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่างครูและนักเรียน โดยเน้นการช่วยเหลือครูในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้เรียนเป็นหลัก

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในสถานศึกษาซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเพื่อการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร โดยสถานศึกษา มีการกำหนดระเบียบ ข้อตกลงหรือแนวทางในการนิเทศอย่างชัดเจน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและประสิทธิภาพของครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยได้เรียบเรียงและนำเสนอตามรายละเอียด ดังนี้

ธิษตยา ภีระบัน (2561) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการจัดการและดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนในทุกด้าน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ศศิกรณ ศรีเขาล้าน (2562) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ นั้นก็ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการ และบุคลากรทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาต้องร่วมกันดำเนินงานในด้านต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการบริหารภายในองค์กรที่ส่งผลต่อผลผลิตหรือผลลัพธ์ ซึ่งจะประเมินได้ถึงประสิทธิผลการบริหารงาน

พิชิต สนั่นเคื้อ (2563) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรเน้นการพัฒนาระบบบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมุ่งส่งเสริมให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และบริการของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ต้องมีการวางแผนและพัฒนากระบวนการอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งผู้บริหารต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำและพัฒนาสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

ปฐมนิธฐา มาเชค (2565) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนี้ไม่ใช่การเรียนรู้เพียงเพื่อการท่องจำ แต่เพื่อการเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถาบันการศึกษาจึงต้องบริหารจัดการหลักสูตรและวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลก้าวหน้าและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

มฤดี เฟิงสง่า และ มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือการขับเคลื่อนพันธกิจทางวิชาการของสถานศึกษาผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือหลัก เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาให้เกิดทั้งประสิทธิภาพในการดำเนินงานและประสิทธิผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ ได้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งการเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมภายใต้การบริหารเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน คือเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2562) การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษาเป็นงานที่สำคัญ ที่มีการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน การบริหารงาน

วิชาการเป็นองค์ประกอบสำคัญของสถานศึกษา ผู้บริหารและครูควรเป็นผู้นำด้านวิชาการ จัดการงานให้เป็นระบบ และพัฒนาคุณภาพงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 10 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวางแผนด้านด้านวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกทุกด้าน 3) การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสูง .01 ในลักษณะคล้ายคลึงตามกัน และ ธีษตยา ภิระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ต่อกัน การบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ธีษตยา ภิระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ กับประสิทธิผลของสถานศึกษา

โดยรวมและรายด้าน มีคุณลักษณะผู้นำสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลรอบครัว องค์กรหน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ส่วนด้านการแนะแนว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ประสิทธิภาพของของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู ด้านความสามารถในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีของครู รองลงมาคือ ด้านความให้รู้รักการอ่าน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ถัดไปคือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่มากกระทบทั้งภายในและภายนอก ส่วนด้านความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา (2562) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า 1) การบริหารโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทสู่ความเป็นเลิศมีการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียน และ 2) แนวทางบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยคือ 1) การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีคุณภาพสูง สามารถรองรับการใช้งานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมทุกด้าน 2) การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งทางคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชัน สมาร์ทโฟน 3) การส่งเสริม สนับสนุน ของผู้บริหารสถานศึกษา ในการพัฒนาบุคลากรและการใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัล และ 4) การนิเทศกำกับติดตามการใช้และดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งอุปกรณ์ บุคลากร และการนำไปใช้

ณัฐฐณี กานต์ ทองโคตร และ วานิช ประเสริฐพร (2564) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า แนวทางในการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้แก่ การสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่อง จัดโครงการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Active Learning ให้ครูใช้วิธี การสอนและใช้เทคนิคที่หลากหลาย ควรส่งเสริมให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ประชุมชี้แจง และ แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ก่อนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 4) ด้านการนิเทศการศึกษา ได้แก่ ประชุมคณะครูและแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน กำหนดปฏิทินการดำเนินการนิเทศที่ชัดเจน กำหนดแนวทางการนิเทศที่ชัดเจน ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีและสะท้อนผลการนิเทศในภาพรวมตามวาระการประชุมประจำเดือน 5) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ได้แก่ จัดทำคู่มือ ดำเนินงานตามแผน PDCA ควรตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ 6) ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ดำเนินการจัดทำคู่มือ ระเบียบ กำหนดเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ

ธัญญาภรณ์ นาจำปา (2564) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า 1. องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา 2) ด้านครูผู้สอน 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านการเรียนรู้ 5) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ 6) ด้านกระบวนการบริหารสถานศึกษา 2. รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก และ 29 องค์ประกอบย่อย ($\text{Chi-square}=278.26$, $\text{df} = 269$, $\text{GFI} = 0.95$,

AGFI = 0.92, RMSEA = 0.010, RMR=0.032) 3.รูปแบบสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีประโยชน์และมีความเป็นไปได้

ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 10 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา รองลงมาคือด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3) การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสูง .01 ในลักษณะคล้ายคลึงกัน

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้ศึกษาการบริหารโครงการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารโครงการของสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับ มากทุกด้าน 3) การบริหารโครงการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .789 และ 4) การบริหารโครงการสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการบริหารโครงการทุกด้านร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 62.25

อรอุมา ไกล่ฝน (2564) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2) ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลผลของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 72.20 และ 5) แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียน มีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และ ด้านการกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจ

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้ศึกษาปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล พบว่า 1) ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยลักษณะองค์การ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล ในทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) ปัจจัยลักษณะองค์การ มี ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล ในทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 4) ปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องมี วิสัยทัศน์และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ดีขึ้น ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรอย่างเพียงพอ และ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและโรงเรียน นอกจากนี้การสนับสนุนให้มีผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หรือสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นสิ่งที่ทำ

โรงเรียนสามารถพัฒนาการดำเนินงานของสถานศึกษาไปได้ และเกิดประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัลได้

เกริกไกร แซ่เลี้ยว และ กนกกร ศิริสุข (2566) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช 2 พบว่า 1) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด และ 3) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่าปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร

ณัฐวัชร โตสังข์ และ จุลดิศ คัญทัพ (2567) ได้ศึกษากระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรทุกด้านอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และกระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งมีกระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร 4 ด้าน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ได้แก่ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฟาร์ฮาท (Farhat Saleem, 2012) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน จากการสำรวจความคิดเห็นของครู นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยที่กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียน 2) ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน และ 3) ตัวแปรที่สามารถนำมาปรับปรุงโรงเรียน พบว่าปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมี 4 ประการ ได้แก่ สภาพแวดล้อม การบริหารจัดการ ความเป็นมืออาชีพ และคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน โดย

ความเป็นมืออาชีพเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการทำให้โรงเรียนบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งการจะเป็นมืออาชีพที่ดีต้องอาศัยการประสานงานและความร่วมมือจากทุกฝ่ายในโรงเรียน สภาพแวดล้อม เช่น อุปกรณ์และห้องเรียนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ การที่โรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำที่ดีและคุณลักษณะการบริหารที่เหมาะสม โดยปัจจัยทั้ง 4 นี้มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อกัน ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อม ความเป็นมืออาชีพ การจัดการ และคุณภาพของโรงเรียน ในการพัฒนาโครงสร้างเพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุด

มากุลอด (Magulod, 2019) ได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านประสิทธิผลของโรงเรียนและผลการดำเนินงานของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐและเอกชนในฟิลิปปินส์ พบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาทั้งเอกชนและโรงเรียนของรัฐอยู่ในระดับดีเยี่ยม อย่างไรก็ตาม การทดสอบความแตกต่างระหว่างโรงเรียนรัฐและเอกชนแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนของรัฐมีความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนที่แข็งแกร่งกว่าโรงเรียนเอกชน นอกจากนี้ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา โรงเรียนของรัฐมีผลการดำเนินงานที่ดีกว่าโรงเรียนเอกชน และพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมากระหว่างประสิทธิผลของโรงเรียนและผลการดำเนินงานของโรงเรียน ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ได้แก่ ความสามารถในการเป็นผู้นำและการทำงานร่วมกันอย่างมืออาชีพ ซึ่งมีอิทธิพลทั้งต่อโรงเรียนรัฐและเอกชน ข้อเสนอแนะจากการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาโพนยา (Maponya, 2020) ได้ศึกษาบทบาทของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อประสิทธิผลการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประกอบด้วย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การกระตุ้นและสร้างอิทธิพลในเชิงบวก การบริหารจัดการด้านวิชาการ การจัดการการเรียนการสอน การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบรรยากาศเชิงบวก การให้การสนับสนุนนักเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และการใช้รูปแบบความเป็นผู้นำที่ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์

โมรา-รูอาโน (Mora-Ruano, 2021) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางการศึกษาในฐานะเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครูและประสิทธิผลของนักเรียนโดยใช้ข้อมูลจากตัวอย่าง PISA 2015 ในเยอรมนี พบว่าการมีภาวะผู้นำทางการศึกษาที่เข้มแข็งสามารถเพิ่มความถี่ในการทำงานร่วมกันของครู และส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเยอรมนี

กานดูคูรี และคณะ (Kandukoori et al., 2024) ได้ศึกษาผลของการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการเรียนการสอน เปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม และพบว่า นักเรียนที่เรียนผ่านสื่อดิจิทัลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 24.2% ขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีดั้งเดิมมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นเพียง 8.3% แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีทางการศึกษาสามารถยกระดับประสิทธิผลของการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา คือ กระบวนการบริหารสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการบริหารงานการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และการส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาที่จะเกื้อหนุนต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานของค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), ค่าความถี่ (Frequency), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation), สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient), และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อนำมาวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและตัวอย่าง

1.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,559 คน โดยมีสถานศึกษาทั้งหมด 71 โรงเรียน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 309 โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random

Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนครบ ตามกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 4

ตาราง 4 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดสถานศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ขนาดเล็ก	133	26
ขนาดกลาง	659	131
ขนาดใหญ่	675	134
ขนาดใหญ่พิเศษ	92	18
รวม	1,559	309

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นลักษณะแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิกการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยจะมีคำถามในลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีขอบเขตของตัวแปรแบ่งออกมาเป็น 6 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การวัดผลและประเมินผล และ 6) การนิเทศการศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) คือ ระดับการปฏิบัติ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, และ น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีการปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีการปฏิบัติ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีการปฏิบัติ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มีการปฏิบัติ ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีขอบเขตของตัวแปรแบ่งออกมาเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านนวัตกรรม การบริหารสถานศึกษา และ 4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษาลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) คือ ระดับ การปฏิบัติ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับมาก

3 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และบทความ เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารและประสิทธิภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2) สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและประสิทธิภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1 ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121)

3) นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งสำรวจสำนวนภาษาที่ใช้ใน แบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญา บัตรเรียบร้อยแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยวัดจากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ จุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index of item objective congruence: IOC) รวมไปถึงความครอบคลุม ของข้อคำถามและความชัดเจนทางภาษาโดยค่าดัชนี IOC ที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยจากความคิดเห็นของ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยค่าดัชนี IOC มีอยู่ 3 ระดับได้แก่ คะแนน 1 (สอดคล้อง), คะแนน 0 (ไม่แน่ใจ),

และคะแนน -1 (ไม่สอดคล้อง) ถ้าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้อง, ค่าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ -1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่ไม่มีความสอดคล้อง, และค่าดัชนี IOC มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่ไม่แน่ใจ โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, L.J., 1990: 124) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร เท่ากับ 0.974 ค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เท่ากับ 0.965 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.983

6) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 309 ตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างและขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ตั้งค่าแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้ต้องตอบครบทุกข้อ เพื่อลดความคลาดเคลื่อนของการตอบแบบสอบถามและติดตามการส่งแบบสอบถามกลับคืน

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ 1) เพศ, 2) วุฒิการศึกษาสูงสุด, 3) ตำแหน่ง/วิทยฐานะ, 4) ประสบการณ์การทำงาน และ 5) ขนาดสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 4.51 - 5.00 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

- 4.51 - 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541)

- .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
- .71 - .90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
- .31 - .70 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
- .01 - .30 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
- .00 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

4.5 วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1.1 หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)

5.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L.J., 1990: 124)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 สถิติพรรณนา

5.2.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.2.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.2.2.1 สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5.2.2.2 สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
P	แทน	ความน่าจะเป็น
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
F	แทน	การทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรทุกตัวในสมการ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
X_{tot}	แทน	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
X_1	แทน	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
X_2	แทน	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
X_3	แทน	การจัดการเรียนการสอน
X_4	แทน	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

X_5	แทน	การวัดผลและประเมินผล
X_6	แทน	การนิเทศการศึกษา
Y_{tot}	แทน	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
Y_1	แทน	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
Y_2	แทน	ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้
Y_3	แทน	ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา
Y_4	แทน	ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา
$\hat{Y}$	แทน	สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	แทน	สมการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_1	แทน	คะแนนมาตรฐานของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
Z_2	แทน	คะแนนมาตรฐานของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
Z_3	แทน	คะแนนมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอน
Z_4	แทน	คะแนนมาตรฐานของการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
Z_5	แทน	คะแนนมาตรฐานของการวัดผลและประเมินผล

2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ, วุฒิการศึกษาสูงสุด, ตำแหน่ง/วิทยฐานะ, ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดสถานศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	105	33.98
หญิง	197	63.75
ไม่ต้องการระบุ	7	2.27
รวม	309	100.00
วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	224	72.49
ปริญญาโท	85	27.51
รวม	309	100.00
ตำแหน่ง/วิทยฐานะ		
ครูผู้ช่วย	40	12.94
ครู	89	28.80
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	131	42.39
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ	49	15.86
รวม	309	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 5 ปี	89	28.80
6 – 10 ปี	157	50.81
11 – 15 ปี	36	11.65
16 ปีขึ้นไป	27	8.74

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	309	100.00
ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	26	8.41
ขนาดกลาง	131	42.39
ขนาดใหญ่	134	43.37
ขนาดใหญ่พิเศษ	18	5.83
รวม	309	100.00

จากตาราง 5 พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.98 และไม่ต้องการระบุจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

วุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 72.49 และระดับปริญญาโท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.51 ตามลำดับ

ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาตำแหน่งครู จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86 และตำแหน่งครูผู้ช่วย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 50.81 รองลงมามีประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 15 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 และมีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 ตามลำดับ

ขนาดสถานศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 43.37 รองลงมาสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.41 และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม รายด้าน และรายข้อ ของตัวแปรที่ทำการศึกษาคือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การวัดผลและประเมินผล และ 6) การนิเทศการศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตาราง 6 -12

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

ที่	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.48	.25	มาก
2	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.47	.21	มาก
3	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.47	.30	มาก
4	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.50	.28	มาก
5	ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.50	.26	มาก
6	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.41	.26	มาก
รวม		4.47	0.20	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.26) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.25) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.21) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.30) และด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ข้อที่	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษามีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.56	0.50	มากที่สุด
2	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา	4.45	0.50	มาก
3	สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน	4.40	0.49	มาก
4	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้	4.47	0.50	มาก
5	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย	4.51	0.50	มากที่สุด
6	ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพ	4.52	0.50	มากที่สุด
7	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาเป็นตัวช่วยในการจัดการศึกษา	4.43	0.50	มาก
รวม		4.48	0.25	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สถานศึกษา

มีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา อย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มาเป็นตัวอย่างในการจัด การศึกษา ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.50) และสถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบท และความต้องการของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาระบบการ เรียนรู้

ข้อที่	ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้โดยผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนตาม ศักยภาพ	4.45	0.50	มาก
2	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝัง คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน ในสถานศึกษา	4.51	0.51	มากที่สุด
3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.54	0.51	มากที่สุด
4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา	4.51	0.51	มากที่สุด
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ	4.39	0.49	มาก
6	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ	4.48	0.50	มาก

ข้อที่	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล			
7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้โดยการสร้าง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้	4.52	0.50	มากที่สุด
8	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะการคิดเชิงกระบวนการ	4.45	0.50	มาก
9	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะการแก้ปัญหา	4.48	0.50	มาก
10	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	4.41	0.50	มาก
รวม		4.47	0.21	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังคุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้โดยผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนา ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.50) และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการจัดการเรียน การสอน

ข้อที่	ด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยวิธีที่หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้	4.44	0.50	มาก
2	ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการใช้สื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.47	0.51	มาก
3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการเรียนรู้	4.51	0.51	มากที่สุด
4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.46	0.51	มาก
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้วยกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนของครู อย่างต่อเนื่อง	4.47	0.51	มาก
รวม		4.47	0.30	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ข้อ 3 และ อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วย กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ผู้บริหาร

ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.51) และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

ข้อที่	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.53	0.50	มากที่สุด
2	สถานศึกษาปรับปรุง และพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.46	0.51	มาก
3	ผู้บริหารกำหนดนโยบายการวางแผน การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.49	0.51	มาก
4	ผู้บริหารพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	4.45	0.50	มาก
5	ผู้บริหารมีการส่งเสริม ให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.53	0.50	มากที่สุด
6	ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามผลการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาของครูในสถานศึกษา	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม		4.50	0.28	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามผลการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาของครูในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารกำหนดนโยบายการวางแผนการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.51) สถานศึกษาปรับปรุง และพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.51) และผู้บริหารพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อที่	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผล สอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดของมาตรฐาน การเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้	4.49	0.51	มาก
2	สถานศึกษามีการนำผลที่ได้จากการวัดและ ประเมินผลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและ พัฒนาผู้เรียน	4.50	0.50	มาก
3	สถานศึกษามีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	4.50	0.51	มาก
4	สถานศึกษากำหนดการวัดผลและประเมินผล ผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และประเมิน ตามสภาพจริง	4.50	0.50	มาก

ข้อที่	ด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวัดผลและประเมินผล	4.47	0.51	มาก
6	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	4.50	0.50	มาก
7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม		4.50	0.26	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) สถานศึกษามีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) สถานศึกษากำหนดการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และประเมินตามสภาพจริง ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) สถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.51) และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวัดผลและประเมินผล ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษา

ข้อที่	ด้านการนิเทศการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษากำหนด ระเบียบข้อตกลงหรือ แนวทางการนิเทศในสถานศึกษาอย่างชัดเจน	4.48	0.50	มาก
2	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ให้ ความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา	4.33	0.47	มาก
3	ผู้บริหารให้ความเห็นหรือคำแนะนำครูผู้สอน ตามหลักการนิเทศอย่างถูกต้อง ชัดเจน	4.38	0.49	มาก
4	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศ โดยเน้นให้ คำแนะนำและความช่วยเหลือ	4.40	0.50	มาก
5	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศโดยให้ครูมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	4.45	0.51	มาก
รวม		4.41	0.26	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการนิเทศการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สถานศึกษากำหนด ระเบียบข้อตกลงหรือแนวทางการนิเทศในสถานศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารดำเนินการนิเทศโดยให้ครูมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารดำเนินการนิเทศ โดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารให้ความเห็นหรือคำแนะนำครูผู้สอน ตามหลักการนิเทศอย่างถูกต้อง ชัดเจน ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.49) และผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม รายด้าน และรายข้อ ของตัวแปร

ที่ทำการศึกษาคือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และ 4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 13 – 17

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ข้อที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	4.48	0.24	มาก
2	ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	4.49	0.29	มาก
3	ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา	4.50	0.24	มาก
4	ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา	4.50	0.29	มาก
รวม		4.49	0.21	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.29) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.24) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.29) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.24) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ข้อที่	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้	4.44	0.50	มาก
2	ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจาก	4.47	0.51	มาก

ข้อที่	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
	ได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้			
3	ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัดและเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด	4.51	0.51	มากที่สุด
4	ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางสติปัญญา	4.46	0.51	มาก
5	ผู้เรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์	4.47	0.51	มาก
6	ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.50	0.51	มาก
7	ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน	4.48	0.51	มาก
8	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด	4.50	0.50	มาก
9	สถานศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด	4.48	0.50	มาก
10	สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม		4.48	0.24	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติตามตัวชี้วัดและเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) สถานศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่

กำหนด ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.50) ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.51) ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ผู้เรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางสติปัญญา ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.51) และผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

ข้อที่	ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.51	0.50	มากที่สุด
2	สถานศึกษาปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน	4.49	0.50	มาก
3	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.51	0.51	มากที่สุด
4	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ	4.47	0.51	มาก
5	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน	4.48	0.51	มาก
รวม		4.49	0.29	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ

และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ สถานศึกษา พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) สถานศึกษาปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับ การเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้โดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.51) และผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการบริหาร สถานศึกษา

ข้อที่	ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษาพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานในสถานศึกษาให้ทันสมัยโดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา	4.50	0.51	มาก
2	สถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา	4.49	0.50	มาก
3	สถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน	4.49	0.51	มาก
4	ผู้บริหารปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล	4.50	0.50	มาก
5	ผู้บริหารมีนวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา	4.50	0.51	มาก
6	ผู้บริหารพัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนานวัตกรรม	4.49	0.51	มาก
7	ผู้บริหารส่งเสริมครูให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา	4.49	0.50	มาก

ข้อที่	ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
8	ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ	4.49	0.50	มาก
9	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานและระบบการบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัย	4.53	0.50	มากที่สุด
รวม		4.50	0.24	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานและระบบการบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัย ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารมีนวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) ผู้บริหารปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.50) สถานศึกษาพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานในสถานศึกษาให้ทันสมัยโดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.51) สถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารส่งเสริมครูให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) และสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

ข้อที่	ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	สถานศึกษาพร้อมปรับตัวต่อสิ่งแวดลอมตาม	4.49	0.50	มาก

ข้อที่	ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป				
2	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	4.52	0.50	มากที่สุด
3	ผู้บริหารสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนางาน	4.48	0.51	มาก
4	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับภารกิจของสถานศึกษา	4.51	0.51	มากที่สุด
5	ผู้บริหารสามารถดำเนินงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.47	0.50	มาก
6	ครูสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม	4.51	0.50	มากที่สุด
7	ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.53	0.50	มากที่สุด
8	ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	4.52	0.50	มากที่สุด
รวม		4.50	0.29	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้านการปรับตัวของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.50) สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.50) ครูสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาบูรณาการกับการจัด

การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับภารกิจของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.51) สถานศึกษาพร้อมปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.50) ผู้บริหารสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนางาน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.51) และผู้บริหารสามารถดำเนินงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม และรายด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การวัดผลและประเมินผล และ 6) การนิเทศการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม

ตัวแปร	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล Y_{tot}
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	0.73**
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	0.68**
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	0.70**
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	0.70**
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	0.60**
6. ด้านการนิเทศการศึกษา	0.49**
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร X_{tot}	0.91**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.91^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.73^{**}$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.70^{**}$) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.70^{**}$) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.68^{**}$) ด้านการวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.60^{**}$) และด้านการนิเทศการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.49^{**}$) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกรายด้าน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	X_{tot}	Y_{tot}
X_1	1.00											
X_2	0.47 ^{**}	1.00										
X_3	0.37 ^{**}	0.48 ^{**}	1.00									
X_4	0.78 ^{**}	0.54 ^{**}	0.31 ^{**}	1.00								
X_5	0.51 ^{**}	0.50 ^{**}	0.26 ^{**}	0.51 ^{**}	1.00							
X_6	0.40 ^{**}	0.40 ^{**}	0.33 ^{**}	0.43 ^{**}	0.35 ^{**}	1.00						
Y_1	0.53 ^{**}	0.56 ^{**}	0.86 ^{**}	0.47 ^{**}	0.44 ^{**}	0.40 ^{**}	1.00					
Y_2	0.33 ^{**}	0.42 ^{**}	0.52 ^{**}	0.27 ^{**}	0.35 ^{**}	0.35 ^{**}	0.52 ^{**}	1.00				
Y_3	0.60 ^{**}	0.58 ^{**}	0.48 ^{**}	0.53 ^{**}	0.55 ^{**}	0.30 ^{**}	0.62 ^{**}	0.46 ^{**}	1.00			
Y_4	0.82 ^{**}	0.56 ^{**}	0.38 ^{**}	0.92 ^{**}	0.55 ^{**}	0.46 ^{**}	0.53 ^{**}	0.29 ^{**}	0.50 ^{**}	1.00		
X_{tot}	0.79 ^{**}	0.76 ^{**}	0.67 ^{**}	0.78 ^{**}	0.70 ^{**}	0.56 ^{**}	0.76 ^{**}	0.59 ^{**}	0.68 ^{**}	0.82 ^{**}	1.00	
Y_{tot}	0.73 ^{**}	0.68 ^{**}	0.70 ^{**}	0.70 ^{**}	0.60 ^{**}	0.49 ^{**}	0.84 ^{**}	0.74 ^{**}	0.81 ^{**}	0.75 ^{**}	0.91 ^{**}	1.00

^{**} หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 พบว่า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกรายด้าน ผลปรากฏดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการปรับตัวของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.82^{**}$) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.60^{**}$, 0.53^{**} และ 0.33^{**} ตามลำดับ)

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.58^{**}$, 0.56^{**} , 0.56^{**} และ 0.42^{**} ตามลำดับ)

3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.86^{**}$) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และด้านการปรับตัวของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.52^{**}$, 0.48^{**} และ 0.38^{**} ตามลำดับ)

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการปรับตัวของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.92^{**}$) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.53^{**}$ และ 0.47^{**} ตามลำดับ) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทาง

การศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้าน
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.27^{**}$)

5. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์
ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านนวัตกรรมการบริหาร
สถานศึกษา ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และด้าน
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.55^{**}, 0.55^{**}, 0.44^{**}$ และ
 0.35^{**} ตามลำดับ)

6. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ด้านการนิเทศการศึกษามีความสัมพันธ์
ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการปรับตัวของ
สถานศึกษา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้าน
นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.46^{**}, 0.40^{**}, 0.35^{**}$
และ 0.30^{**} ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้วย
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter
Method) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
สถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	p-value
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1)	.197	.032	.239	6.192 ^{**}	.000
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2)	.139	.030	.145	4.621 ^{**}	.000
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน (X_3)	.293	.019	.423	15.519 ^{**}	.000
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ทางการศึกษา (X_4)	.144	.029	.199	5.031 ^{**}	.000
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_5)	.141	.023	.179	6.202 ^{**}	.000

ตัวแปรพยากรณ์	b	<i>SE_b</i>	β	t	p-value
6. ด้านการนิเทศการศึกษา (X_6)	.034	.021	.044	1.639	.102

$$R = .916 \quad R^2 = .839 \quad F = 261.588 \quad \alpha = 0.040 \quad p\text{-value} = .000^{**}$$

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เมื่อนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยด้านการจัดการเรียนการสอน (X_3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (X_4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_5) และ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2) สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ร้อยละ 83.90 ซึ่งสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.040 + 0.197X_1 + 0.139X_2 + .293X_3 + 0.144 X_4 + 0.141X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.239Z_1 + 0.145Z_2 + 0.423Z_3 + 0.199Z_4 + 0.179Z_5$$

สำหรับด้านนิเทศการศึกษา (X_6) ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความมุ่งหมายของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และ 4) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 309 คน โดยกำหนดตามตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน เพื่อให้ได้จำนวนครบตามกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นลักษณะแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยจะมีคำถามในลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) โดยแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 - 1.00 จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.965 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.983 ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยคัดกรองแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter Method) โดยผู้วิจัยสรุปผลการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สรุปผลโดยรวมและรายด้านได้ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการนิเทศการศึกษา ตามลำดับ

2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ตามลำดับ

3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปรากฏว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ร้อยละ 83.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ สำหรับด้านนิเทศการศึกษาไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษามาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดและมีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) ซึ่งการพัฒนางานวิชาการต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่ดีของผู้บริหารและจำเป็นต้องพัฒนาให้ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ตามขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) การจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดผลประเมินผล (สัมมา ธรนิษฐ์, 2560) เพื่อพัฒนาการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นความสำเร็จของการบริหารงานในสถานศึกษาและส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สอดคล้องกับ เบญจวรรณ เสวีวัลลภ (2560) ได้อธิบายความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานด้านวิชาการ ถือเป็นงานหลักที่มีความสำคัญของโรงเรียน ซึ่งมีขอบเขตงานอย่างกว้างขวาง จำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจนมีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารต้องทำงานให้เป็นอย่างดีที่ติดต่อครู และเป็นผู้นำทางวิชาการ ปฏิบัติงานร่วมกันในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นุชเรศ คำดีบุญ (2564) ได้อธิบายความสำคัญของการบริหารวิชาการไว้ว่า เป็นภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ เป็นคนดีและสมบูรณ์ เพื่อให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง อีกทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 (2567a) ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นใน กลยุทธ์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ซึ่งนโยบายด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษา เป็นนโยบายจุดเน้นที่สำคัญ เนื่องจากเป็นนโยบายที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้โรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน ความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา ครอบคลุมงานด้านการบริหารงานวิชาการ

โดยการปรับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน ให้มีความทันสมัย พร้อมทั้งจะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตาม เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล Digital Technology มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานทั้งระบบ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน โดยมีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับ Digital Literacy และสมรรถนะครูในทุกด้าน

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิเช่น ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 5) ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับ เบญจวรรณ กลีผล (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีการบริหารงานวิชาการด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา สอดคล้องกับ พิษินาถ กุมภวรรณ และคณะ (2565) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการสร้างและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการพัฒนานุเคราะห์ทั้งวิชาชีพและการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับ นารี ปราณาม (2566) ได้ศึกษา การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ การบริหาร หลักสูตร การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษา และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กชพร พูลศิริ และ ประคอง รัศมีแก้ว (2567) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา รองลงมาคือด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และสอดคล้องกับ สุภัทษา เพ็ชรแดง และคณะ (2568) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจาก สถานศึกษามีการดำเนินงานที่สามารถบริหารจัดการปัจจัยต่าง ๆ ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารในด้านการจัดการอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งความร่วมมือจากครูและบุคลากรในการพัฒนาสถานศึกษา การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการแก้ปัญหาและปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินงานที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความพึงพอใจตามมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะ

พร้อมทั้งสร้างคุณลักษณะและเจตคติที่ดี (นฤเนตร เรื่องไฟศาล, 2566) สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรศักดิ์ ปาเฮ (2562) ได้อธิบายว่า การศึกษาในยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบ แนวคิด หลักการ และวิธีการจัดการเรียนการสอนนั้นได้รับอิทธิพลจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้ระบบการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้เรียนและผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ สถานศึกษาจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในทุกมิติ โดยคำนึงถึงปัจจัยและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้อธิบายไว้ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นความสำเร็จในการบริหารจัดการ สถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และยังสอดคล้องกับ มนูญยา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนยุคดิจิทัล หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการโรงเรียนโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการโรงเรียน และการจัดการศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการบริหารจัดการโรงเรียน ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ร่วมกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการบริหาร และ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล นอกจากนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 1 (2567a) ได้มีแนวทางในการพัฒนาในกลยุทธ์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการไว้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพดังนี้ คือ 1) พัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงานทุกระดับให้มีระบบข้อมูลจัดการและรายงาน (ปพ. Online/ ระบบรายงานผลต่อพระราชบัญญัติอำนาจความสะดวก/พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล/ระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการของสถานศึกษา/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) พัฒนาระบบพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้ครอบคลุมทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พัฒนา บุคลากรให้มีทักษะพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การใช้โครงข่ายอินเทอร์เน็ต การซื้ออุปกรณ์ด้าน ICT และการพัฒนา Software อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด 3) สร้าง พัฒนาและส่งเสริมการใช้ระบบบริหารด้านการจัดการศึกษาพื้นฐานที่ดีสำหรับสถานศึกษา ให้เป็นระบบเดียวเพื่อลดภาระงานครู ลดความซ้ำซ้อนของระบบงานและการจัดเก็บข้อมูล

4) จัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในทุกระดับและเพียงพอต่อความต้องการของการดำเนินงาน สนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีแก่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สถานศึกษา ให้ครบถ้วน โดยวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการประสานสนับสนุนจากส่วนราชการและภาคีเครือข่าย เพื่อรองรับการทำงาน และการจัดการเรียนการสอน 5) ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย แนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล นอกจากนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน โดยมีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี ที่สอดคล้องกับ Digital Literacy และสมรรถนะครูในทุกด้าน

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ นักวิชาการหลายท่าน อาทิเช่น ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้ศึกษาการบริหารโครงการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ด้านนวัตกรรมบริหารสถานศึกษา ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลของผู้เรียน และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สอดคล้องกับ มนูญยา พัฒนประดิษฐ์ (2565) ได้ศึกษาปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับ พิชีนาถ กุมภวรรณ และคณะ (2565) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรัปชันของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรัปชันของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุก สอดคล้องกับ เกริกไกร แซ่เลี้ยว และ กนกกร ศิริสุข (2566) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า เขต 2

ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายใน รองลงมาคือความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วิชาญา บุญช่วย และคณะ (2568) ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และสอดคล้องกับ อธิติสรา ศิริมงคล และคณะ (2568) ได้ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปรับตัว ถัดมา คือ การบรรลุเป้าหมาย บริหารจัดการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ วางแผน กำหนดเป้าหมาย

3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีหลักการสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาระบบบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมุ่งส่งเสริมให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และบริการของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ต้องมีการวางแผนและพัฒนาระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งผู้บริหารต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำและพัฒนาสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (พิชิต สนั่นเอื้อ, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับ มลฤดี เพ็งสง่า และ มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) ได้อธิบายไว้ว่าการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ตามพันธกิจหรือภารกิจของสถานศึกษาทางด้านวิชาการ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหลัก เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาด้วยการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาของผู้บริหารซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อน

สถานศึกษาให้มีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้วยการวางแผนการบริหารงานที่ดี การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และการส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จะเกื้อหนุนต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดขึ้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิเช่น ธิษตยา ภีระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องกับ อรุมา ไกล่ฝน (2564) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสูง .01 และสอดคล้องกับ พิชินาถ กุมภวรรณ และคณะ (2565) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้นของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ร้อยละ 83.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานวิชาการเป็นปัจจัยหลัก มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับ

กับความสามารถของผู้บริหารในการจัดการระบบงานด้านวิชาการ บุคลากร และทรัพยากร อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว บทบาทของผู้บริหารจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการควบคุมและบริหารจัดการ แต่ยังต้องเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leader) ที่สามารถออกแบบและขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความท้าทายของโลกปัจจุบัน ทั้งนี้การเปลี่ยนผ่านสู่ “สถานศึกษาในยุคดิจิทัล” ไม่ใช่เพียงแค่การนำเทคโนโลยีมาใช้ แต่ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เป็นระบบ สอดคล้องกับ แนวคิดการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดทิศทาง วางแผน พัฒนา โครงสร้างการเรียนรู้ รวมถึงพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารไม่ได้เป็นเพียง “หน้าที่” ทางวิชาชีพเท่านั้น แต่เป็นหัวใจสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพจะเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพยากรณ์ ซึ่งการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ร้อยละ 83.90 นั้น บ่งชี้ว่า องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ สำหรับด้านนิเทศการศึกษาไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

4.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะในรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และปรับให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนการสอนส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เนื่องจากเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ และการปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับชานนท์ คำปิวทา (2565)

ได้ศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่ารูปแบบการบริหารที่ส่งเสริมเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการพัฒนาครู ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้นำสถานศึกษาในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ รัตนาวดี เทียงตรง (2564) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ครูที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะมีผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้นในกลุ่มผู้เรียนและส่งผลต่อภาพรวมของประสิทธิผลสถานศึกษาโดยรวม

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของโลกยุคดิจิทัลจึงเป็นกลไกหลักที่ช่วยยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างแท้จริง

4.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจาก หลักสูตรสถานศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และเชื่อมโยงกับบริบทของสังคมโลกในยุคดิจิทัล ซึ่งหลักสูตรควรส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เฟบริ ซาเตรีย และคณะ (Febri Satria et al., 2024) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การนำหลักสูตรมาใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของยุคสมัยเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งหลักสูตรจะต้องสะท้อนถึงความต้องการของผู้เรียนและมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม และมีความสามารถในการแข่งขัน อีกทั้งการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ เพื่อสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถด้านดิจิทัลของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 4.0 นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของ ณัฐวัชร โตสัจจะ และจุลดิศ คัญทัพ (2567) ได้ศึกษากระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรทุกด้านอยู่ในระดับมาก ประสิทธิผลของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และกระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งมีกระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร 4 ด้าน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ได้แก่ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการนิเทศ กำกับติดตาม ประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา พุฒินา และคณะ (2563) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ของกลุ่มโรงเรียนบ้านฉางพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในยุคดิจิทัลถือเป็นหัวใจสำคัญในการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา เนื่องจากหลักสูตรคือกรอบแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การปรับหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

4.3 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจาก การใช้สื่อและเทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้นั้นช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะในยุคดิจิทัล ซึ่งเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อทุกมิติของการดำรงชีวิต การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านเครื่องมือและสื่อที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับ แคนดุกูรี และคณะ (Kandukoori et al., 2024) ได้ศึกษาผลของการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการเรียนการสอน เปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิม และพบว่า นักเรียนที่เรียนผ่านสื่อดิจิทัลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 24.2% ขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีดั้งเดิมมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นเพียง 8.3% แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีทางการศึกษาสามารถยกระดับประสิทธิผลของการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน ในขณะเดียวกัน งานวิจัยของ ลิวิโนว่า และ เดเมสแคน (Lytvynova & Demeshkant, 2022) พบว่า การใช้เทคโนโลยีในบริบทของการเรียนรู้ทางไกลในระดับประถมศึกษาสามารถประสบความสำเร็จได้หากมีการวางแผนและสนับสนุนจากระบบอย่างรอบด้าน เช่น การจัดหาอุปกรณ์ การฝึกอบรมครู และการพัฒนาทรัพยากรดิจิทัลที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่เสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ทิศากร เมืองทอง (2567) ได้ศึกษาการส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมืองเทศบาลนครศรีธรรมราช พบว่า แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการใช้สิ่งประดิษฐ์ ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านนวัตกรรมการสอน สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการคิด การวิเคราะห์ การสื่อสาร และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ รวมทั้งการนำเสนอแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความเป็นไปได้ เหมาะสมและเป็น

ประโยชน์ และมีข้อเสนอแนะ คือ การนำสื่อสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นต้นแบบได้

ดังนั้น การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่เพียงแต่เป็นแนวทางในการปรับตัวของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสิทธิผล

4.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ทราบถึงผลของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการวางแผนจัดทำระเบียบและเอกสารหลักฐานอย่างชัดเจน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และยังมีการพัฒนาเครื่องมือประเมินให้ได้มาตรฐานเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียน (ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ, 2565) ซึ่งการวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ส่งเสริมการพัฒนาและการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของผู้เรียน ผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบและควบคุมรวมถึงการศึกษาหลักการ รูปแบบการประเมิน และวางนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้การประเมินผลบรรลุเป้าหมายของการศึกษา พร้อมทั้งติดตามและตรวจสอบการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ (ชนมพรรษ เทียมดวงแข, 2566) ทั้งนี้การวัดผลที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ ชติกกิ้นส์ (Stiggins (2005) ที่เสนอแนวคิดว่า “การประเมินผลควรเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ ไม่ใช่เพียงการวัดผลลัพท์เท่านั้น” นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสะท้อน (Reflective learning) และการพัฒนาตนเองของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การวัดผลและการประเมินผลต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน เช่น การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่สามารถเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ใช้เพื่อตรวจสอบผลการเรียนของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

4.5 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นการนำหลักสูตรของสถานศึกษามาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยครูผู้สอนจะออกแบบการสอนโดยใช้เทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมและบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ในขณะเดียวกันยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนจะผสมผสานความรู้หลากหลายด้านอย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนในทุกวิชา (พัชญ์พิชา จันทา, 2563) นอกจากนี้ยังเป็นการวางแผนเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน พร้อมกับสอดคล้องนโยบายระดับประเทศ การพัฒนาในด้านนี้ยังส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์และระเบียบวินัย นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และพัฒนาความสามารถของครูในการออกแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับการใช้งาน (ชนมพรรษ เทียมดวงแข, 2566) เพื่อการปรับปรุงและส่งเสริมวิธีการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ความสนใจ และความสามารถเฉพาะตัวของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการนี้เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การคิดเชิงกระบวนการ การจัดการปัญหา การรับมือกับสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ (ญาดา สุทธิ, 2566) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความสำคัญในเชิงกระบวนการ การส่งเสริมให้ครูออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และการใช้วิธีการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ เช่น Active learning, Problem-based learning หรือ Blended learning จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด(Trilling & Fadel, 2009) ที่ได้เสนอว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นกระบวนการพัฒนาทักษะควบคู่กับเนื้อหา

ดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เพิ่มความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้มากขึ้น

4.6 ด้านนิเทศการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ทั้งนี้

เนื่องจาก ข้อจำกัดบางประการในการดำเนินงานนิเทศในสถานศึกษา โดยเฉพาะในยุคดิจิทัล ที่กระบวนการเรียนรู้และบริบทของครูผู้สอนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การนิเทศที่เน้น การตรวจสอบตามนโยบายหรือเอกสารมากเกินไป รวมทั้งการนิเทศที่ยังอยู่ในรูปแบบเดิม เช่น การตรวจเยี่ยมชั้นเรียน การสังเกตการสอนโดยไม่มีการให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาอาจทำให้ครูเกิด ความรู้สึกไม่ไว้วางใจ ขาดแรงจูงใจ และไม่เห็นคุณค่าในการพัฒนา ส่งผลให้การนิเทศกลายเป็น ภาระมากกว่าจะเป็นกระบวนการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จึงไม่สามารถสร้างแรงจูงใจหรือ การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ เฟบริ ซาเตรีย และคณะ (Febri Satria et al., 2024) ได้ศึกษาอิทธิพลของการนิเทศทางวิชาการ สภาพแวดล้อมในการทำงาน และ แรงจูงใจในการทำงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในอินโดนีเซีย พบว่า การนิเทศที่เน้นการควบคุมมากเกินไปโดยขาดการสนับสนุนเชิงพัฒนา ส่งผลให้ครูมีแรงจูงใจ ในการทำงานลดลงและประสิทธิภาพการสอนลดลง ดังนั้น การปรับเปลี่ยนแนวทางการนิเทศ จากการควบคุมและตรวจสอบเอกสารไปสู่การให้คำแนะนำเชิงพัฒนาและการสนับสนุนครูอย่าง ต่อเนื่อง จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการสอนและส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพของครูอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ สถาพร สมอุทัย (2565) ได้เสนอแนวคิดว่าการนิเทศที่เน้นการพัฒนาและการให้ คำแนะนำมากกว่าการควบคุม จะช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 การนิเทศ ที่ไม่ใช่วิธีการที่เน้นการพัฒนาและสนับสนุน อาจทำให้ครูรู้สึกไม่ได้รับการสนับสนุนในการพัฒนา ตนเอง และทำให้การสอนไม่เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของครู ในกระบวนการนิเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ครูได้มีแรงจูงใจในการพัฒนาการสอน หากการนิเทศไม่ได้เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือกำหนดแนวทางการพัฒนา จะทำ ให้ครูรู้สึกว่า การนิเทศเป็นภาระหรือกิจกรรมที่ถูกบังคับมากกว่าการเป็นโอกาสในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วิชิรตา วรธาดาสวัสดิ์ (2566) ได้อธิบายไว้ว่า รูปแบบการนิเทศการศึกษาที่เน้น การมีส่วนร่วมของครู ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การมีส่วนร่วม ในการวางแผนและดำเนินการนิเทศช่วยให้ครูรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศ และ สามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสอนได้ดียิ่งขึ้น

การนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลควรมุ่งเน้นการพัฒนาและการให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์มากกว่าการควบคุมและตรวจสอบเอกสาร การใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนา สามารถช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการสอนและเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการนิเทศที่เน้นการพัฒนาและให้คำแนะนำเชิง สร้างสรรค์จึงมีความสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องทบทวนบทบาทของการนิเทศ และพัฒนาแนวทางใหม่ที่เน้นความร่วมมือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสะท้อนผลการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้ครูเห็นคุณค่าของการนิเทศในฐานะกระบวนการเรียนรู้ ไม่ใช่แค่การประเมิน แต่เป็นการนิเทศที่มีประสิทธิภาพและนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้เกิด ประสิทธิภาพของสถานศึกษาได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ถัดมา คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีกระบวนการนิเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการนิเทศแบบกัลยาณมิตร (Mentor Coaching) ที่เน้นความร่วมมือ การให้คำแนะนำ และสะท้อนผลอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจ และสร้างแรงจูงใจให้ครูมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดแนวทาง ข้อตกลงในการนิเทศอย่างชัดเจน มีการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการนิเทศ (Digital Supervision) และส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ถัดมา คือ ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสแสดงความคิดเห็น คิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง ตลอดจนการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสม และควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในยุคดิจิทัล

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาการบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งการสนับสนุนให้ครูออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติจริง ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง ได้แสดงศักยภาพของตนเองและมีความสุขในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสอนของครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ยืดหยุ่น และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.48$)

2.2 ควรมีการทำวิจัยต่อยอดเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ($Beta = .423$)

2.3 ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) และนำผลการวิจัยไปพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

บรรณานุกรม

- Baglama, B., Evcimen, E., Altinay, F., Sharma, R. C., Tlili, A., Altinay, Z., & Celebi, M. (2022). Analysis of digital leadership in school management and accessibility of animation-designed game-baselearning for sustainability of education for children with special needs. *Sustainability*, 14(2), 1-12.
- Bennis, W. G. (1971). *The concept of organizational health in changing organizational* Edited by Warren G. Bennis. New York : McGraw-Hill.
- Farhat Saleem, Z. N., Khalid Ibrahim, Ashiq Hussain and Muhammad Azeem. (2012). Determinants of School Effectiveness: A Study at Punjab level. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(14).
- Febri Satria, Marwan, & Saiful Bahri. (2024). The influence of academic supervision, work environment and work motivation on teacher performance. *Jurnal As-Salam*, 8(2), 765-788.
- Gibson, C. H. (1991). A Concept Analysis of empowerment. *Journal of Advance Nursing*, 6, 354-361.
- Gorton, A. R. (1983). *School Leadership and Administration :Important Concepts Case Studies and Simulations*. Dubuque, Iowa : Wm. C. Brown.
- Hall, G. E., & Hord, S. M. (2001). *Implementing Change: Patterns, Principles and Potholes*. Boston: Allyn & Bacon.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (1991). *Educational Administration: Theory. Research and Practice* (4th ed.). New York : McGrawHill
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational Administration: Theory. Research and Practice* (6th ed.). New York : McGrawHill
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational Administration: Theory. Research and Practice* (8th ed.). New York : McGrawHill
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2012). *Educational Administrator Theory Research and Practice* (7th ed.). New York : McGrawHill
- Kandukoori, A., Kandukoori, A., & Wajid, F. (2024). Comparative Analysis of Digital Tools

and Traditional Teaching Methods in Educational Effectiveness.

<https://arxiv.org/abs/2408.06689>

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610

Krug, R. E. (1992). *Leadership and performance beyond expectations*. New York: Free Press.

Lytvynova, S., & Demeshkant, N. (2022). Distance Learning in Primary School During the COVID-19 Pandemic: Results of the "SMART KIDS" Experiment.

<https://arxiv.org/pdf/2204.03472>

Magulod, G. C., Jr. . (2019). Learning styles, study habits and academic performance of Filipino university

students in applied science courses: Implications for instruction. *Journal of Technology and Science Education*, 9(2), 184-198. .

<https://www.jotse.org/index.php/jotse/rt/printerFriendly/504/392>

Maponya, J. T. (2020). The instructional leadership role of the school principal on learners academic achievement. *African Educational Research Journal*, 8(2), 183.

Miller, V. (1965). *The Public Administration of American School* New York : McMillan. .

Mora-Ruano, J. (2021). Instructional Leadership as a Vehicle for Teacher Collaboration and Student Achievement. What the German PISA 2015 Sample Tells Us. *Frontiers in Education* 2021.

Mott, P. E. (1972). *The Characteristic of Effective Organization*. New York : Harper and Row.

Napate, S., Maity, P., & Baheti, P. (2020). Digital transformation of management education. 3(9), 19-23.

Robbin, P. (1990). *Organization theory: Structure design and application*. New Jersey: Prentice-Hall.

Smith, P. C., Kendall, L. M., & Hulin, C. L. (1969). *The Measurement of Satisfaction in Work Retirement*.

Starkey, L., & Rawlins, P. (2012). Student teacher learning during practicum experience.

TeanJournal, 4(1), 1-20.

Stiggins, R. J. (2005). From formative assessment to assessment for learning: A path to success in standards-based schools. *Phi Delta Kappan*, 87(4), 324–328.

<http://www.jstor.org/stable/20441998>

Taba, H. (1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt, Brace & World, Inc.

Trilling, B., & Fadel, C. (2009). *21st century skills: Learning for life in our times*. Jossey-Bass/Wiley. <https://psycnet.apa.org/record/2009-18745-000>

Yukl, G. A. (2012). *Leadership in Organizations*. New York : Pearson Prentice Hall.

กชพร พูลศิริ, และ ประคอง รัศมีแก้ว. (2567). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์*, 2(3), 70-84. <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/jotgac/article/view/750/600>

กนกพร แสนสุขสม. (2561). นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความมีชื่อเสียงขององค์กรที่มีผลต่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษา [ปริญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

กرنันท์ เขียมภูเขียว. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาแพงเพชร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). คู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ.

กฤษฎา กัลปดี. (2559). การพัฒนาระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต].

กาญจนา นามวงศ์. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].

https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=64421229223

- กิตติชัย สุธาสีโนบล. (2562). หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 20(1), 200-211. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/11940/9935>
- กิตติพร พงาม. (2560). ภาวะผู้นำทางวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์]. <http://thesis.rru.ac.th/frontend/view/685>
- เกริกไกร แซ่เลี้ยว, และ กนกกร ศิริสุข. (2566). ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 2. *วารสารทัศนมิติทางการศึกษา*, 1(2), 16-30. <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/JPE/article/view/688>
- ชนิษฐา โพธิ์สินธุ์. (2558). รูปแบบภาวะผู้นำเชิงวิชาการที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/10544>
- ขวัญพิชชา มีแก้ว. (2562). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. <https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=340&group=20>
- คณน สิริโชคเจริญ. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพ สำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาล ตำบลในจังหวัดมหาสารคาม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/1733/1/60010586014.pdf>
- จันทิมา รุ่งเรือง. (2563). โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 11(1), 55-75.
- จิณณ์ณิตา ทับทิม. (2565). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินผลนักเรียนสำหรับครูคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตรัต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุดรดิตรัต [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/5729>
- จิตติมา วรณศรี. (2563). นวัตกรรมสู่การพัฒนาสถานศึกษา. *รัตนสุวรรณการพิมพ์*.
- จินตนา พุดคณา, สุเมธ งามกนก, และ ประยูร อิมสวาสดี. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกลุ่มโรงเรียนบ้านฉางพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต

1. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 6(1).
<http://ojs.mbu.ac.th/index.php/edj/article/view/818/661>
- จิรวรรณ เสาวคนธ์. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1 [งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา].
<https://ir.buu.ac.th/dspace/bitstream/1513/568/1/63920290.pdf>
- ชนมพรพรข เขียมดวงแข. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 12 กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
https://khoon.msu.ac.th/dir/fulltext/2023/11/Chonmapat_Tiamduangkhae66.pdf
- ชานนท์ คำปิวทา. (2565). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร].
<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5045/1/62030937.pdf>
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารงานวิชาการ. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7.). เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ญาดา สุทธิ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. https://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcims/files/63920311.pdf
- ณพรพรกรณ์ ชัยพรม. (2565). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://thesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/4138>
- ณัฐฐณิกานต์ ทองโคตร, และ วานิช ประเสริฐพร. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 10(37), 113-123.
<https://jeal.snru.ac.th/ArticleViewFile?ArticleID=1013&FileArticle=1013-ArticleTextFile-20211230204019.pdf>
- ณัฐวัชร โตสัจจะ, และ จุลดิศ ศัญทัพ. (2567). กระบวนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่ส่งผล

- ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย. 6(1), 28-41.
<https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/268010/183105>
- ทิพวรรณ ลำเนาแก้ว. (2562). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์]. <http://thesis.rru.ac.th/frontend/view/700>
- ทิตนา แหมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 23). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตากร เมืองทอง. (2567). การส่งเสริมการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนโรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมืองเทศบาลนครนครศรีธรรมราช. วารสารครุศาสตร์ปัญญา, 3(3), 59-73. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/IEJ/article/download/276330/184370/1137906>
- ธนสุชาพร มิ่งขวัญ. (2566). ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการบริหารวิชาการที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2874/1/g651160112.pdf>
- ธัญญา คุณสุข. (2565). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา ในจังหวัดจันทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. <https://etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-444-file01-2022-11-28-14-30-09.pdf>
- ธริศร เทียบปาน. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาในเขตจังหวัดภาคใต้ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่].
<http://backoffice.thaiedresearch.org/uploads/paper/e76a9baf786c01a96ba676d14fb4a6ba.pdf>
- ธัญญาภรณ์ นาคจำปา. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1876/1/g601150038.pdf>
- ธิตยา ภีระบัน. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
[การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา].

<http://www.updc.clm.up.ac.th/handle/123456789/72>

นฤเนตร เรืองไพศาล. (2566). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อประสิทธิผลสถานศึกษา [ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ]. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/2875>

นวลอนงค์ โพธิ์ช่วย. (2561). การพัฒนามาตรฐานการวัดและประเมินผลของครูประถมศึกษา [ดุษฎี
นิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].

<https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/7909>

นันทน์ภัส สุทธิการ. (2562). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 จังหวัดสุราษฎร์ธานี [วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].

นารี ปราถนาม. (2566). การบริหารงานวิชาการขอสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย]. <https://mbuisc.ac.th/mbuiscethesis/down/2566/6420440432009.pdf>

นิศรา มุลวรรณ. (2561). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา
[วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี].

<https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=312&group=20>

นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดส
ังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

<http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/830/1/58030580029.pdf>

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.

เบญจวรรณ กลีผล. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเกริก].

<https://art.krirk.ac.th/wp-content/uploads/sites/6/2022/06/1.pdf>

เบญจวรรณ เสวีวัลลภ. (2560). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยนอร์ท
กรุงเทพ.

ประจัญ เดชสุภา. (2562). สมรรถนะการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี].

<https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=350&group=20>

ประทีนทิพย์ พรไชยยา. (2564). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความรู้ความสามารถของครูในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ของผู้เรียนตามแนวคิดชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=58632227110

ประวีต เอรารวรรณ์. (2562). การวิจัยและพัฒนาองค์การในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 5.). ศูนย์สื่อเสริม.

ปิยโชติ รอดหลง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผล ของโรงเรียน มัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/4344/1/620620017.pdf>

ปิยธิดา ทาปลัด. (2561). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกลุ่มโรงเรียนนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/7395>

ปิยะพร เยาวินทร์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. 6(2), 9-16. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/rdi-arua/article/view/212685/147682>

ปุกณัฐสุมา มาเชค. (2565). การบริหารองค์การทางการศึกษาในยุคดิจิทัล. ภาควิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พนพร รัตนประสบ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].

<https://buuir.buu.ac.th/bitstream/1234567890/7229/1/Fulltext.pdf>

พรหมมน พินทุสมิต. (2560). การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ระดับประถมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].

<http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/handle/123456789/3120>

พัชณูพิชา จันทา. (2563). แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].

<http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/handle/123456789/3909>

พิชิต สนั่นเอื้อ. (2563). รูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุดรธานี [ผลงานวิจัย].

https://research.otepec.go.th/files/%E0%B8%89%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%9A%E0%B8%B9%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C_b4frhbkf.pdf

พิชิตนาถ กุมภวรรณ, หยกแก้ว กมลวรรณ, และ สุภัฏญา รุจิเมธธาภาส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลดิสรชันของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 12(3), 63-76. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/view/257280/175265>

ภัทรา จรรย์ธรรม. (2564). การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://itthesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3787/1/59252911.pdf>

ภานุพงษ์ คำภูษา. (2562). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การบริหารงานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=56620248115

ภูษณทัต ผลทับทิมธนา. (2563). การบริหารโครงการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 [ปริญญา นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. <http://ir->

[ithesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1331/1/g621110133.pdf](https://thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1331/1/g621110133.pdf)

มณีวรรณ แหวนหล่อ. (2561). สภาพการบริหารงานวิชาการของครูในระดับประถมศึกษา

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา]. วิทยาลัยครูสุริยเทพ.

มนตรี สังข์ทอง. (2563). การทดสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ :

แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 43(1-13).

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/240779/163765>

มนัญญา พัฒนประดิษฐ์. (2565). ปัจจัยลักษณะองค์การและปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้นในยุคดิจิทัล [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนคริน

ทรวิโรฒ]. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/2308>

มยุรี วรรณสกุลเจริญ, และ ชาญณรงค์ รัตนพนากุล. (2563). ประสิทธิภาพขององค์การ. วารสารศิลป

การจัดการ, 4(1), 193-204.

มฤดี เพ็งสง่า, และ มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล.

วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ 24(2), 162-175.

<https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/view/15710>

มาลัย วงศ์ทัยวัฒนา. (2562). แนวทางการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัลสู่ความเป็นเลิศของ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. วารสารวิจัยและพัฒนา วลัยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์, 14(1), 22-30.

รัตนาวดี เทียงตรง. (2564). การศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูใน

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 [การค้นคว้า

อิสระ, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/6379/1/63070635.pdf>

วิชาญ บุญช่วย, เบญจพร ชนะกุล, และ อโนทัย ประสาน. (2568). การบริหารงานบุคคลที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิผลของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

นครศรีธรรมราช เขต 1. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาศักยภาพ, 3(1).

เรืองยศ เรืองจันทร์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน

กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ

เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา].

<https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/6797>

- ฤทัยรัตน์ บุญอินทร์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://buiir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/11525>
- ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. <https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=466&group=20>
- วชิรพงศ์ พูลเกษร. (2565). แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5667/3/WachiraphongPhunkeson.pdf>
- วรรณภา ไทยประยูร. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/handle/123456789/4196>
- วรัญญู ปรังเก็ง. (2561). องค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2214/1/57252330.pdf>
- วิชิรดา วรรณาดาสวัสดิ์. (2566). รูปแบบการนิเทศการศึกษาแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5835/3/WishirataWorathadasawat.pdf>
- วิภาดา วงศ์ยะรา. (2561). การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1790/1/56252375.pdf>

- วิไล ปรีชากร. (2558). นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/558>
- ศรเนตร อารีโสมณพิเชฐ. (2561). นวัตกรรมการบริหารการศึกษาสู่การเปลี่ยนแปลง "4 เร็ย่นรู้". *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(4), 534-553. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/163576/118336>
- ศศิวิมล ม่วงกล้า. (2562). การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความสามารถทางดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3825/1/RMUTT-167659.pdf>
- ศศิกรณ ศรีเขาล้าน. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร [งานนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ศัญญาภรณ์ พุทธิภูมิ. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/handle/123456789/4283>
- ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข. (2561). เทคโนโลยีส่งเสริมภาวะผู้นำ <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644164>
- ศุภชัย บุญนาง. (2565). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/4290/1/61252343.pdf>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2567). รายงานผลการประเมิน PISA 2022. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. <https://pisathailand.ipst.ac.th>

- สถาพร สมอุทัย. (2565). "การนิเทศการศึกษา" หนึ่งตัวช่วยในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(3), 275-288. [https://so06.tci-
thaijo.org/index.php/jra/article/view/248267/172396](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/article/view/248267/172396)
- สัมมา รณิธย์. (2560). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ข้าวฟ่าง.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (2567a). แผนปฏิบัติการประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (2567b). รายงานการสังเคราะห์ผล
การประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2566 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ed). (2565). นโยบายและจุดเน้นของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. <https://www.obec.go.th/about>.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ
พ.ศ. 2561-2580. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566). รายงานผลการจัดอันดับ
ขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก ประจำปี 2566 (IMD). สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
<https://datacenter.nxpo.or.th/uploads/IMD%202023%20EXEC%20V4.pdf>
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2558). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานประจำปี 2557 สำนักงานเลขาธิการสภา
การศึกษา. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.
พริกหวานกราฟฟิค จำกัด. .
สุกัญญา แซ่ม้อย. (2555). แนวคิดเชิงนวัตกรรมสำหรับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 14(2), 117-128. [https://so06.tci-
thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/9391/8501](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/9391/8501)
สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สุภัทชา เพ็ชรแดง, ทิพมาศ เสวตวรโชติ, และ บุญส่ง ทองเอียง. (2568). การศึกษาการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

- พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วารสารวิจัยวิชาการ, 8(1), 213-220.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/article/view/270765/186395>
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2562). การศึกษามัคควันทภาพเรียนได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา. แพร่ไทย
 อุตสาหการพิมพ์.
- เสรี ภัคดี. (2564). กระบวนการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด
 อาชีวศึกษาจังหวัดยะลา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา].
<https://wb.yru.ac.th/xmlui/handle/yrui/6249>
- โสภณา เศวตคชกุล. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนสองภาษา หลักสูตรไทย-
 อังกฤษ สังกัดกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธนบุรี
 กรุงเทพมหานคร].
- อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราช
 ภัฏนครสวรรค์].
- อนุชิต โฉมศรี, สุดารัตน์ สารสว่าง, และ พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2562). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของ
 ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมาตรฐานสากลในยุคดิจิทัล สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 [สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์].
- อภิรัตน์ ช่างเกวียน. (2564). บทบาทผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
 ศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3546>
- อภิสิทธิ์ กองแก้ว. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุค
 ดิจิทัล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ [การค้นคว้าอิสระ
 ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์].
<https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/6035/3/ApisitKongkaew.pdf>
- อรอุมา ไกล่ฝน. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 [วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmsis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=61421247204
- อรอุมา ไผ่ยวงค์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. [https://gsmis.snru.ac.th/e-
thesis/thesis_detail?r=62421229134](https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=62421229134)

อัศวรินทร์ แก่นจันท. (2562). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียน สังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์].

อิทธิสรา ศิริมงคล, อินทร์ จันทร์เจริญ, และ วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์. (2568). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่
ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด
เชียงราย. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์* 8(1), 111-119.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือ

รศ.ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา	ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.จันทรัมย์ ภูติอริยวัฒน์	ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.จรีพร นาคสัมฤทธิ์	ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.ภูมิ พระรักษา	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
ดร.อานู ช้างกลาง	ผู้อำนวยการโรงเรียนเอี่ยมสุรีย์ (อนุบาลเมือง สมุทรปราการ)

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (IOC)

ผลการประเมินค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC)
การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เกณฑ์การพิจารณาข้อคำถามในแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสม ไม่ขัดจริยธรรม และสอดคล้องกับ
 นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรหรือไม่ ดังนี้

+1 แทน ข้อคำถามสอดคล้อง

0 แทน ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้อง

-1 แทน ข้อคำถามไม่สอดคล้อง

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา									
การปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร ที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น โดยการวางแผนหรือวางจุดมุ่งหมายให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนโดยใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มาเป็นตัวช่วยในการจัด การศึกษาให้ดียิ่งขึ้น มีการนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลการใช้	1	สถานศึกษามีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
หลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย		ผู้เรียน							
	4	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพ	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	7	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาเป็นตัวช่วยในการจัดการศึกษา	+1	0	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้									
แนวทางการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เน้นพัฒนาทักษะสำคัญให้ผู้เรียนมีการคิดเชิงกระบวนการแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้	8	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้โดยผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ปลูกฝังคุณธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ผู้เรียน	9	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังคุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การคิดเชิงกระบวนการแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้	10	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ปลูกฝังคุณธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ผู้เรียน	11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ผู้สอนมีบทบาทในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา	12	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
โดยความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนช่วย	13	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ		สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล							
	14	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	15	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดเชิงกระบวนการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3) ด้านการจัดการเรียนการสอน									
การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้	18	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มสาระ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
ต่าง ๆ และส่งเสริม การบูรณาการเนื้อหาเพื่อ พัฒนาคุณภาพการ เรียนรู้ มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีและแหล่ง เรียนรู้ที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลง มือปฏิบัติจริง ค้นคว้าหา ข้อมูลด้วยตนเอง และ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ สามารถนำไปใช้ในชีวิต ประจำวัน และการ จัดการเรียนการสอนยัง ส่งเสริมการวิจัยและ พัฒนาการสอนของครู เพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาให้ดียิ่งขึ้น		การเรียนรู้							
	19	ผู้บริหารส่งเสริมและ สนับสนุนให้ครูมีการใช้ สื่อเทคโนโลยีและแหล่ง เรียนรู้ที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู จัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยเน้นให้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ จริงในการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	21	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู จัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยเน้นให้ ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า ข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	22	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมี การพัฒนาคุณภาพ การศึกษาด้วย กระบวนการวิจัยเพื่อ พัฒนาการสอนของครู อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา									
กระบวนการสำคัญที่	23	สถานศึกษาส่งเสริม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
มุ่งเน้นการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายในการวางแผน การจัดหาและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดย การสนับสนุนให้ครูผลิตใช้ และดูแลรักษาสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง		สนับสนุน การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา							
	24	สถานศึกษาปรับปรุงและพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	25	ผู้บริหารกำหนดนโยบาย การวางแผน การพัฒนา และการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	26	ผู้บริหารพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	27	ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	28	ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามผลการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาของครูใน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
		สถานศึกษา							
5) ด้านการวัดผลประเมินผล									
กระบวนการสำคัญที่ช่วยสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกี่ยวข้องกับการกำหนดคะแนนตามความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ผ่านวิธีการที่หลากหลาย ให้สอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้ และเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนให้ตรงตามเป้าหมายทางการศึกษา โดยการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสาระ	29	สถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	30	สถานศึกษามีการนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	สถานศึกษามีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	สถานศึกษากำหนดการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลายและประเมินตามสภาพจริง	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	33	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวัดผลและ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
สนเทศการประเมินและพัฒนาเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐาน		ประเมินผล							
	34	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	35	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
6) ด้านการนิเทศการศึกษา									
กระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในสถานศึกษาซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและ	36	สถานศึกษากำหนดระเบียบข้อตกลงหรือแนวทางการนิเทศในสถานศึกษาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	37	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ให้ความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	38	ผู้บริหารให้ความเห็นหรือคำแนะนำครูผู้สอนตามหลักการนิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร โดยสถานศึกษามีการกำหนดระเบียบ ข้อตกลง หรือแนวทางในการนิเทศ		อย่างถูกต้อง ชัดเจน							
	39	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศ โดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
อย่างชัดเจน เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและประสิทธิภาพของครูและผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	40	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศโดยให้ครูมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน									
ผลลัพธ์ของการบริหาร จัดการศึกษาในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนให้มีทักษะใน การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงในยุค ปัจจุบัน มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัด และเป็นไปตาม เป้าหมายที่สถานศึกษา กำหนด โดยการส่งเสริม ความรู้ความสามารถ ทางสติปัญญา พัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ และ พัฒนาทักษะชีวิตให้ สามารถปรับตัวและอยู่ ในสังคมได้อย่างมี ความสุข ให้มีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เนื่องจากได้รับ ประสบการณ์ผ่านการ เรียนรู้ และแสดงออกมา ในลักษณะของ	1	ผู้เรียนมีการพัฒนา ทักษะในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2	ผู้เรียนมีการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เนื่องจากได้รับ ประสบการณ์ผ่าน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัด และเป็นไปตาม เป้าหมายที่สถานศึกษา กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4	ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทาง สติปัญญา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5	ผู้เรียนมีการพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่ สามารถปรับตัวและอยู่ ในสังคมได้อย่างมี ความสุข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7	ผู้เรียนมีทักษะในการ เรียนรู้ที่เหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
ความสำเร็จซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้จากการทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยวิธีการที่หลากหลาย		ในยุคนปัจจุบัน							
	8	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9	สถานศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	10	สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	0	0	+1	0.60	ใช้ได้
2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้									
ผลลัพธ์ของกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	11	สถานศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12	สถานศึกษาปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	13	ผู้บริหารส่งเสริม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
ของผู้เรียน ปรับการ จัดการเรียนรู้ให้มีความ หลากหลายสอดคล้อง กับการเรียนรู้ในยุค ปัจจุบัน และส่งเสริมให้ ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่องและเต็ม ศักยภาพ		สนับสนุนให้ครูนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนรู้ ของผู้เรียน							
	14	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครู ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่องและเต็ม ศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดการ เรียนรู้โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่าง บุคคลของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา									
ผลลัพธ์ของกระบวนการ การบริหารจัดการศึกษา ของสถานศึกษาที่ ผู้บริหารสถานศึกษา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการ พัฒนา วิธีการปฏิบัติงานให้	16	สถานศึกษาพัฒนา วิธีการปฏิบัติงานใน สถานศึกษาให้ทันสมัย โดยใช้นวัตกรรมเพื่อ พัฒนาระบบการบริหาร สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	17	สถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนา ระบบการบริหาร	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อความคำถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3	4	5		
ทันสมัย โดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล กำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน พัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนานวัตกรรมที่หลากหลาย และส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา		สถานศึกษา							
	18	สถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	19	ผู้บริหารปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	ผู้บริหารมีนวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา	+1	0	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
	21	ผู้บริหารพัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	22	ผู้บริหารส่งเสริมครูให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	23	ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
		ประสิทธิภาพในการ บริหารจัดการ							
	24	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ นวัตกรรมเพื่อพัฒนา วิธีการปฏิบัติงานและ ระบบการบริหาร สถานศึกษาให้ทันสมัย	+1	0	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา									
ผลลัพธ์ของ ความสามารถของ ผู้บริหารและครูใน สถานศึกษาในการ ร่วมกันพัฒนาและ ปรับเปลี่ยนการ บริหารงานของ สถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงและความ เจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี พร้อมปรับตัว ต่อสิ่งแวดล้อมตาม สถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป และ สามารถนำนวัตกรรม ใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการ พัฒนางานและการ บริหารทรัพยากรให้	25	สถานศึกษาพร้อม ปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	26	สถานศึกษาจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ในยุคที่มีการ เปลี่ยนแปลงและความ เจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	27	ผู้บริหารสามารถนำ นวัตกรรมใหม่ ๆ มา ปรับใช้ในการพัฒนา งาน	+1	0	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
	28	ผู้บริหารนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการ บริหารจัดการศึกษาได้ สอดคล้องกับภารกิจ ของสถานศึกษา	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปล ผล
			1	2	3	4	5		
สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงได้อย่าง เหมาะสมโดยยังคงรักษา ความมั่นคงในการ ดำเนินงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	29	ผู้บริหารสามารถ ดำเนินงานให้ สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างมี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
ดำเนินการต่อไปได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	30	ครูสามารถนำ นวัตกรรมใหม่ ๆ มา บูรณาการกับการ จัดการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงได้อย่าง เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	ครูจัดสภาพแวดล้อมที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	ครูจัดสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมกับการเรียนรู้ ในยุคที่มีความ เจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลในภาพรวมเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยเป็นรายบุคคล จึงไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถาม หรือสถานศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่แต่ประการใด

โปรดให้ข้อมูลตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ผู้วิจัยได้รับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลไว้ในที่ปลอดภัย และไม่ระบุชื่อหรือข้อมูลส่วนตัวเป็นรายบุคคลต่อสาธารณชน และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมซึ่งเป็นการสรุปผลการวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวปิยะพร ศรีโสภา

นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงของท่าน
เพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง
- () ไม่ต้องการระบุ

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- () ระดับปริญญาตรี
- () ระดับปริญญาโท
- () ระดับปริญญาเอก

3. ตำแหน่ง/วิทยฐานะ

- () ครูผู้ช่วย
- () ครู
- () ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
- () ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

4. ประสบการณ์การทำงาน

- () 1 – 5 ปี
- () 6 – 10 ปี
- () 11 – 15 ปี
- () 16 ปีขึ้นไป

5. ขนาดสถานศึกษา

- () ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 119 คนลงมา)
- () ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 120 – 719 คน)
- () ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 720 – 1,679 คน)
- () ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป)

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน จำนวนรวม 40 ข้อ

โปรดพิจารณารายการเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถานศึกษาว่าสถานศึกษาของท่านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับ
- 1 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา						
1	สถานศึกษามีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา					
3	สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน					
4	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้					
5	สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทย					
6	ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพ					
7	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	ระดับ				
		5	4	3	2	1
	สถานศึกษาให้มีการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาเป็น ตัวช่วยในการจัดการศึกษา					
2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้						
8	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้โดยผู้ปกครองและ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ					
9	ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังคุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียนในสถานศึกษา					
10	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน					
11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้การ เรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา					
12	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
13	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล					
14	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้โดยการสร้าง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้					
15	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การคิดเชิงกระบวนการ					
16	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การแก้ปัญหา					
17	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การประยุกต์ใช้ความรู้					
3) ด้านการจัดการเรียนการสอน						
18	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีที่ หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้					
19	ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการใช้สื่อเทคโนโลยี					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	ระดับ				
		5	4	3	2	1
	และแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
20	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการเรียนรู้					
21	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
22	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง					
4) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา						
23	สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา					
24	สถานศึกษาปรับปรุง และพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา					
25	ผู้บริหารกำหนดนโยบายการวางแผน การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา					
26	ผู้บริหารพัฒนาครูให้มีทักษะในการสร้างและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ					
27	ผู้บริหารมีการส่งเสริม ให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา					
28	ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามผลการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาของครูในสถานศึกษา					
5) ด้านการวัดผลประเมินผล						
29	สถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องครบถ้วนตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ที่สถานศึกษากำหนดไว้					
30	สถานศึกษามีการนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียน					
31	สถานศึกษามีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	ระดับ				
		5	4	3	2	1
	ได้มาตรฐาน					
32	สถานศึกษากำหนดการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และประเมินตามสภาพจริง					
33	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวัดผลและประเมินผล					
34	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ					
35	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ					
6) ด้านการนิเทศการศึกษา						
36	สถานศึกษากำหนด ระเบียบข้อตกลงหรือแนวทางการนิเทศในสถานศึกษาอย่างชัดเจน					
37	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ให้ความร่วมมือในการนิเทศการศึกษา					
38	ผู้บริหารให้ความเห็นหรือคำแนะนำครูผู้สอน ตามหลักการนิเทศอย่างถูกต้อง ชัดเจน					
39	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศ โดยเน้นให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ					
40	ผู้บริหารดำเนินการนิเทศโดยให้ครูมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)

รวมทั้งสิ้น 4 ด้าน จำนวนรวม 32 ข้อ

โปรดพิจารณารายการเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ว่าสถานศึกษาของท่านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

5 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับมาก

3 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 หมายถึง สถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน						
1	ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้					
2	ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์ผ่านการเรียนรู้					
3	ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามตัวชี้วัดและเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด					
4	ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางสติปัญญา					
5	ผู้เรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์					
6	ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข					
7	ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน					
8	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด					
9	สถานศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน					

ข้อ	ประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
	ให้สูงขึ้นบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด					
10	สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงประสิทธิผลที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2) ด้านนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้						
11	สถานศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
12	สถานศึกษาปรับการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน					
13	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน					
14	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ					
15	ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน					
3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา						
16	สถานศึกษาพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานในสถานศึกษาให้ทันสมัยโดยใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา					
17	สถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา					
18	สถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาอย่างชัดเจน					
19	ผู้บริหารปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล					
20	ผู้บริหารมีนวัตกรรมเพื่อพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษา					

ข้อ	ประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระดับ				
		5	4	3	2	1
21	ผู้บริหารพัฒนาครูและบุคลากรให้มีทักษะในการพัฒนา นวัตกรรม					
22	ผู้บริหารส่งเสริมครูให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้นำไปสู่การ สร้างนวัตกรรมในสถานศึกษา					
23	ผู้บริหารสถานศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ					
24	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิธีการ ปฏิบัติงานและระบบการบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัย					
4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา						
25	สถานศึกษาพร้อมปรับตัวต่อสิ่งแวดลอมตามสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป					
26	สถานศึกษาจัดสภาพแวดลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคที่มี การเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					
27	ผู้บริหารสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการ พัฒนางาน					
28	ผู้บริหารนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร จัดการศึกษาได้สอดคล้องกับภารกิจของสถานศึกษา					
29	ผู้บริหารสามารถดำเนินงานให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					
30	ครูสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาบูรณาการกับการจัดการ เรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม					
31	ครูจัดสภาพแวดลอมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน					
32	ครูจัดสภาพแวดลอมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคที่มี ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บันทึกวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/ 1448

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวปิยะพร ศรีโสภา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี อาจารย์ ดร.ตลศักดิ์ ไทรเล็กทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศมภ์ ภูติอริยวัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีพร นาคสัมฤทธิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 088 227 0832

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวปิยะพร ศรีโสภา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.วงศ์วิทย์ เสนะวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1448

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

26 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เนื่องด้วย นางสาวปิยะพร ศรีโสภา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี อาจารย์ ดร.ตลศักดิ์ ไทรเล็กทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.ภูมิ พระรักษา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวปิยะพร ศรีโสภา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.วงศ์วิทย์ เสนะวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 227 0832

ที่ อว 8718/1448

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

26 พฤศจิกายน 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเอี่ยมสุรีย์ (อนุบาลเมืองสมุทรปราการ)

เนื่องด้วย นางสาวปิยะพร ศรีโสภา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี อาจารย์ ดร.ตลศักดิ์ ไทเหล็กทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.อานู ช้างกลาง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวปิยะพร ศรีโสภา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.วงศ์วิทย์ เสนะวงศ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 227 0832

ที่ อว 8718/208

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 กุมภาพันธ์ 2568

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เนื่องด้วย นางสาวปิยะพร ศรีโสภา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทเร็กทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC- 672703

ในการนี้ นิสิตขอความเห็นชอบเพื่อขอข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” กับ ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ถึงเดือนมีนาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความเห็นชอบ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 227 0832

ที่ อว 8718/203

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

17 กุมภาพันธ์ 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

เนื่องด้วย นางสาวปิยะพร ศรีโสภา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” โดยมี อาจารย์ ดร.ดลศักดิ์ ไทโรเล็กทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC- 672703

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1” กับ ครู เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ถึงเดือนมีนาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 088 227 0832

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวปิยะพร ศรีโสภะ

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672703

รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 13 มกราคม 2568
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2567
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2567
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2567
5. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 3 กุมภาพันธ์ 2568

วันที่หมดอายุ : 2 กุมภาพันธ์ 2569

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

AF20-03-03.0

May, 2023

Certificate of Ethical Committee Approval

This is to certify that:

Protocol Title: ACADEMIC MANAGEMENT OF ADMINISTRATORS THAT AFFECTS THE EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN THE DIGITAL ERA UNDER SAMUTPRAKAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Principal investigator: Ms.Piyaporn Srisopa

Institution: Faculty of Education, Srinakharinwirot University

Protocol code: SWUEC-672703

Documents approved:

1. Submission form	version no. 2 date 13 January 2025
2. Full research proposal	version no. 1 date 21 November 2024
3. Participant information sheet and consent form	version no. 1 date 21 November 2024
4. Questionnaire/data collection form	version no. 1 date 21 November 2024
5. Investigator's biography	

have been reviewed and approved by the Human Research Ethics Committee of Srinakharinwirot University based on Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research, along with laws and regulations of Thailand. Thus, the approval for conducting the study is granted.

Date of approval: 03/02/2025

Date of expiration: 02/02/2026

A handwritten signature in black ink, reading "Sittipong Wattananonsakul".

(Associate Professor Sittipong Wattananonsakul, Ph.D.)

Chairman, Social Science and Behavioral Science Research Sub-Committee
of Srinakharinwirot University (Panel 2)

ประวัติผู้เขียน

